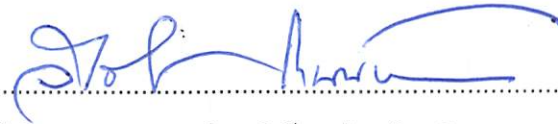

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ไศภิต ศรีเสถียร

การค้นคว้าอิสระ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระเรื่อง
“การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4”
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อ่างใสตติสกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

พฤษภาคม 2564

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ถำรงโสทธิสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งจน การค้นคว้าอิสระเสร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จักรกฤษณ์ จันทะคุณ อาจารย์ประจำ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อาจารย์กฤษณะ โชติสุทธิ อาจารย์ Mr.Hsoun Oo และอาจารย์วิจิตร ศรีเสถียร อาจารย์ประจำสาขาวิชาพม่าศึกษา ภาควิชาภาษา ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนจัดการเรียนรู้ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์ และมีคุณค่า

ขอขอบคุณผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียน โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูล

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติผู้ใหญ่ สามีและบุตรสาวทั้ง 2 คน คอยให้กำลังใจและ ให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวรทุกท่าน ตลอดจน เพื่อนๆที่สนิท คอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษาแก่ผู้ค้นคว้าในครั้งนี้

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มี พระคุณทุกท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าอิสระครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนภาษาเมียนมาของประเทศและผู้สนใจไม่มากนักน้อย

ไศภิต ศรีเสถียร

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ผู้ศึกษาค้นคว้า	โคภิต ตรีเสถียร
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อ่างใสตติสกุล
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2563
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน, การเรียนรู้ตามสภาพจริง, การฟังและการพูดภาษาเมียนมา

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยดำเนินการศึกษาตาม กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) 2 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.67/78.52 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 8.76 คะแนน และคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย 15.44 คะแนนตามลำดับ พบว่า ค่า t.(t-test

Dependent Samples) จากการคำนวณ มีค่า 23.76 สรุปว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 8.92 คะแนน และมีเฉลี่ย 13.64 คะแนนตามลำดับ พบว่า ค่า t (t-test Dependent Samples) มีค่า 13.17 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.0000 สรุปว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title	A DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITIES BY USING TASK-BASED LEARNING AND AUTHENTIC LEARNING TO ENHANCE LISTENING ABILITY AND SPEAKING ABILITY IN MYANMAR LANGUAGE FOR GRADE 10 STUDENTS.
Author	Sopit Krisathian
Advisor	Assistant Professor Wichian Thamrongsotthisakul, Ph.D.
Academic Paper	Independent Study M.Ed. in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2020
Keywords	Learning activities by using Task-based Learning and Authentic learning activities, Myanmar Language listening ability, Myanmar Language speaking ability

ABSTRACT

This independent study aims to 1) create and find the efficiency of the development of learning activities by using task-based learning and authentic learning activities in order to enhance Myanmar Language listening and speaking ability for Grade 10 students based on the criterion 75/75 and 2) try using the development of learning activities by using task-based learning and authentic learning activities. The study has been conducted by 2 steps research methodology and development. A sample group was twenty-five Grade 10 students who were studying during semester 2 academic year, 2020 at Phadungpanya School, Tak Province that were chosen by Cluster sampling. The research instrument is task-base leaning and authentic learning activities in order to enhance Myanmar Language listening and speaking ability for Grade 10 students. The data were analyzed by using mean, standard deviation, and t-test dependent. The results revealed that

1. The task-base leaning and authentic learning activities in order to enhance Myanmar Language listening and speaking ability for grade 10 students had the efficiency (E_1/E_2) at 77.67/78.52 which mean it met the criterion 75/75.

2. The comparison of Myanmar Language listening ability during studying and after studying that using task-based learning and authentic learning activities. The pre-test scored an average at 8.76 points. The post-test scored an average at 15.44 points. The average scores analyzed by using t-test Dependent Samples found that "t" valued at 23.76. It could be concluded that the average scores after studying were significantly higher than those before studying at .05.

3. The comparison of Myanmar Language speaking ability during studying and after studying. The pre-test scored an average at 8.92 points. The post-test scored an average at 13.64 points. The average scores analyzed by using t-test Dependent Samples found that "t" valued at 13.17 and Sig at 0.0000. It could be concluded that the average scores after studying were significantly higher than those before studying at .05.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญ	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ระยะเวลาในการวิจัย.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
	สมมุติฐานของการวิจัย	9
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศและการนำไปใช้.....	11
	กิจกรรมการเรียนรู้.....	15
	การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน	21
	การเรียนรู้ตามสภาพจริง	24
	การฟังภาษาต่างประเทศ	27
	การพูดภาษาต่างประเทศ.....	30
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	41
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
	ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	55
4 ผลการวิจัย	65
ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75	65
ขั้นตอนที่ 2 เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	73
5 บทสรุป	75
สรุปผลการวิจัย	75
อภิปรายผล	77
ข้อเสนอแนะ	80
บรรณานุกรม	82
ภาคผนวก	87
ประวัติผู้วิจัย	169

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสาร2 รหัสวิชา ๓31202 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	14
2	แสดงระดับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด.....	38
3	แสดงการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาและ จำนวนชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ၵုၵ်းမိၵ်းၵုၵ်းမိၵ်း ၵုၵ်းမိၵ်းၵုၵ်းမိၵ်း (ประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา)	45
4	แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษา เมียนมา.....	46
5	แสดงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาเมียนมา.....	48
6	แสดงผลการสร้างวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษา เมียนมา โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการ เรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาเมียนมา.....	56
7	แสดงผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาเมียน มา โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษา เมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	59
8	แสดงรูปแบบการทดลองโดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
9	แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน	67
10	แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการแบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน	69
11	แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน	71
12	แสดงข้อเสนอแนะของนักเรียนและการปรับแก้ข้อเสนอนแนะของนักเรียนใน ด้านความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและการ พูดภาษาเมียนมา.....	72
13	แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน	72
14	แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา ระหว่างก่อน เรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการ เรียนรู้ตามสภาพจริง โดยใช้ t-test Dependent Samples	73
15	แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาด้วยกิจกรรม การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	แสดงผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน.....	140
17	แสดงค่าอำนาจจำแนก (B-Index) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	142
18	แสดงผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน.....	149
19	แสดงผลผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน	153
20	แสดงผลผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน	153
21	แสดงคะแนนความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	154

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
22	แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยใช้ t-test Dependent Samples	155
23	แสดงคะแนนความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	155
24	แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	156

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	41
2	ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task).....	161
3	ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle): ขั้นปฏิบัติงาน (Task).....	162
4	ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle): ขั้นปฏิบัติงาน (Task).....	163
5	ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle): ขั้นวางแผน (Planning)	164
6	ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle): ขั้นรายงาน (Reporting).....	165
7	ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus): ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)	166
8	ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus): ขั้นฝึกฝน (Practice).....	167
9	ตัวอย่างภาระงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงานในการสัมภาษณ์ชาวเมียนมาเรื่อง ประเพณีสำคัญในประเทศเมียนมา	168

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสาร สื่อความหมาย การเรียนภาษาต่างประเทศใด ๆ ก็ตาม ล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ สามารถประยุกต์ใช้ภาษาต่างประเทศนั้นในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ตรงกัน ในด้านการสอน ก็เช่นกันล้วนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษา และสามารถสื่อสาร สื่อความหมาย กับเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้อง (ศศิณัฐ วรรณบุรณารักษ์, 2550) ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาต่างประเทศ เป็นเครื่องมือสำคัญ การติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

เนื่องจากในปี 2558 ประเทศไทยได้เปิดประตูสู่ประชาคมอาเซียน นำไปสู่การส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของเราทุกคน หน่วยงานต่าง ๆ จึงพยายามจัดกิจกรรม ให้ความรู้ เพื่อเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง รวมถึงส่งผลกระทบต่อด้านการศึกษาของไทยในระดับขั้นพื้นฐาน โดยมีการปรับตัวและเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอดคล้องกับนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย นอกจากจะมีการส่งเสริมให้ใช้ภาษาอังกฤษให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแล้ว ยังให้ความสำคัญและส่งเสริมการใช้ภาษาที่ 3 ซึ่งให้แต่ละสถานศึกษาได้พิจารณาว่า จังหวัดใดอยู่ใกล้กับประเทศเพื่อนบ้านใด ให้เรียนภาษาเพื่อนบ้านนั้นด้วย เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง (รัชชชัย รัตตัญญู, 2557)

จังหวัดตากเป็นจังหวัดที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเมียนมา จากสถิติการค้าชายแดนอำเภอแม่สอดจังหวัดตาก มีมูลค่าการส่งออกรวมเดือนมกราคม ปีพ.ศ. 2564 ประมาณ 9,146 ล้านบาท (กรมการค้าต่างประเทศ, 2564) ปี พ.ศ. 2563 ประมาณ 57,000 ล้านบาท และปีพ.ศ. 2562 ประมาณ 64,000 ล้านบาท (ประชาชาติธุรกิจออนไลน์, 2563) ประกอบกับได้มีการประกาศให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มีการพัฒนาเส้นทางการคมนาคมทั้งฝั่งประเทศไทยและประเทศเมียนมา จึงส่งผลให้การค้าชายแดนมากขึ้น อย่างไรก็ตามในการติดต่อสื่อสารในพื้นที่

ชายแดนไทย-เมียนมา ภาษาเมียนมานั้นนับเป็นภาษาเศรษฐกิจภาษาหนึ่งควบคู่กับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการ และแรงงานในจังหวัดตากต้องรู้ภาษาเมียนมา เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารค้าขายร่วมกัน (วิทยาลัยชุมชนตาก, 2560) จึงทำให้โรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดตาก เช่น สรรพวิทยาคม แม่จะเรว ตากพิทยาคม สามเงาวิทยาคม และผดุงปัญญาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาเพื่อนบ้าน (ภาษาเมียนมา) เพื่อเตรียมบุคลากรให้พร้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต

โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก ได้เปิดการเรียนการสอนภาษาเมียนมามาตั้งแต่ปี 2558 โดยกำหนดให้รายวิชาภาษาเมียนมานั้นเป็นวิชาเพิ่มเติม ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย และจัดการการสอนให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 เรียนวิชาภาษาเมียนมาพื้นฐาน แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพื้นที่ตั้งของโรงเรียนและนักเรียนของโรงเรียนผดุงปัญญาอยู่ห่างไกลจากพื้นที่ชายแดนไทย-เมียนมาที่เป็นแหล่งพื้นที่ในการใช้ภาษาเมียนมา จึงทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาเมียนมากับชาวเมียนมา และยังพบว่า จากรายงานผลการเรียนวิชาภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงปัญญามีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการฟัง-พูด ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงที่มีการใช้ภาษาเมียนมาให้มากขึ้น โดยจากการสำรวจพื้นที่จังหวัดตากในเบื้องต้น พบว่า ในอำเภอเมืองจังหวัดตากมีแหล่งพื้นที่ที่สามารถจะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเมียนมากับชาวเมียนมาได้ เช่น ตลาดสด บัมน้ำมัน ร้านขายของใช้ต่าง ๆ ที่มีแรงงานเมียนมาทำงานอยู่ หากนักเรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษากับเจ้าของภาษา ก็จะช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดได้ดีมากยิ่งขึ้น

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ควรให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยเฉพาะการฟังและการพูด การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานหรือการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นที่ยึดหลักการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับธรรมชาติในการเรียนรู้ภาษา เพราะเป็นการสร้างโอกาสในการให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารในบริบท รวมทั้งพัฒนาทักษะภาษาในสถานการณ์จริงให้ลุล่วงตามที่กำหนด นอกจากนี้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติยังเกิดการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากความช่วยเหลือจากผู้เรียนที่มีความรู้มากกว่า (นรินทชัย ฮะภูริวัฒน์, 2555)

แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนปฏิบัติงาน ขั้นปฏิบัติงานและขั้นมุ่งเน้นภาษา ทั้งสามขั้นนี้เป็นกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ขั้นก่อนปฏิบัติงาน มีจุดประสงค์เพื่อแนะนำและกำหนดหัวข้อที่จะให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ชี้แจง

ความคาดหวังของผลลัพธ์ (Outcome) เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการใช้คำศัพท์ วลี ประโยคที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตภาระงาน ภาษาที่จะเรียนรู้ รวมถึงการเตรียมความพร้อม เพื่อถึงความสนใจและเชื่อมโยงความรู้เดิม เช่นการระดมสมองและการสร้างแผนที่ในใจ ชั้นปฏิบัติงาน ประกอบด้วยงานปฏิบัติย่อย ๆ ซึ่งไปสู่กิจกรรมงานปฏิบัติหลัก การวางแผนและการนำเสนอ ชั้นสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นภาษา เป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดและการพัฒนาความแม่นยำทางภาษา ซึ่งอาจทำได้โดยผู้สอนบันทึกการใช้ภาษาผิดของผู้เรียนเป็นรายบุคคลจากการสังเกตระหว่างปฏิบัติงาน นำมาสังเคราะห์และประมวลเพื่อฝึกฝนแก้ไข (Willis, 1998) เห็นได้ว่าแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นอกจากช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคล่องแคล่ว (fluency) ระหว่างปฏิบัติงานแล้ว ยังได้พัฒนาความถูกต้องแม่นยำ (accuracy) ในกิจกรรมการวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักภาษาในชั้นตอนมุ่งเน้นภาษาด้วย

นอกจากนี้ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งการเรียนรู้ตามสภาพจริง คือกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงประสบการณ์และสิ่งที่เรียนรู้ไว้ด้วยกัน โดยผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์จริง บริบทจริง ปัญหาจริง โดยผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้ และหลักการของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผู้สอนควรมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากคิด อยากทดลอง อยากปฏิบัติจากบริบทที่เป็นจริง หรือเสมือนจริง โดยให้ผู้เรียนได้สร้างความหมาย ความรู้จากการจัดระบบการตีความ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้การสืบสอบทางวิชาการที่หลากหลาย สาขา เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและนำมาถ่ายทอดในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงสร้างงานหรือแก้ปัญหาที่มีความหมายต่อชีวิตเขา (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2554, น. 25)

จากสิ่งที่กล่าวไปข้างต้น จะเห็นว่า ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ กับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาที่เชื่อมโยงกับสภาพจริง และช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟัง-พูดได้ดีขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัย จึงสนใจจะศึกษาการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังจุดประสงค์ต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

2. เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาผลการใช้ ดังนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นกระบวนการวิจัยและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาเมียนมา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการศึกษาออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย

1.1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน สำเร็จการศึกษาปริญญาเอกและมีประสบการณ์ในการทำงานด้านหลักสูตรและการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

1.2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาเมียนมา สำเร็จการศึกษาปริญญาโทและมีประสบการณ์ในการทำการสอนภาษาเมียนมาไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 2 คน

2. นักเรียน

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมือง จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงกว่าปานกลาง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เนื้อหาและความเหมาะสมของเวลา

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมือง จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 9 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงกว่า ปานกลาง ปานกลางและต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 (မြန်မာ့့.ဝဝ်ဇုးဝဲရိုးဇုးပွဲဝဝ်ဗျး (หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องประเพณีสำคัญของ ประเทศเมียนมา) เวลา 12 ชั่วโมง อิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนและโลก มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ขอบเขตด้านตัวแปร ประกอบด้วย

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. ความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมือง จังหวัดตาก จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 75 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนผดุงปัญญา แผนการเรียน ไทย-สังคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 (ဝိသုဒ္ဓိဝေဒနာ သင်တန်း (หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา) เวลา 12 ชั่วโมง อิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนและโลก มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา
2. ความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา

ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 (จำนวน 1 ภาคเรียน)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง ภารกิจหรืองานที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันหรือชีวิตจริงและมีการประเมินผล โดยใช้การเน้นความหมายของภาษาเป้าหมายมากกว่าหลักไวยากรณ์ ในการทำกิจกรรมครูเป็นผู้สนับสนุน ชี้แนะ อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยมีกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 3 ขั้นตอน ตามแนวคิดของ Jane Willis (1998) ดังนี้

ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) คือ ขั้นที่ผู้สอนเสนอหัวข้อที่จะสอน โดยบอก คำศัพท์ หรือวลี เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับภาระงานหลัก หรือเป็นขั้นนำเข้าสู่เรื่องของภาระงาน โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฟังหรือดูตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับภาระงานหลัก หรือให้ผู้เรียนอ่าน ส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อมูลในภาระงาน

ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นทำงาน (Task) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมกันปฏิบัติงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยผู้สอนมีบทบาทในการเฝ้าดูผู้เรียนว่าทำงานตรงตามคำสั่งหรือไม่ และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าแก้ไขสิ่งที่ผู้เรียนพูดผิด หลังขั้นทำงานผู้สอนสามารถสรุปแนวคิดที่เกิดขึ้นในระหว่างขั้นทำงานให้ผู้เรียนได้ทราบและไม่ควรให้ผู้เรียนทราบถึงเป้าหมายปลายทาง

ขั้นวางแผน (Planning) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนเตรียมนำเสนอหน้าชั้นเรียน ในรูปแบบการพูดหรือการเขียน โดยรายงานเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานหรือสิ่งที่ค้นพบ ส่วนผู้สอนเป็นผู้ช่วยชี้แนะการใช้ภาษาที่ถูกต้องหรือการสอบถามข้อมูลจากเพื่อนหรือการใช้พจนานุกรม

ขั้นรายงาน (Reporting) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเสนองานหน้าชั้นเรียนหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้เรียนเพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นประธาน การนำเสนอ และทำหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน

ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยแบ่งเป็น 2 ขั้น ดังนี้

ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนตรวจสอบและอภิปราย รูปแบบทางภาษา (Language features) ที่ใช้ในขั้นปฏิบัติงาน โดยผู้สอนช่วยทบทวนรูปแบบ ทางภาษาคำศัพท์ วลีที่จำเป็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

ขั้นฝึกฝน (Practice) หลังจากที่ได้เรียนรู้รูปแบบทางภาษา ที่ถูกต้องแล้ว ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องให้เกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น โดยอาจมีสถานการณ์หรือเงื่อนไขแตกต่างจากภาระงานหลัก

2. การเรียนรู้ตามสภาพจริง คือ กระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงประสบการณ์และสิ่งที่เรียนรู้ไว้ด้วยกัน โดยผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์จริง บริบทจริง ปัญหาจริง โดยผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้

3. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง คือ การกิจหรืองานที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยมีความสอดคล้องกับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้พบและแก้ปัญหาจริง โดยที่ผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ได้จริง และมีการประเมินผล โดยใช้การเน้นความหมายของภาษาเป้าหมายมากกว่าหลักไวยากรณ์ ในการทำกิจกรรมครูเป็นผู้สนับสนุน ชี้แนะ อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

4. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง หมายถึง ผลที่ได้จากการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ $\bar{X} \geq 3.51$, S.D. <1

5. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และการประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 โดย

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการฟังและการพูดภาษาเขียนมา คิดเป็นร้อยละ 75

6. ความสามารถในการฟังภาษาเขียนมา หมายถึง การฟังการออกเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเข้าใจ สามารถจับประเด็นสำคัญและตอบคำถามได้ถูกต้องทั้งหมด พร้อมทั้งปฏิบัติตามคำสั่งได้ ซึ่งประเมินได้จากแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ และข้อสอบฟังข้อความ ประโยค วลี ภาษาเขียนมา และปฏิบัติตามคำสั่ง จำนวน 5 ข้อ รวมเป็นข้อสอบทั้งหมด 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยค้นคว้าขึ้น

7. ความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา หมายถึง การออกเสียงคำศัพท์ ประโยคได้ชัดเจนถูกต้อง ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม พูดได้อย่างคล่องแคล่วต่อเนื่องไม่ติดขัด การแสดงท่าทางการใช้น้ำเสียงประกอบการพูดเหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถประเมินได้จากแบบวัดเชิงสถานการณ์ เกณฑ์การวัดคะแนนเป็นแบบ Scoring Rubrics

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะรับจากการวิจัย

1. ได้พัฒนาศักยภาพความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

2. ได้พัฒนาการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาโดยใช้สถานการณ์จริง บริบทจริง เจ้าของภาษาชาวเมียนมาในการจัดการเรียนการสอน

3. ได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการเรียนรู้นอกห้องเรียน และนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะด้านอื่น ๆ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเมียนมาในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารตามหัวข้อต่อไปนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและการนำไปใช้

- 1.1 เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 1.2 ผลที่ผู้เรียนจะได้รับ
- 1.3 คำอธิบายรายวิชาภาษาเมียนมา
- 1.4 โครงสร้างรายวิชาภาษาเมียนมา

2. กิจกรรมการเรียนรู้

- 2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.3 การกำหนดเกณฑ์และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

- 3.1 ความหมายการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
- 3.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
- 3.3 ขั้นตอนการสอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

4. การเรียนรู้ตามสภาพจริง

- 4.1 ความหมายการเรียนรู้ตามสภาพจริง
- 4.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของการเรียนรู้ตามสภาพจริง

5. การฟังภาษาต่างประเทศ

- 5.1 ความหมายของความสามารถในการฟัง
- 5.2 องค์ประกอบความสามารถในการฟัง
- 5.3 การวัดและประเมินผลความสามารถในการฟัง

6. การพูดภาษาต่างประเทศ

- 6.1 ความหมายของความสามารถในการพูด

6.2 องค์ประกอบความสามารถในการพูด

6.3 การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูด

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและการนำไปใช้

1. เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาเมียนมา)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้สอนภาษาอังกฤษเริ่มจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี ภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

ดังนั้น ถ้าสถานศึกษาใดจะจัดการเรียนการสอนภาษาเมียนมา จะใช้เวลาจากส่วนไหน จำนวนเท่าไรและจัดรูปแบบใด สามารถดำเนินการได้ดังนี้

1. ใช้เวลาจากรายวิชา/กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้นตามชั่วโมง

2. รูปแบบการสอนภาษาเมียนมาสถานศึกษาจัดได้ ดังนี้

2.1 สอนเป็นรายวิชาเพิ่มเติม วิชาภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสาร

2.1.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 สอนปีละ 80 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงหรือตามที่โรงเรียนเห็นสมควร

2.1.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 สอนปีละ 80 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงหรือตามที่โรงเรียนเห็นสมควร

2.2 จัดเป็นกลุ่มสนใจกิจกรรมชุมนุม ค่ายภาษาเมียนมาและอาจเทียบเคียงในลักษณะการสอนเป็นรายวิชาก็ได้

2.3 การเทียบหน่วยกิต (น.ก.) วิชาภาษาเมียนมาระดับมัธยมศึกษา คิดได้จากการกำหนดเวลาสอน คือ

2.3.1 ใช้เวลา 20 ชั่วโมง/ ภาคเรียน คิดเป็น 0.5 หน่วยกิต

2.3.2 ใช้เวลา 40 ชั่วโมง/ ภาคเรียน คิดเป็น 1.0 หน่วยกิต

2.3.2 ใช้เวลา 80 ชั่วโมง/ ภาคเรียน คิดเป็น 2.0 หน่วยกิต

2.4 การวัดและประเมินผล

2.4.1 ตัดสินผลการเรียนรู้รายวิชาเป็น 8 ระดับ

2.4.2 ตัดสินเป็นรายกิจกรรมในรูปแบบ ผ่าน หรือ ไม่ผ่าน

ข้อสำคัญ สถานศึกษาควรนำเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ได้รับทราบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรสถานศึกษา

2. คุณภาพผู้เรียนของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.1 ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรองและบทละคร สันตูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและการอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

2.3 พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สาระสำคัญของภาษาเมียนมา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระสำคัญของภาษาต่างประเทศทุกภาษารวมทั้งภาษาเมียนมาไว้ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม เป็นการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและการนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตนเอง

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก เป็นการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน สังคมและโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนกับสังคมโลก

3. คำอธิบายรายวิชาภาษาเมียนมา

คำอธิบายรายวิชาภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสาร 2

รหัสวิชา ต 31202 รายวิชา ภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสาร 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1 หน่วยกิต

การฟังและพูดภาษาเมียนมา โดยเน้นคำศัพท์ ประโยคสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญและวัฒนธรรมเมียนมา การฟังและพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การแสดงความคิดเห็นอย่างง่าย

โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กระบวนการทางภาษา กระบวนการคิดวิเคราะห์ ทำให้เกิดองค์ความรู้ ความเข้าใจ และนำความรู้ภาษาเมียนมาใช้ในการสื่อสาร

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษา รู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สามารถพูดสนทนากับเจ้าของภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ อีกทั้งดีความและแสดงความคิดเห็นเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบุคคล กาลเทศะ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ผลการเรียนรู้

1. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำชี้แจง คำแนะนำและคำอธิบายที่ฟังง่าย ๆ ได้
2. ผู้เรียนสามารถตอบคำถาม จับใจความสำคัญสรุปและแสดงความคิดเห็นจากการฟังประโยคสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ
3. ผู้เรียนสามารถฟังและพูดสนทนาภาษาเขียนมาในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญและวัฒนธรรมเขียนมา
4. ผู้เรียนสามารถฟังและพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและการแสดงความคิดเห็นในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้
5. ผู้เรียนสามารถให้ข้อมูลหรืออธิบาย บรรยายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลองชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีของเขียนมา
6. ผู้เรียนสามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมเขียนมา

รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้

4. โครงสร้างรายวิชาภาษาเขียนมาเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา ต31202 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 1 แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาเขียนมาเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา ต31202 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายวิชาภาษาเขียนมาเพื่อการสื่อสาร 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4		กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เวลา 40 ชั่วโมง	
หน่วยที่	ชื่อหน่วย	เวลา (ชั่วโมง)	ผลการเรียนรู้
1. ทูร์ฮักวัก		5	ข้อที่ 1
			ข้อที่ 3
			ข้อที่ 4
			ข้อที่ 6
2. อีวเวอ		5	ข้อที่ 2
			ข้อที่ 4
			ข้อที่ 6

ตาราง 1 (ต่อ)

รายวิชาภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสาร 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เวลา 40 ชั่วโมง	
3. အစားအစာနဲ့ ဝေဘက်စရာ	6	ข้อที่ 1 ข้อที่ 2 ข้อที่ 4
4. ဈေးသွားခြင်း	6	ข้อที่ 1 ข้อที่ 2 ข้อที่ 4
5. အားကစားလုပ်	6	ข้อที่ 3 ข้อที่ 2 ข้อที่ 3 ข้อที่ 4
6 မြန်မာ့့ထင်ရှားတဲ့ရိုးရာပွဲတော်များ	12	ข้อที่ 3 ข้อที่ 5 ข้อที่ 6

จากโครงสร้างรายวิชาภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา ต31202
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง
မြန်မာ့့ထင်ရှားတဲ့ရိုးရာပွဲတော်များจำนวน 12 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของ กิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 126) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การที่
นักเรียนปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 72) ได้ให้ความหมายว่ากิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง
การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและ
การเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุสู่จุดประสงค์ การสอนที่กำหนดไว้

จากการศึกษาความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ของนักการศึกษาสรุปได้ว่ามีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ภารกิจหรืองานที่ผู้เรียนปฏิบัติ ครูวางแผน ออกแบบไว้ล่วงหน้า ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

2. องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

สิริวรรณ สุวรรณอาภา, (2544, น. 116-170 อ้างถึงใน วิภาดา เชื้อดี, น. 21 - 23) การพิจารณาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ปลายทางของการเรียน การสอนครั้งนั้น ๆ จำเป็นต้องให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนที่มีลำดับสัมพันธ์ ต่อเนื่องกัน โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีเป้าหมายสำคัญ เพื่อช่วยกระตุ้น หรือเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนนั้น ๆ อย่างแท้จริง หากกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนไม่ได้ ช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ ก็จะทำให้ขาดการรับรู้ที่ดีไม่มีการจำหรือคิดเพื่อตอบสนอง อย่างใดอย่างหนึ่ง ผลสุดท้ายก็จะไม่เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนจำเป็นต้องช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนและต้องให้สัมพันธ์ สอดคล้องกับกิจกรรมในชั้นสอนด้วย ดังนี้

1.1 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อทบทวนพื้นฐานความรู้ให้สัมพันธ์กับ เนื้อหาใหม่หรือแนวคิดใหม่ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้นักเรียนเกิดการระลึกได้และเกิดความต่อเนื่อง การเรียนรู้ตามลำดับขั้น

1.2 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อวางแผนการเรียนการสอนร่วมกัน ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน ซึ่งเป็นการช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดงาน ว่าจะต้องทำ อย่างไร เมื่อไร

1.3 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อแจ้งจุดประสงค์ของบทเรียน เพื่อให้ นักเรียนทราบ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้นักเรียนทราบว่า เมื่อเรียนจบบทเรียนจะเกิดการเรียนรู้อะไรต่อ ตนเอง

2. ชั้นสอน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ชั้นสอน คือ

2.1 กิจกรรมแกนหลักเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตาม จุดประสงค์ ซึ่งถือว่าเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง โดยมี แนวทางปฏิบัติดังนี้

2.1.1 ต้องพิจารณาจุดประสงค์ปลายทางของการสอนว่ามีพฤติกรรมตรงกับ การเรียนรู้ชนิดใด

2.2.2 ต้องเลือกหรือกำหนดกิจกรรมแกนหลักตามชนิดการเรียนรู้ให้บรรลุ ตรงตามจุดประสงค์ปลายทาง

2.2 กิจกรรมทดสอบ เป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด การแก้ปัญหา ทักษะทางกายและเจตคติ ซึ่งการให้ตอบปัญหาหรือการแสดงพฤติกรรม เพื่อเป็นการตรวจสอบว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมแกนหลักหรือไม่ และปรับปรุง จนกว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์

3. ชั้นสรุป

เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มี 2 ขั้นตอน คือ

3.1 กิจกรรมสรุปบทเรียน เป็นกรรมที่ให้นักเรียนได้เรียบเรียงความรู้ ความคิด และทักษะทางกาย และสรุปเป็นแนวคิด หรือ ข้อความสรุป ผู้สอนควรตระหนักถึงการให้นักเรียนได้ แสดงออกถึงการอภิปราย หรือ เขียนตอบก็ได้ ควรเป็นผู้ชี้แนะ หรือ อาจช่วยรวบรวมข้อสรุปเขียน ไว้ในกระดาษ เพื่อเป็นการเน้นให้ชัด ตรวจจนหาวิธีให้นักเรียนจดจำได้นาน

3.2 กิจกรรมฝึกทักษะ เป็นการกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนได้เพิ่มทักษะทางสมอง หรือ ทางกาย ให้ชำนาญด้วยการทำแบบฝึกหัด ค้นคว้าทำรายงาน กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น

ณัฐวรรณ มั่นใจ (2555, น. 26-27) ได้สรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้มี 3 องค์ประกอบหลัก คือ

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

1.1 ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน

1.2 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ในการเรียนการสอน

2. ชี้นสอน

2.1 ครูนำเสนอบทเรียน โดยกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตรง ตามจุดประสงค์ปลายทางในการสอนนั้น

2.2 ครูกำหนดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด การแก้ปัญหา ทักษะทางกายและเจตคติในการตอบปัญหาหรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้

3. ชั้นสรุป

3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของการเรียนรู้

3.2 ครูประเมินผลการเรียนรู้ โดยกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนได้เพิ่มเติมทักษะทางสมองและทางกายให้มีความชำนาญเพิ่มสูงขึ้น เช่นการทำแบบฝึกหัด ทำรายงาน ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำกิจกรรมจากใบงาน

จากการศึกษาองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ของนักการศึกษาสรุปได้ว่ามีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 3 ชั้น ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เพื่อช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ในวันนั้น ๆ ครูกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเนื้อหาที่จะเรียนและทบทวนความรู้เดิมให้นักเรียน

2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ทดลองนำความรู้ด้านทฤษฎีหรือหลักการที่เรียนนำไปใช้แก้ปัญหาในชั้นฝึกหัด ทักษะทางกายละเอียดคติในการตอบปัญหาหรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้

3. ชี้นำสรุปบทเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของการเรียนรู้ และทดสอบความเข้าใจของนักเรียน เช่น ทำแบบฝึกหัด การศึกษาค้นคว้า ทำรายงาน ทำกิจกรรม

3. การกำหนดเกณฑ์และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

เกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตกิจกรรมการเรียนรู้พึงพอใจ หากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว กิจกรรมการรู้นั้นก็มีคุณค่าต่อการลงทุนผลิตออกเป็นจำนวนมาก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ ทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่อง ประกอบด้วย พฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า "กระบวนการ" (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตได้จากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายงานบุคคล ได้แก่งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

ประเมินขั้นสุดท้าย (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่

ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงาน

และการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อย่อยละผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E1/E2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตนาศึกษาอาจตั้งต่ำกว่า เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักจะได้ผลเท่านั้น ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, น. 494-495)

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระบบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนที่ผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

1. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:1 (แบบเดี่ยว) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลางและเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้อาจได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก

2. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:10 (แบบกลุ่ม) เป็นการทดสอบกับผู้เรียน 6-10 คน (คณะผู้เรียนเก่งกับอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์

3. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:100 (ภาคสนาม) เป็นการทดสอบกับผู้เรียนทั้งชั้น 40-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, น. 496-497) เมื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาคสนามแล้ว ให้เทียบค่า E1/E2 ที่หาได้จากกิจกรรมการเรียนรู้กับ E1/E2 เกณฑ์ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าแปรปรวน 2.5-5 % นั่นคือ ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% โดยปกติเราจะกำหนดไว้ 2.5% ก็สามารถยอมรับได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพ การยอมรับประสิทธิภาพการเรียนรู้มี 3 ระดับ คือ 1) สูงกว่าเกณฑ์ 2) เท่าเกณฑ์ และ 3) ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ

การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การประเมินส่วนนี้เป็นการพิจารณาว่า เมื่อนำนวัตกรรมการศึกษาไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ผลจะเป็นประการใดโดยที่การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีลำดับขั้นตอนประเมินดังนี้ รัตนะ บัวสนธ์ (2556)

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีคุณลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้ที่มีคุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อตรวจสอบว่า นวัตกรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องของสร้างแรงจูงใจให้กับ บุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้น บุคคลเหล่านี้มีความรู้ความเข้าใจหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป กระประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้น จึงมุ่งไปที่เป็นการค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากการแนะนำบอกเล่าของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญ เพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมตามที่กล่าว

2. การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1:3) หรือแบบหนึ่งต่อสี่ (1:4) ก็ได้ ซึ่งหมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็นมีคุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ในกรณีการประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นการประเมินแบบหนึ่งต่อสี่ ก็ต้องใช้จำนวนกลุ่มบุคคลทั้งสิ้น 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่าค่า E1/E2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E1/E2) ของนวัตกรรม การศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมี 3 เกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพนวัตกรรม การศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่า ถ้านวัตกรรมการศึกษานั้น ๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อน หรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยากก็ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้าเนื้อหาสาระไม่ยากนัก มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนมีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุด ในทำนองเดียวกัน ถ้าเป็นนวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระมุ่งปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากจะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าวแล้ว สิ่งที่น่ามาพิจารณาประกอบการเลือกใช้เกณฑ์ คือพื้นฐานความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ที่ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมายด้วย

จากการศึกษาผู้วิจัย จึงได้นำขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของกิจกรรม ตามได้กำหนดเกณฑ์และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนว รัตนะ บัวสนธ์ (2556) ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพโดยเน้นกระบวนการและผลลัพธ์ และกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยมีค่าเป็น 75/75 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้พัฒนาขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา

การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน คือ การเรียนการสอน โดยใช้ภาระงานนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย และเปิดโอกาสนักเรียนได้ปฏิบัติงานจริง โดยการใช้ภาระงานมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อความหมาย มากกว่าการพัฒนาด้านไวยากรณ์

ความหมาย

วิลลิส (J. Willis, 1996, pp. 23-24) ได้นิยาม "ภาระงาน" ว่า กิจกรรมที่ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมาย เพื่อสื่อสารให้บรรลุผลลัพธ์ เป็นกิจกรรมที่เน้นความเข้าใจและการสื่อความหมาย ให้ภารกิจนั้นประสบความสำเร็จเกี่ยวข้องกับโลกความจริง รวมทั้งมีผลผลิตทางภาษาและการประเมินผลผลิตทางภาษา

ริชาร์ด แอนด์ โรเจอร์ (Richards, & Rodgers 1986 อ้างถึงใน ณัฐรัตน์ แย้มฉาย, 2559, น. 11) ภาระงาน หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำที่ถูกดำเนินการโดยกระบวนการภาษาหรือความเข้าใจทางภาษา โดยผู้สอน ต้องระบุชัดเจนว่า ภาระงานควรคำนึงถึงสิ่งใด เพื่อให้บรรลุหรือสำเร็จสมบูรณ์ โดยเชื่อว่าการใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอนจะช่วยให้มีการใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น

เอลลิส (Ellis, 2003 อ้างถึงใน ณัฐรัตน์ แย้มฉาย, 2559, น. 11) ได้ให้ความหมายของภาระงาน ว่า แผนงานที่ต้องการให้นักเรียนปฏิบัติ เพื่อบรรลุเป้าหมาย และสามารถประเมินผลได้ทั้งในด้านความถูกต้องและความเหมาะสม ของเนื้อหา และเน้นให้นักเรียนสนใจความหมาย และใช้แหล่งทรัพยากรทางภาษาของตนเอง แม้ว่ารูปแบบของภาระงานจะชักนำให้เลือกใช้รูปแบบที่เฉพาะเจาะจงก็ตาม นอกจากนี้ "ภาระงาน" ยังหมายถึงผลลัพธ์ทางการใช้ภาษาที่มีความคล้ายคลึงกับโลกแห่งความจริง เช่น ทักษะการพูด การเขียน และกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ

แบรนเดน (Branden, 2006, น. 4) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงาน คือกิจกรรมที่มีคนมีส่วนร่วมเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งต้องมีการใช้ภาษา การใช้ภาษาในที่นี้คือการบรรลุเป้าหมายโดยการเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา ตัวอย่างเช่น

การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์จริงผ่านการใช้ภาษา ซึ่งจะทำให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้มากขึ้น

จากการศึกษาความหมายของภาระงานของนักการศึกษาสรุปได้ว่ามีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน ภาระงาน หมายถึง ภารกิจหรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันหรือชีวิตจริงและมีการประเมินผลโดยใช้การเน้นความหมายของภาษาเป้าหมายมากกว่าหลักไวยากรณ์

2. แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ ดังนี้

นูแนน (Nunan, 2006) ระบุองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1. การรับเข้า (input) 2. กิจกรรม และ 3. เป้าหมาย (goal) ซึ่งเป็นการกำหนดความตั้งใจหรือจุดมุ่งหมายที่ซ่อนอยู่หลังภาระงานที่ปฏิบัติแต่ละงาน

แอลลิส (Ellis, 2003) ระบุองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าประกอบด้วย 5 ส่วน คือ 1. เป้าหมาย หมายถึง เป้าหมายของภาษาของงานแต่ละงาน 2. การป้อนข้อมูล เพื่อให้ผู้เรียนรับเข้า เช่น ภาพ บทอ่าน 3. เงื่อนไข หมายถึง วิธีการที่ข้อมูลจะถูกนำเสนอ เช่น การปฏิบัติงานคู่ 4. ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เช่น เป็นกลุ่ม หรือเป็นคู่ มีเวลาวางแผน 5. ผลที่คาดหวัง หมายถึง ผลงาน เช่น ตารางที่กรอกข้อมูลเสร็จ ผลงานแบบอื่น ๆ

จากการศึกษาแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้น มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1. เป้าหมาย หมายถึง เป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายภายหลังการปฏิบัติภาระงาน 2. การป้อนข้อมูลรับเข้า คือ การให้ผู้เรียนได้รับข้อมูล เช่น บทอ่าน บทสนทนา 3. กิจกรรม คือ การมอบหมายงานกลุ่ม หรือ เป็นคู่ วางแผน ลงมือปฏิบัติ และนำเสนอ ซึ่งในลำดับถัดไปจะขอนำเสนอขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3. ขั้นตอนการสอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

วิลลิส (Willis, 1998) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) คือ ขั้นที่ผู้สอนเสนอหัวข้อที่จะสอน โดยบอกคำศัพท์หรือวลี เพื่อช่วยให้เด็กมีความเข้าใจเกี่ยวกับภาระงานหลัก หรือเป็นขั้นนำเข้าสู่เรื่องของภาระงาน โดยผู้สอนอาจให้นักเรียนฟังหรือดูตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับภาระงานหลัก หรือให้นักเรียนอ่าน ส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อมูลในภาระงาน

2. ชั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

2.1 ชั้นทำงาน (Task) คือ ขั้นตอนที่นักเรียนร่วมกันปฏิบัติงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยผู้สอนมีบทบาทในการเฝ้าดูนักเรียนว่าทำงานตรงตามคำสั่งหรือไม่ และคอยกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าแก้ไขสิ่งที่นักเรียนพูดผิด หลังชั้นทำงานผู้สอนสามารถสรุปแนวคิดที่เกิดขึ้นในระหว่างชั้นทำงานให้นักเรียนได้ทราบและไม่ควรให้นักเรียนทราบถึงเป้าหมายปลายทาง

2.2 ชั้นวางแผน (Planning) คือ ขั้นตอนที่นักเรียนเตรียมนำเสนอหน้าชั้นเรียน ในรูปแบบการพูดหรือการเขียน โดยรายงานเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานหรือสิ่งที่ค้นพบ ส่วนผู้สอนเป็นผู้ช่วยชี้แนะการใช้ภาษาที่ถูกต้องหรือการสอบถามข้อมูลจากเพื่อนหรือการใช้พจนานุกรม

2.3 ชั้นรายงาน (Reporting) คือ ขั้นตอนที่นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างนักเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นประธานการนำเสนอ และมีหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน

3. ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) คือ ขั้นตอนที่นักเรียนได้รับการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยแบ่งเป็น 2 ชั้น ดังนี้

3.1 ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) คือ ขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบและอภิปรายรูปแบบทางภาษา (Language features) ที่ใช้ในชั้นปฏิบัติงาน โดยผู้สอนช่วยทบทวนรูปแบบทางภาษา คำศัพท์ วลีที่จำเป็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

3.2 ชั้นฝึกฝน (Practice) หลังจากทีนักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบทางภาษา ที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องให้เกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น โดยอาจมีสถานการณ์หรือเงื่อนไขแตกต่างจากภาระงานหลัก

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบด้วย 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นก่อนปฏิบัติงาน ชั้นปฏิบัติงาน ชั้นมุ่งเน้นภาษา ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า สามารถนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวไปเป็นตัวแปรต้นในการดำเนินการวิจัย เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเมียนมาได้

การเรียนรู้ตามสภาพจริง

1. ความหมายการเรียนรู้ตามสภาพจริง

วิชัย วงศ์ใหญ่ (2542, น. 10) ระบุว่ากระบวนการเรียนรู้ที่ไม่ยึดยึดความรู้นั้นเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผู้สอนมีหน้าที่อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ รับผิดชอบและวิเคราะห์วิธีการเรียน กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้จากกลุ่ม นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พร้อมทั้งจะรับและเลือกปฏิเสธข่าวสารด้วยวิถีแห่งปัญญา

ทิตนา แคมมณี (2552, น. 136) การเรียนรู้ตามสภาพจริง คือ การดำเนินการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนเข้าไปเผชิญสถานการณ์จริง ปัญหาจริง บริบทจริง และร่วมกันศึกษาเรียนรู้ แสวงหาความรู้ข้อมูล และวิทยาการต่าง ๆ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาในกรณีไม่สามารถจัดให้นักเรียนเผชิญปัญหาในบริบทจริงได้ ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยการจัดกิจกรรมที่จำลอง หรือ สะท้อนความจริง หรือเข้าไปสวมบทบาทในสถานการณ์จำลอง เรียนรู้ที่จะเข้าไปใช้ทักษะต่าง ๆ ในการเข้าใจสภาพความเป็นจริง

นิวแมน (Newmann, 2001, p. 4 อ้างถึงใน วิทวัฒน์ ชติยะมาน, 2549, น. 54) การจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนที่ต้องการให้นักเรียนรวบรวมทักษะต่าง ๆ ที่มีอยู่ไปปฏิบัติงานที่ต้องอาศัยการคิดที่ซับซ้อน และความรู้ที่ลึกซึ้ง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและสร้างสรรค์งานต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในได้ในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน โดยเน้นให้นักเรียนสร้างความรู้ ผ่านการสืบสอบทางวิชาการ และเชื่อมโยงกับสภาพที่เป็นจริงภายนอกห้องเรียน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2554, น. 9) การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) เป็นแนวการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงประสบการณ์และการเรียนรู้ไว้ด้วยกันหรือเป็นกระบวนการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับโลกแห่งความเป็นจริง โดยมุ่งให้นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ที่มีความหมาย นักเรียนต้องใช้ในการสืบสอบ คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน ตัดสินใจด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการคิดอย่างมีระบบ และมีเป้าหมายที่แสดงความสำเร็จของการทำงานและนักเรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้

จากการศึกษาความหมายของการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักการศึกษาสรุปได้ว่ามีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน การเรียนรู้ตามสภาพจริง คือ กระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงประสบการณ์และสิ่งที่เรียนรู้ไว้ด้วยกัน โดยนักเรียนเผชิญกับสถานการณ์จริง บริบทจริง ปัญหาจริง โดยนักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้

2. หลักการ/แนวคิดทฤษฎีของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง

นิวแมน (Newmann, 2000, p. 1-2 อ้างถึงใน วิทวัฒน์ ชติยะมาน, 2549, น. 55) ได้เสนอหลักการของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงไว้ 3 ประการ คือ

1. นักเรียนสร้างความหมายและความรู้ (Construction of Knowledge) หมายถึง การที่นักเรียนได้เรียน ได้จัดระบบ ตีความหมายและวิเคราะห์ข้อมูล แทนการทำซ้ำหรือการลอกเลียนตัวความรู้จากหนังสือหรือการจดบันทึกในห้องเรียน นักเรียนไม่ได้เพียงแค่กระบวนการรวบรวมข้อเท็จจริงเท่านั้น แต่ต้องใช้กระบวนการเพื่อให้เกิดความรู้ ความสามารถซึ่งความสามารถที่เกิดขึ้นเหล่านั้นจะแสดงออกมาในรูปการเขียนการพูด การอภิปราย

2. นักเรียนใช้การสืบสอบทางวิชาการ คือ การที่นักเรียนสร้างความหมายด้วยตนเอง โดยการนำความรู้ที่มีอยู่หลาย ๆ สาขามาพัฒนาเป็นความเข้าใจลึกซึ้ง โดยแสดงออกมาในรูปแบบการสื่อสารที่ผ่านการกลั่นกรองเช่น การเขียนบทความ การอภิปรายในหัวข้อต่าง ๆ แทนการเติมคำในช่องว่าง รวมทั้งเป็นการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

2.1 การอยู่บนฐานของความรู้เดิม ความสำเร็จตามสภาพจริงต้องสร้างขึ้นบนความรู้เดิมที่สะสมมา เช่น ข้อมูล คำศัพท์ ความคิดรวบยอดและทฤษฎี

2.2 ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง หมายถึง กระบวนการในการพัฒนาความเข้าใจที่ลึกซึ้งต่อปัญหา เป็นการทำความเข้าใจต่อประเด็นที่ซับซ้อน ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้ศึกษา ทดสอบ และสร้างความสัมพันธ์ของความรู้

2.3 การติดต่อสื่อสาร การติดต่อสื่อสารที่ซับซ้อนเป็นลักษณะของการติดต่อสื่อสารที่นักวิทยาศาสตร์ ศิลปิน นักเขียนบทความจะต้องใช้ เป็นรูปแบบที่ซับซ้อน ทั้งการทำงาน และแสดงข้อสรุป

3. การให้คุณค่านอกเหนือจากห้องเรียน หมายถึง นักเรียนมีเป้าหมายในการทำงาน โดยมีค่านิยมหรือความหมายนอกเหนือจากความสำเร็จในโรงเรียน นักเรียนสร้างงานหรือแก้ปัญหาที่มีความหมายในโลกความเป็นจริงหรือเชื่อมโยงระหว่างความรู้ในโรงเรียนกับปัญหาชุมชน หรือประสบการณ์ส่วนตัว

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2554, น. 25) ได้กล่าวถึงหลักการของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงว่า ผู้สอนควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนอยากคิด อยากทดลอง อยากปฏิบัติจากบริบทที่เป็นจริงหรือเสมือนจริง โดยให้นักเรียนได้สร้างความหมาย ความรู้จากการจัดระบบการตีความการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้การสืบสอบทางวิชาการที่หลากหลายสาขา เพื่อให้นักเรียนได้

เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและนำมาถ่ายทอดในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงสร้างงานหรือแก้ปัญหาที่มีความหมายต่อชีวิตเขา

นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงนั้น ยังสามารถจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนได้ โดยยึดหลักความคล้ายคลึงกับที่เกิดในสภาพจริง ซึ่งกอร์ดอน (Gordon, 1998, pp. 390-393 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2552, น. 134) ได้วิเคราะห์ห้วงค์ประกอบ ดังนี้

1. ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง บุคคลมักเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ อยู่เสมอและจะต้องคิดตัดสินใจ และลงมือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง จึงต้องมีปัญหาการคิด การตัดสินใจ การกระทำและผลของการคิด การที่ต้องตัดสินใจ

2. ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง เมื่อมีปัญหาที่ต้องตัดสินใจ บุคคลจะแสวงหาทางแก้ไขโดยใช้ทรัพยากรที่ตนมีอยู่ หรือหามาได้ รวมถึงมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่ช่วยตน เช่นการใช้หนังสือพิมพ์ โทรศัพท์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แก้ปัญหานั้น

3. ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง บุคคลใช้ความรู้ ทักษะ และเกิดความรู้สึกรู้สึกหรือพัฒนาเจตคติไปพร้อม ๆ กัน บุคคลจะต้องคิดตัดสินใจโดยใช้ความรู้ที่มีและแสวงหาข้อมูลที่เป็นต่อการตัดสินใจมาใช้ ซึ่งการตัดสินใจกระทำนั้น ๆ จะส่งผลให้เกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติอื่น ๆ ตามมาด้วย

4. ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง บุคคลจะเลือกรับรู้และเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่มีความหมายกับตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน

5. ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง สิ่งทั้งหลายเชื่อมโยงกันความรู้ ทักษะ เจตคติที่เรียนรู้ในบริบทหนึ่งจะได้รับการถ่ายโอนไปใช้ในอีกบริบทหนึ่ง

6. ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง เมื่อบุคคลกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลมักจะได้รับข้อมูลย้อนกลับว่า สิ่งที่ทำลงไปนั้นดี/ไม่ดี เหมาะ/ไม่เหมาะ ซึ่งเป็นมาตรฐานคุณภาพตามความเป็นจริงในชีวิต

จากองค์ประกอบดังกล่าว กอร์ดอน (Gordon, 1998, p.6 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2552, น. 135) ยังได้เสนอแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมแก้ปัญหา ทำทนาย ความสามารถทางวิชาการ ได้แก่ การนำเสนอหาสาระที่ต้องการสอนมาปรับ ให้อยู่ในรูปของปัญหาและให้นักเรียนเผชิญปัญหาได้ร่วมมือกันแก้ปัญหา แสวงหาข้อมูล นำข้อมูลทางวิชาการมาใช้ในการตัดสินใจ ตัดสินใจ ลงมือกระทำ และประเมินด้วยมาตรฐานคุณภาพในชีวิต

2. การจัดกิจกรรมสวมบทบาทในสถานการณ์จำลอง ได้แก่ การนำเสนอหาสาระที่ต้องการสอนมาจัดทำเป็นสถานการณ์จำลองที่สะท้อนความเป็นจริง แล้วให้นักเรียนสวมบทบาท

และลงไปเล่นในสถานการณ์จำลอง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ ใช้ความรู้ และทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเข้าใจสภาพจริง

3. การจัดกิจกรรมเผชิญปัญหาตามสภาพจริง ได้แก่ การนำนักเรียนไปเผชิญปัญหาจริงในบริบทจริง และร่วมกันศึกษาเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาที่ ตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อแก้ปัญหานั้น และได้รับผลจากการกระทำนั้น

จากแนวคิดทฤษฎีของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ตามสภาพจริง บุคคลมักเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ อยู่เสมอและจะต้องคิดตัดสินใจ และลงมือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง การที่ต้องตัดสินใจจริง เมื่อมีปัญหที่ต้องตัดสินใจ บุคคลจะแสวงหาทางแก้ไขโดยให้ทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ หรือหามาได้ รวมถึงมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่ช่วยตน ซึ่งการตัดสินใจกระทำนั้น ๆ จะส่งผลให้เกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติอื่น ๆ ตามมาด้วย

การฟังภาษาต่างประเทศ

1. ความหมายของความสามารถในการฟัง

การฟัง เป็นทักษะทางภาษาที่ต้องพัฒนานักเรียน เนื่องจากเป็นทักษะพื้นฐานที่จะนำไปสู่การ เกิดทักษะอื่น ๆ ต่อไปได้ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการฟัง ไว้ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 159) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า เป็นทักษะการรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่ง เป็นทักษะที่ใช้กันมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟัง ให้เข้าใจเสียก่อน จึงสามารถพูดตอบโต้ อ่านและเขียนได้

บัญญัติ อึ้งสกุล (2545, น. 63) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า เป็นการฟังคำพูดหรือฟังเสียงมิใช่มุ่งเฉพาะแต่ความหมายเพียงอย่างเดียว การฟังผู้ฟังคำพูดหรือเสียง แล้วเข้าใจความหมายในสิ่งที่ ผู้พูด ทำให้เป็นผู้ฟังที่ดี คือ เข้าใจว่าผู้พูดพูดอะไรและพูดเกี่ยวกับอะไร

นพเก้า ณ พัทลุง (2548, น. 22) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่าเป็นความสามารถในการจับประเด็นใจความหลัก จากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสลับ ซับซ้อน เพราะนักเรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่ผู้พูด อารมณ์ และความคิดเห็นของผู้พูดและ สามารถตอบสนอง ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของผู้พูดได้

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, น. 151) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ เป็นทักษะการรับสาร ประกอบกับผู้ส่งสาร ตัวสารและผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะและเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียงไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย

โรสท์ (Rost, 2002, p. 279) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ เป็นกระบวนการรับสารจากผู้พูดอย่างเข้าใจว่าผู้ส่งสารต้องการอะไร

จากการศึกษาความหมายของการฟังของนักการศึกษา สรุปได้ว่า การฟัง เป็นความสามารถในรับฟัง คำพูดหรือเสียงและจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน และสามารถนำความรู้ที่มีอยู่เดิมไปต่อความรู้ในเนื้อหาที่รับฟังใหม่ได้

2. องค์ประกอบความสามารถในการฟัง

นักการศึกษาได้อธิบายองค์ประกอบของการฟัง ไว้ดังนี้

คูเปอร์ (Cooper, 1999, p.60) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการที่มี 4 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกคือ การได้ยิน เมื่อคลื่นเสียงผ่านไปกระทบแก้วหู และมีการแปลหรือตีความซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการตอบ หรือมีปฏิกิริยาตอบ ถ้ากระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอนนี้ไม่สมบูรณ์ การฟังที่มีประสิทธิภาพไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน

โรสท์ (Rost, 1991, p. 3-8) ได้กล่าวว่า การฟังประกอบด้วย 3 ทักษะ ซึ่ง ต้องมีความสัมพันธ์กันโดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถในการฟังและเข้าใจดังนี้

1. ทักษะการรับรู้ (Perception Skills) คือความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้ และความสามารถจดจำคำที่ฟังได้

2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis Skills) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์และความสามารถในการจำแนกหน่วยทางภาษา จากสิ่งที่ฟังได้

3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis Skills) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ในตัวภาษาที่ได้ยิน เช่นระดับเสียงสูงต่ำ การเน้นคำ ท่าทาง และองค์ประกอบอื่นที่ปรากฏในสถานการณ์นั้น ๆ รวมทั้งการนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่และใช้การคาดเดาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้อง

จากคำนิยามขององค์ประกอบการฟัง ที่นักการศึกษาได้ให้ไว้ข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบของการฟัง ประกอบด้วย ความเข้าใจ การจับใจความสำคัญ การรู้ความหมายคำศัพท์ และการปฏิบัติตามคำสั่ง

3. การวัดและประเมินผลความสามารถในการฟัง

ชุดเอกสารสื่อ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2561, น. 493-502 อ้างถึงใน ศิริรัตน์ เดชะอังกุล, 2562) ได้เสนอเกณฑ์ในการประเมินการฟัง 1 เกณฑ์ 4 ด้าน คะแนนรวม 16 คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนการฟังประโยคตามโครงสร้าง

ด้านการรู้ความหมายคำศัพท์ คะแนนมี 4 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง รู้ความหมายทุกคำและชัดเจน

ระดับ 3 หมายถึง รู้ความหมายบางคำและชัดเจน

ระดับ 2 หมายถึง รู้ความหมายบางคำ แต่ไม่ชัดเจน

ระดับ 1 หมายถึง ไม่รู้ความหมายเลย

ด้านความเข้าใจ คะแนนมี 4 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้ทั้งหมด

ระดับ 3 หมายถึง สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เป็นส่วนใหญ่

ระดับ 2 หมายถึง สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เล็กน้อย

ระดับ 1 หมายถึง สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้น้อยมาก

ด้านการจับใจความสำคัญ คะแนนมี 4 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ทั้งหมด

ระดับ 3 หมายถึง จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ทั้งหมด

ระดับ 2 หมายถึง จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เล็กน้อย

ระดับ 1 หมายถึง จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้น้อยมาก

สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ คะแนนมี 4 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว

ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องแต่ค่อนข้างช้า

ระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ค่อยถูกต้องและค่อนข้างช้า

ระดับ 1 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก ไม่มั่นใจ

กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น. 79) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินการฟัง ใน 4 ด้าน

คะแนนรวม 12 คะแนน ดังนี้

ด้านการรู้ความหมายคำศัพท์ คะแนนมี 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง รู้ความหมายทุกคำและชัดเจน

ระดับ 2 หมายถึง รู้ความหมายบางคำและชัดเจน

ระดับ 1 หมายถึง รู้ความหมายบางคำและชัดเจน

กล้าแสดงออก คะแนนมี 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง กล้าแสดงออกอย่างมั่นใจและถูกต้อง

ระดับ 2 หมายถึง กล้าแสดงออกอย่างถูกต้องแต่ช้า

ระดับ 1 หมายถึง กล้าแสดงออกแต่ไม่มั่นใจ
 ความกระตือรือร้น คະแนนมี 3 ระดับ ดังนี้
 ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งทันทีได้ทุกคำสั่ง
 ระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งได้ แต่ช้า
 ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจปฏิบัติตามคำสั่ง
 สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ คະแนนมี 3 ระดับ ดังนี้
 ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว
 ระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องแต่ช้า
 ระดับ 1 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างไม่มั่นใจ

จากการศึกษาเกณฑ์การประเมินวัดความสามารถด้านการฟังข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เกณฑ์ในการวัดความสามารถการฟัง แบ่งออกได้ 4 ด้าน ได้แก่ การรู้ความหมาย ความเข้าใจ การจับใจความสำคัญ และการปฏิบัติตามคำสั่งได้ ซึ่งผู้วิจัยจะนำเกณฑ์ดังกล่าวไปปรับใช้เป็น เกณฑ์ในแบบวัดและแบบประเมินความสามารถในการฟัง

การพูดภาษาต่างประเทศ

1. ความหมายของความสามารถในการพูด

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 157) กล่าวว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้อีกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น. 53) ได้ให้ความหมายของการพูดว่า การพูดเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษา และท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และเข้าใจจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟังเป็นกระบวนการที่ไม่ได้ดำเนินไปตามระเบียบแบบแผนที่กำหนดไว้

จากการศึกษาความหมายของการพูดของนักการศึกษา สรุปได้ว่า การพูด คือ การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ ให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ด้วยการใช้เสียง ภาษา และท่าทาง

2. องค์ประกอบความสามารถในการพูด

ธอร์นเบอร์รี่ (Thornberry, 2011) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดไว้ 2 ส่วน ดังนี้

1. กระบวนการพูด ประกอบไปด้วย

1.1 การผลิตคำพูด (speech production) การพูดเป็นการผลิตคำต่อคำ ในการโต้ตอบกันของบุคคลโดยการผลิตเสียงต่อเสียง คำต่อคำนั้น เรียกว่า การพูดคุยกัน การพูดเกิดขึ้น

ในทันที แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การพูดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน แต่หมายถึงเวลาในการเตรียมตัวเพื่อที่จะพูดนั้นมีอยู่อย่างจำกัด

1.2 แนวความคิดและการกำหนดเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูด (conceptualization and formulation) ในการพูดนั้นจะต้องมีการคิดว่าจะพูดเรื่องอะไร จากนั้นจึงกำหนดหรือสร้างแผนผังความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด ได้แก่ ระดับของบทสนทนา ไวยากรณ์ คำศัพท์ จากนั้นจึงสร้างโครงร่างว่าจะพูดอะไรก่อนหรือหลังเป็นลำดับ ในการพูดภาษาอังกฤษนั้นจะแบ่งการพูดออกเป็นสองส่วน ได้แก่ หัวข้อ คือสิ่งที่กำลังพูดถึง และคำอธิบาย คือสิ่งที่ต้องการพูดเกี่ยวกับหัวข้อนั้น

1.3 การออกเสียง (articulation) การออกเสียงเกิดจากการใช้อวัยวะต่าง ๆ เพื่อผลิตเสียง กระแสลมที่ผลิตจากปอดเคลื่อนผ่านเส้นเสียง และถูกทำให้เกิดเป็นเสียงโดยตำแหน่งและการเคลื่อนที่ของอวัยวะในช่องปาก เช่น ลิ้น ฟัน และริมฝีปาก เสียงสระผลิตจากลิ้นและริมฝีปาก เสียงพยัญชนะเกิดจากการกักลมที่บริเวณริมฝีปากหรือฟัน ซึ่งผู้ที่พูดภาษาอังกฤษสามารถผลิตหน่วยเสียงที่มีความหมายได้มากกว่า 40 หน่วยเสียง โดยแบ่งเป็นเสียงสระและพยัญชนะเท่า ๆ กัน

1.4 การตรวจสอบตนเองและแก้ไขขณะที่พูด (self-monitoring and repair) การตรวจสอบตนเองในขณะที่พูดเป็นกระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูด การกำหนดสิ่งที่จะพูด และการออกเสียง การคิดทบทวนเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูดในช่วงเตรียมการพูดอาจจะเป็นการละทิ้งคำพูดทั้งหมด คือคิดไว้แล้วว่าจะพูดอะไรแต่ไม่พูด เช่น เมื่อผู้พูดกำลังจะพูดถึงบุคคลอื่น แล้วพบว่าบุคคลคนนั้นอยู่ในระยะที่สามารถได้ยินสิ่งที่ผู้พูดพูดได้ ผู้พูดก็จะไม่พูดสิ่งที่เตรียมไว้ การตรวจสอบตนเองในช่วงกำหนดสิ่งที่จะพูดอาจจะแสดงผลออกมาโดยการพูดซ้ำลง หรือการหยุดพูดแล้วพูดโดยใช้คำใหม่ การตรวจสอบตนเองในช่วงการออกเสียงเกิดขึ้นเมื่อผู้พูดออกเสียงผิดหรือออกเสียงไม่ถูก การตรวจสอบขณะพูดคือความสามารถในการแก้ไข รวมทั้งเป็นการตอบสนองต่อการตรวจสอบตนเองหรือส่งสารโดยคู่สนทนา

1.5 การพูดได้อย่างอัตโนมัติ (automaticity) การพูดได้อย่างอัตโนมัติเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ผู้พูดประสบความสำเร็จในการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว การพูดก็เหมือนกับทักษะอื่น ๆ เช่น การขับรถ หรือการเล่นดนตรี การฝึกฝนบ่อย ๆ จะช่วยให้มีทักษะพูดที่ดีขึ้น

1.6 การพูดคล่องแคล่ว (fluency) การพูดคล่องแคล่วไม่ได้หมายถึงการพูดเร็วเพียงอย่างเดียว ความเร็วในการพูดเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งเท่านั้น ในการพูดคล่องแคล่วนั้น การหยุดถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญเท่ากันกับความเร็ว การหยุดที่ถูกที่ถูกจังหวะและความถี่ของการหยุดถือเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เกิดการพูดคล่องแคล่วผู้พูดจะใช้กลวิธีการพูด ได้แก่ การใช้คำเสริมช่วงหยุด (pause fillers) เช่น ar uh และ um การใช้ข้อความแสดงความคลุมเครือของผู้พูด

(vagueness expressions) เช่น sort of และ I mean และการพูดซ้ำ (repeats) คำตรงที่ผู้พูดหยุด เช่น well, what's the... what's the failure with football, I mean this... this I don't really see I mean it... Cos the money... how much does it cost to get it down the road now?

ลักษณะของการพูดคล่องแคล่วสามารถสรุปได้ดังนี้

อาจจะมีการหยุดบ้างแต่ไม่หยุดบ่อย

ในการการหยุดจะต้องใช้คำเสริมเข้ามาช่วย

การหยุดจะเกิดขึ้นในช่วงจุดเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

มีการพูดติดต่อกันยาวหลายคำสลับกับการหยุด

1.7 การจัดการพูด (managing talk) ในการพูดนั้นจะต้องมีการจัดการสองสิ่งด้วยกันคือการปฏิสัมพันธ์และการลำดับการพูด ในการพูดทุกครั้งจะต้องมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง แม้ว่าการพูดนั้นจะเป็นการสื่อสารทางเดียว เช่น การบรรยาย การปราศรัยของนักการเมือง และทอล์คโชว์ ผู้พูดก็ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังเช่นกัน ในส่วนของการพูดสนทนา นั้นมีกฎทั่วไปของการสนทนา เช่น การลำดับก่อนหลังในการเป็นผู้พูดผู้ฟัง ควรหลีกเลี่ยงการเงียบเป็นเวลานานวงสนทนา ฟังเมื่อคนอื่นพูด ส่งสัญญาณเมื่อต้องการพูด และส่งสัญญาณให้รู้ว่ากำลังฟัง เช่น เมื่ออยู่ในที่ประชุมหรือในห้องเรียนเราให้สัญญาณเมื่อต้องการพูดโดยการยกมือ

2. ความรู้ของผู้พูด แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2.1 ความรู้ นอกเหนือจากภาษาศาสตร์ (extralinguistic knowledge) คือความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม บริบท และความคล้ายคลึงกันของวัฒนธรรมของผู้พูดคนอื่น ๆ ความรู้ด้านสังคมเป็นความรู้เกี่ยวกับคุณค่าทางสังคมและพฤติกรรมที่เป็นบรรทัดฐานของคนในสังคมนั้น ๆ เรายังรู้ความรู้ด้านสังคมเหล่านี้ได้ผ่านภาษา ความรู้ทางด้านสังคมจึงเป็นได้ทั้งความรู้ นอกเหนือจากภาษาศาสตร์และความรู้ด้านภาษาศาสตร์ เช่น ในการทักทายนั้นบางสังคมใช้การจับมือ บางสังคมต้องโอบกอด หรือบางสังคมต้องโค้งคำนับ และเรารู้ว่าคนในสังคมนั้น ๆ พูดว่าอะไรเมื่อกล่าวทักทายกัน

2.2 ความรู้เกี่ยวกับภาษาศาสตร์ (linguistic knowledge) ประกอบไปด้วย

2.2.1 ความรู้เกี่ยวกับชนิดของภาษา (genre knowledge) แบ่งตามเป้าหมายในการใช้ภาษาออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1) ภาษาเพื่อดำเนินการ (transactional) คือ ภาษาที่ใช้เพื่อการถ่ายโอนข้อมูลและส่งเสริมการซื้อขายสินค้าและบริการต่าง ๆ การพูดโดยใช้ภาษาเพื่อดำเนินการ อาจจะใช้เมื่อต้องการโทรจองโต๊ะที่ร้านอาหาร เป็นต้น

2) ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (interpersonal) คือ ภาษาที่ใช้เพื่อสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น การพูดโดยใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์อาจจะใช้ในการสนทนากับเพื่อน ที่ร้านอาหาร เป็นต้น

2.2.2 ความรู้เกี่ยวกับสัมพันธสาร (discourse knowledge) คือ ความรู้ในการจัดการและเชื่อมโยงคำ และการลำดับการพูดและฟังของคู่สนทนาในการสนทนาโต้ตอบกัน ซึ่งเรียกว่า ความสามารถในการใช้ภาษาระดับสัมพันธสาร

2.2.3 ความรู้เกี่ยวกับวัจนปฏิบัติ (pragmatic knowledge) คือ ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและบริบทในการใช้ภาษา รวมถึงเป้าหมายของการใช้ภาษา ผู้พูดต้องรู้ว่าควรปรับข้อความให้สอดคล้องกับบริบท และผู้ฟังใช้ข้อมูลในบริบทนั้นมาช่วยในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้ยินอย่างไร

1) วัจนกรรม (speech acts) คือ การที่ผู้พูดพูดถึงสิ่งหนึ่งในขณะที่พูดก็ทำสิ่งนั้นด้วย และผู้พูดต้องใช้ภาษาได้ตรงตามหน้าที่ของภาษา เช่น บอกเล่า แนะนำ ขอร้อง ปฏิเสธ สั่ง เป็นต้น

2) หลักการร่วมมือกัน (the co-operative principle) คือ ในการสนทนานั้นเมื่อมีผู้ถามก็ต้องมีผู้ตอบ แต่ในโต้ตอบการสนทนานั้นจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นที่พอใจทั้งสองฝ่าย

3) ความสุภาพ (politeness) ในการพูดนั้นผู้พูดควรพูดอย่างสุภาพและไม่พูดให้ผู้อื่นเสียหน้า หรือรู้สึกเสียใจ ผู้พูดสามารถใช้คำที่มีความเชิงบวกตามหลักการทางภาษานั้น ๆ มาใช้ในการการพูดเพื่อให้เกิดความสุภาพ

4) ทำเนียบภาษา (register) คือ ความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับขอบเขต (field) บุคคล (tenor) และรูปแบบ (mode)

5) โครงสร้าง (structure) โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้ในการพูดนั้นแตกต่างจากการเขียน เนื่องจากการพูดเกิดขึ้นในทันทีซึ่งต่างจากการเขียนที่มีเวลาตรวจทานการใช้ภาษา ในการพูดมักจะใช้ question tags เพื่อถามผู้ฟังว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" นอกจากนี้ tense ที่ถูกนำมาใช้ในการพูดมากที่สุดคือ present simple tense และ present progressive tense

6) คำศัพท์ (vocabulary) ในภาษาพูดนั้นมีความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และการแสดงความหมายที่แสดงให้เห็นความคิดของผู้พูดอยู่ คำศัพท์ที่ผู้พูดใช้จะเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายสอดคล้องกับบริบทนั้น ๆ เช่น I, me, then, now, here, there เป็นต้น

7) วลีหรือกลุ่มคำ (chunk) คือ คำหลายคำที่นำมารวมกัน แบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ดังนี้

7.1) การจัดวางกลุ่มคำที่ต้องใช้ควบคู่กันในประโยค (collocations) เช่น densely populated, rich and famous, set the table

7.2) วลี (phrasal verbs) เช่น get up, log on, run out of, go on about

7.3) สำนวน (idioms) เช่น part and parcel, make ends meet, as cool as a cucumber, speak of the devil

7.4) ส่วนประกอบของประโยคที่ใช้ขึ้นต้นประโยค (sentence frames) เช่น would you like a...? The thing is ..., What really gets me is...

7.5) คำที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ (social formulas) เช่น see you later, have a nice day, mind your head

7.6) คำเชื่อมความ (discourse markers) เช่น if you ask me, by the way, I take your point, to cut a long story short...

8) การออกเสียง (phonology) สิ่งสำคัญในการออกเสียงของผู้พูดคือการออกเสียงสูงต่ำ (intonation) การออกเสียงสูงต่ำทำให้เห็นข้อมูลที่สำคัญของการพูดนั้นชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในการพูดภาษาอังกฤษนั้นจะเห็นได้ว่าระดับเสียง (pitch) ที่สูงขึ้นกับข้อมูลใหม่นั้นมีความสัมพันธ์กัน และเมื่อระดับเสียงลดลงนั้นแสดงว่าการพูดได้สิ้นสุดลงแล้ว

2.3 ความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขการพูด (speech condition) เงื่อนไขการพูดมีส่วนช่วยในการที่จะพูดได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วและประสบความสำเร็จในการสื่อสาร ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อเงื่อนไขการพูด ได้แก่ปัจจัยดังต่อไปนี้

2.3.1 ปัจจัยด้านองค์ความรู้ (cognitive factors) เมื่อผู้พูดได้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้พูดคุ้นเคย หรือเป็นสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารและมีความสนใจ โดยผู้พูดได้พูดกับคู่สนทนาที่คุ้นเคยก็จะช่วยให้ผู้พูดพูดได้ง่ายขึ้น

2.3.2 ปัจจัยด้านความรู้สึก (affective factors) เมื่อผู้พูดได้พูดเกี่ยวกับเรื่องที่ตนชอบก็จะพูดได้ดี แต่ถ้าหากผู้พูดต้องมีความรู้สึกว่าคุณจับผิดอยู่ เช่น รู้ว่ากำลังถูกประเมินการพูด อาจทำให้ผู้พูดรู้สึกกังวลในขณะที่พูด

2.3.3 ปัจจัยด้านการพูด (performance factors) การพูดกับคู่สนทนาแบบพบหน้ากัน หรือการพูดรายงานหน้าชั้นที่โรงเรียนจะช่วยให้การพูดพัฒนามากกว่าการฝึกพูดกับตัวเองคนเดียว เนื่องจากมีเพื่อนคอยให้คำแนะนำ นอกจากนั้นแล้วผู้พูดควรได้ฝึกพูดในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และมีการเตรียมตัวก่อนพูดจะช่วยให้พูดได้ดีขึ้น

จากองค์ประกอบสำคัญของการพูด ประกอบด้วย ผู้พูด สาร สื่อ ผู้ฟัง และผลที่เกิดจากการพูด ผู้พูดจะต้องมีความพร้อมในการพูด เช่น ความพร้อมในด้านร่างกาย มีบุคลิกภาพที่ดี มีการใช้เสียงและการออกเสียงได้อย่างถูกต้องชัดเจน มีการใช้ภาษาอย่างสุภาพเหมาะสม เนื้อหาที่มีความเหมาะสมอยู่ในความสนใจของผู้ฟัง และควรศึกษาธรรมชาติของผู้ฟังรวมไปถึงสถานการณ์ในการพูด เช่น โอกาสและเวลาปฏิกริยาของผู้ฟังว่าเห็นด้วยหรือไม่ ตลอดจนเครื่องมือในการสื่อความหมายเพื่อช่วยให้ผู้พูดประสบความสำเร็จในการพูด

3. การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูด

ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถที่ใช้ในการผลิตภาษา และเป็นกระบวนการสื่อความหมาย ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาเป็นรหัสของภาษา หรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ และนอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เพื่อสื่อความหมายแล้ว ผู้พูดยังได้แสดงถึงวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือ แสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่า ต้องการพูดอะไร พูดกับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร ฯลฯ ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความคล่อง (Fluency) และความถูกต้องชัดเจน (Accuracy) (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532, 53-54) แฮร์ริส (Harris, 1988, p.81-82) กล่าวว่า ความสามารถในการพูด หมายถึงความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการมาใช้ในการกระบวนการพูด องค์ประกอบเหล่านี้ คือ

1. การออกเสียง ซึ่งหมายถึง การออกเสียงสระ พยัญชนะ การเน้นเสียงระดับเสียงสูงต่ำในประโยค ตลอดจนถึงจังหวะในการพูด
2. โครงสร้างไวยากรณ์
3. การใช้คำศัพท์
4. ความคล่องแคล่ว
5. ความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ปริมาณและคุณภาพของความเข้าใจของผู้ฟังต่อคำพูดที่พูดออกไป

บาร์ทซ์ (Bartz, 1979, pp.18-22) เสนอความคิดเห็นว่า การกำหนดความสามารถในการพูดจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความราบรื่นและความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ
3. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป

4. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่ สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจมันสิ่งที่ตน พูดโดยใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดเพื่อการสื่อสาร

เทเลอร์ (Taylor, 1996, p. 132) แบ่งความสามารถในการพูดออกเป็น 4 ด้าน กำหนดให้แต่ละด้านมีคะแนนสูงสุดเป็น 8 คะแนน จากนั้นรวมคะแนนเพื่อให้คะแนนแก่ผู้สอบใน หัวข้อต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา จังหวะ และความเร็วเป็นธรรมชาติมี ความสัมพันธ์ของข้อความ แปละการหยุดระหว่างพูด

2. ความถูกต้อง ความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์

3. ขอบเขต มีวงคำศัพท์ไวยากรณ์พอเพียงสำหรับที่ดำเนินการสื่อสารจนจบ

4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด การใช้เสียงสูง ต่ำและระดับเสียงในภาษาแม่ของผู้พูดนั้นอาจเกิดขึ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสาร

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2538, น. 64-68) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการพูด สามารถทำได้ 6 วิธี ดังนี้

1. ให้นักเรียนดูรูปภาพ หรือวีดิทัศน์ แล้วอธิบายโดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่เรียนแล้ว และให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับภาพเรื่อง เพศ วัย วุฒิ สถานภาพทางสังคม อาชีพ สภาพแวดล้อม สีหน้า น้ำเสียง อากัปกริยา และความรู้สึก ตลอดจนให้ข้อสังเกตผู้ที่เกี่ยวข้อง คู่สนทนาในภาพหรือวีดิทัศน์

2. ให้สนทนาเป็นคู่ ๆ โดยกำหนดสร้างสถานการณ์ให้

3. ให้บันทึกตารางเวลาทำงาน แล้วนัดประชุมครั้งต่อไป

4. ให้รายงานเพื่อน ๆ ในชั้น หลังจากสำรวจว่ากิจกรรมที่เพื่อน ๆ ทามากที่สุดในบ่าย

วันอาทิตย์

5. ให้สัมภาษณ์เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

6. ให้เล่าเรื่องโดยใช้จินตนาการของตนเอง หรือจากประสบการณ์จริง อัจฉรา วงษ์ไทร (2544) ได้แบ่งรูปแบบการทดสอบความสามารถในการพูดเป็น 3 ประเภท ได้แก่

6.1 การพูดเดี่ยว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำ ในการทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็น หรือกล่าววิพากษ์วิจารณ์ เทคนิค วิธีการวัดความสามารถทางการพูดประเภทนี้ มักเป็นวิธีทดสอบแบบตรงเพราะผู้พูดได้แสดงทักษะ การพูดจริงตามเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

6.2 การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคลสองคนโดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการสอบ เป็นผู้บอคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะการพูดของตน การสนทนามักเริ่มต้นด้วยการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนคลายความเครียด หรือความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นและช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์ของการสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นจะเป็นการเข้าสู่เรื่องที่มุ่งทดสอบซึ่งอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมติที่กำหนดให้ผู้เรียน เช่น การถามทิศทาง การจองบัตรชม การแสดงดนตรี การสั่งอาหารในภัตตาคาร ฯลฯ หรือเป็นการพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมือง การศึกษา เหตุการณ์ปัจจุบัน การพูดเกี่ยวกับแผนการในอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อและอื่น ๆ

6.3 การอภิปรายหรือโต้วาทีซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มโดยมีกรรมการให้คะแนนเป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน

ความสามารถในการพูดมีหลายระดับและมีองค์ประกอบในการวัดหลายอย่าง เช่น ความคล่องแคล่ว การออกเสียง ท่าทาง ความเข้าใจ ความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ความพยายามในการสื่อสาร และนอกจากนี้การวัดและประเมินผลความน่าสนใจในการพูดก็สามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งผู้ประเมินสามารถเลือกและปรับใช้ให้เหมาะสมกับการประเมินของตนเองได้จากการศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการพูด เกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถในการพูดและวิธีการวัดและประเมินผลความสามารถในการพูด ผู้วิจัยได้ปรับวิธีประเมินความสามารถในการพูด โดยกำหนดให้นักเรียนพูดหรือสนทนาตามสถานการณ์และได้ปรับระดับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดให้เหมาะสมกับนักเรียน ตามเกณฑ์ของ Harris (1988) ดังแสดงในตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงระดับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. การออกเสียง	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา	ผู้พูดออกเสียงไม่ผิด ฟังชัดเจน แต่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา	ผู้พูดออกเสียงผิด บ้างในบางครั้ง แต่ยังเข้าใจ	ผู้พูดออกเสียงผิดมาก ทำให้เข้าใจผิด
2. คำศัพท์	ใช้คำศัพท์ ถูกต้อง และเหมาะสม	ใช้คำศัพท์ ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ ถูกต้อง บ้าง	ใช้คำศัพท์ มีข้อผิดพลาดมาก
3. ความคล่องแคล่ว	พูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว สื่อสารได้ชัดเจน เหมือนเจ้าของภาษา	พูดได้คล่อง แต่ยังมีติดขัดความเร็ว ปกติสามารถสื่อสารได้	พูดช้าไม่คล่องในบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำและติดขัดในเรื่องการใช้ภาษาสื่อสาร	พูดช้ามากและตะกุกตะกัก ไม่สม่ำเสมอ สื่อสารไม่ได้เลย
4. การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบการพูด	ท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบเหมาะสม กับสถานการณ์ เป็นส่วนใหญ่	ท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบเหมาะสม กับสถานการณ์ เป็นส่วนใหญ่	พูดโดยมีท่าทาง ประกอบบ้าง/ น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสม	พูดโดยไม่มีท่าทาง ประกอบ/น้ำเสียง ไม่เหมาะสม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ระพีพรรณ จันทรตาพันธ์ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้สภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เครื่องมือ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้สภาพจริง จำนวน 4 กิจกรรมการเรียนรู้ และแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest Only Design ผลการวิจัย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สภาพจริงส่งเสริมให้กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศิริรัตน์ เดชะอังกูร (2562) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชรภรณ์ ธนาไพศาลสิทธิ์ (2562) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการพัฒนาดีขึ้น และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการพูด รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง และทักษะการเขียน ตามลำดับ และ 2) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนแหลมโพธิ์ สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จำนวน 20 คน ได้มาจากเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกนักเรียนที่มีทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์ ผลการวิจัย พบว่า ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

หริศักดิ์ พลตรี (2559) ได้ศึกษาผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษ และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนภาษาอังกฤษฟัง-พูด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมีค่า 76.30/77.55 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. ความสามารถการฟัง-พูดของนักเรียนหลังการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟังพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

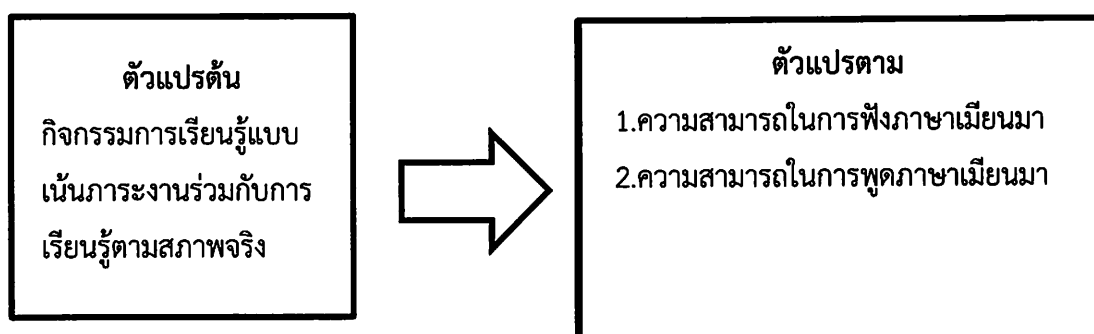
มอร์ส (Morse, 1997) ได้ศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับระดับการลงมือกระทำและการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมตามสภาพจริงและการประเมินตามสภาพจริงในโรงเรียนมัธยมศึกษานอร์ทเวสต์แปซิฟิก (Pacific Northwest middle school) ผู้วิจัยได้ใช้พฤติกรรม ผลผลิต ความสามารถ และข้อมูลย้อนกลับของผู้เรียนมาวิเคราะห์ความเป็นสภาพที่แท้จริงของหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า หน่วยการเรียนรู้ได้กระตุ้นและเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้เรียนแบบประสบความสำเร็จได้ช่วยให้ผู้วิจัยกลายเป็นครูที่ดีขึ้น

โทрки (Torky, 2006 อ้างถึงใน ณัฐรัตน์ แยมฉาย, 2559, น. 67) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 76 คน จากโรงเรียน Saray EL Kobba Secondary School ในประเทศอียิปต์ ซึ่งเป็นโรงเรียนหญิงล้วน แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม จำนวน 38 คน ต่อกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ 1) รายการทักษะการพูดที่สำคัญ 2) ข้อสอบวัดทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบประเมินทักษะการพูด 4) แผนการสอนโดยเน้นภาระงาน หลังจากวิจัยประมาณ 3 เดือน พบว่า คะแนนการพูดหลังเรียนของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มควบคุมโดยมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

ริชแมน (Richman, 2010 อ้างถึงใน ณัฐรัตน์ แยมฉาย, 2559, น. 68) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการพูดสนทนาในรูปแบบการเรียนแบบเน้นภาระงาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้รูปแบบการเรียนแบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสนทนา โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาปี 1 ระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัย Indian School Of Mines University (ISMU) ประเทศอินเดีย ที่ลงเรียนวิชาทักษะการพูดสนทนา จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนประมาณร้อยละ 70 ได้รับผลการเรียนระดับ A สรุปว่า เป็นรูปแบบการเรียนแบบเน้นภาระงานมีศักยภาพในภาษาที่สองมาก แต่ต้องใช้ระยะเวลา เพื่อเห็นผลลัพธ์เชิงประจักษ์ นอกจากนี้ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรูปแบบเน้นภาระงาน เพราะนักเรียนได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มี 3 ขั้นตอนดังนี้ 1.ขั้นก่อนปฏิบัติงาน 2. ขั้นปฏิบัติงาน 3.ขั้นมุ่งเน้นภาษา จากนั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวมาใช้ในรายวิชาภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสารชั้นมัธยมศึกษาปีที่4/8 ตามกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาผลการใช้ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์จักรกฤษณ์ จันทะคุณ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการศึกษา สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.2 นายวิจิตร ศรีเสถียร ตำแหน่งอาจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาพม่าศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.3 นายกฤษณะ โชติสุทธิ ตำแหน่งอาจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาพม่าศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมือง จังหวัดตาก ที่ผ่านการเรียนเรื่องประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา ปีการศึกษา 2562 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการ 2 ชั้นตอน ตามแนวคิด (รัตนะ บัวสนธ์, 2556) ดังนี้

2.1 ชั้นทดลองแบบ 1:1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงปัญญา ที่ผ่านการเรียนเรื่องประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ นักเรียนที่สูงกว่าปานกลาง ปานกลางและต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 1 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75

2.2 ชั้นทดลองแบบกลุ่ม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงปัญญา ที่ผ่านการเรียนเรื่องประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ นักเรียนที่สูงกว่าปานกลาง ปานกลางและต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75

เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัย ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คำอธิบายรายวิชาภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสาร 2 โครงสร้างรายวิชาภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา ต31202 ภาคเรียน ที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง/ภาคเรียน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 1.0 หน่วยกิต ชื่อหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 จำนวน 12 ชั่วโมง

1.2 ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหา และ จำนวนชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง မြန်မာ့ဝေဖန်ရေးဘွဲ့ပွဲပွဲပွဲပွဲပွဲပွဲပွဲပွဲ (ประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา) รายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาและ
จำนวนชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง
မြန်မာ့့့့ဝင်္ဂျာ့့့ဝဲးဂျီးဂျာ့့့ပွဲတော်ပျား (ประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา)

ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
3. ผู้เรียนสามารถฟังและพูด สนทนาภาษาเมียนมาใน สถานการณ์ต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญและวัฒนธรรม เมียนมา	မြန်မာ့့့့ဝင်္ဂျာ့့့ဝဲးဂျီးဂျာ့့့ပွဲတော်ပျား - သကြိန်ပွဲ งานสงกรานต์ - ညောင်ရေသွန်းပွဲ งานรดน้ำต้นโพธิ์ - မီးထွန်းပွဲ งานจุดประทีป - ကဝိန်ပွဲ งานกฐิน - ဝိမ်းမြားမင်္ဂလာပွဲ งานแต่งงาน	12
5. ผู้เรียนสามารถให้ข้อมูลหรือ อธิบายบรรยายเกี่ยวกับ เทศกาล วันสำคัญงานฉลอง ชีวิตความเป็นอยู่และ ประเพณีของเมียนมา		
6. ผู้เรียนสามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกริยาท่าทางใน การสนทนา ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมเมียนมา		

จากการศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหา และจำนวนชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง မြန်မာ့့့့ဝင်္ဂျာ့့့ဝဲးဂျီးဂျာ့့့ပွဲတော်ပျား (ประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามโครงสร้างรายวิชาภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา ต31202 ผู้วิจัยได้จัดเนื้อหาในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 1 เรื่อง โดยแบ่งเป็น 5 ประเพณีสำคัญ ดังนี้ သကြိန်ပွဲ งานสงกรานต์ ညောင်ရေသွန်းပွဲ งานรดน้ำต้นโพธิ์ မီးထွန်းပွဲ งานจุดประทีป ကဝိန်ပွဲ งานกฐิน และ ဝိမ်းမြားမင်္ဂလာပွဲ งานแต่งงาน จำนวน 12 ชั่วโมง

1.3 ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หลักการและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา เพื่อให้ได้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบของ Jane Willis (1998) มีลำดับขั้นตอนตามที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ ดังนี้

ตาราง 4 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม (ตัวแปรต้น)	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)	<p>1.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 คน โดยวิธีการที่หลากหลายในการจัดกลุ่ม</p> <p>1.2 ครูนำเสนอประเด็น</p> <p>1.3 ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดประเด็น ภาระงานที่จะทำ กำหนดขั้นตอน และกำหนดสถานที่ที่จะลงไป ปฏิบัติงานนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผน ปฏิบัติงาน</p> <p>1.4 นักเรียนในกลุ่มช่วยกันเตรียมคำศัพท์ จำนวน วลี รูปแบบประโยคภาษาเขียนมาที่เกี่ยวข้องกับภาระงานที่ต้องปฏิบัติในสถานการณ์จริง /บริบทจริง/ ปัญหาจริง โดยให้นักเรียนศึกษาวิดีโอ หรือ บทสนทนาที่มีความคล้ายคลึงกับภาระงานที่นักเรียนจะลงมือปฏิบัติ</p> <p>1.5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกฟังและพูดกับครู ตรวจสอบความถูกต้องและสรุปบทสนทนาที่จะเตรียมใช้ในสถานการณ์จริง</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม (ตัวแปรต้น)	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)</p>	
<p>2.1 ขั้นทำงาน (Task)</p>	<p>2.1.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มลงปฏิบัติการงานที่ได้รับมอบหมายในสถานที่จริง</p> <p>2.1.2 ครูติดตาม ตรวจสอบ ชี้แนะและกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาเขียนมาในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับชาวเมียนมา</p> <p>2.1.3 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปคำศัพท์ สำนวน วลี รูปแบบภาษาเขียนมาที่ใช้ในการปฏิบัติการงานว่าใช้ได้ สถานการณ์จริง ปัญหาและอุปสรรคในการลงปฏิบัติการงาน</p>
<p>2.2 ขั้นวางแผน (Planning)</p>	<p>2.2.1 นักเรียนเตรียมนำเสนอผลการปฏิบัติการงานหน้าชั้นเรียน โดยรูปแบบปากเปล่าหรือ ในรูปแบบการเขียน</p> <p>2.2.2 ครูตรวจสอบ ชี้แนะเกี่ยวกับการใช้ภาษาเขียนมาที่ใช้ในการนำเสนอ เพื่อให้ นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง</p>
<p>2.3 ขั้นรายงาน (Reporting)</p>	<p>2.3.1 ครูให้กลุ่มนักเรียนอสาณำเสนอผลการปฏิบัติการงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>2.3.2 ครูตรวจสอบ ชี้แนะและให้ข้อมูลย้อนกลับ</p>
<p>ขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus)</p>	
<p>3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)</p>	<p>3.1.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ อภิปรายสรุปเกี่ยวกับคำศัพท์ รูปแบบประโยคภาษาเขียนมาในสถานการณ์จริง/ บริบทจริง /ปัญหาจริง และเปรียบเทียบภาษาที่เกิดขึ้นจริงกับที่เตรียมพร้อมก่อนออกไปปฏิบัติการงาน</p>
<p>3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice)</p>	<p>3.2.1 ครูพานักเรียนฝึกใช้คำศัพท์ และประโยคใหม่ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง/ บริบทจริง/ ปัญหาจริง ซึ่งไม่ได้เตรียมพร้อมก่อนปฏิบัติการงานให้กับนักเรียน เพื่อให้เกิดความถูกต้อง</p>

1.5 ดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ เวลา 12 ชั่วโมง มีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 5 แสดงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา

หน่วย การ เรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมง
6	မြန်မာ့ဝင်္ဂူဝိုင်း ပုဂံတော်များ (ประเพณีสำคัญของ ประเทศเมียนมา)	1. การใช้คำศัพท์ จำนวน วลี รูปแบบประโยค ภาษาเมียนมาที่ เกี่ยวข้องกับประเพณี สำคัญของเมียนมา 2. การฟังและการพูด ภาษาเมียนมา เกี่ยวกับประเพณี สำคัญของประเทศ เมียนมากับชาวเมียน มา	1. เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับ ประเพณีสำคัญของ เมียนมาได้อย่าง ถูกต้อง 2. เตรียมคำศัพท์ วลี ประโยคภาษาเมียน มาเกี่ยวกับประเพณี สำคัญของเมียนมาได้ อย่างถูกต้อง 3. ฟังภาษาเมียนมาเรื่อง ประเพณีสำคัญของ เมียนมาได้อย่างเข้าใจ 4. พูดภาษาเมียนมาเรื่อง ประเพณีสำคัญของ เมียนมากับผู้อื่นได้	12

1.6 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่องและแก้ไขเพิ่มเติม

1.7 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

ที่ 4 ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วน 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเทียบกับเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นแบบจัดอันดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 103)

5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง เหมาะสมมาก

3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

1.8 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.9 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงปัญญา เพื่อหาประสิทธิภาพมีขั้นตอน ดังนี้

1.9.1 ชั้นทดลองแบบ 1:1 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการเรียนเรื่องประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา จำนวน 3 คน จำแนกเป็น สูงกว่าปานกลาง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษา และเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อหาข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.9.2 ชั้นทดลองแบบกลุ่ม นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการเรียนเรื่องประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา จำนวน 9 คน จำแนกเป็น สูงกว่าปานกลาง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ

1.10 จัดทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อทำการตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการทดลอง

2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2 ดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.3 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่องและปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

2.4 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วน 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเทียบกับเกณฑ์

2.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อไปใช้ในการทดลอง

3. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำไว้ก่อนแล้วนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

3.2 กำหนดกรอบเนื้อหาและหัวข้อที่ต้องการประเมิน รวมทั้งหมด 9 รายการประเมิน

3.3 ดำเนินการสร้างแบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และเป็นแบบปลายเปิดของส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 103) ดังนี้

การกำหนดค่าคะแนนเป็น ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นในการประเมิน ภาษา ความต่อเนื่องและข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบประเมินที่สมบูรณ์แล้วมาจัดพิมพ์

4. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำไว้ก่อน นำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

4.2 กำหนดกรอบเนื้อหาและหัวข้อที่ต้องการประเมิน รวมทั้งหมด 22 รายการประเมิน

4.3 สร้างแบบประเมิน เป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และเป็นแบบปลายเปิดของส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 103) ดังนี้

การกำหนดค่าคะแนนเป็น ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

4.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความชัดเจนทางภาษา ความต่อเนื่องและความถูกต้องตามเนื้อหาแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบประเมินที่สมบูรณ์แล้วมาจัดพิมพ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

2. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปหาประสิทธิภาพกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงปัญญา จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา เวลา และภาษา

2.2 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแล้ว ไปหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กโดยใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงปัญญา จำนวน 9 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มาตรวจให้คะแนน

1.2 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำค่ามาเปรียบเทียบโดยใช้เกณฑ์การตัดสินความเหมาะสม คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ไม่น้อยกว่า 3.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 โดยกำหนดค่าเฉลี่ย 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 -5.00 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 -4.49 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 -2.49 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 -1.49 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมน้อยที่สุด

2. แบบประเมินแผนกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำผลคะแนนที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยมีขั้นตอนการวิเคราะห์จากสูตร E1/E2 ดังนี้

2.3 หาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและหลังเรียนในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (E1)

2.4 หาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (E2)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 คำนวณได้จากสูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, น. 495)

1.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁)

$$E_1 = \frac{\sum X_1}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดในกิจกรรมการเรียนรู้
 $\sum X_1$ แทน คะแนนรวมของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียน
 ทุกกิจกรรมร่วมกัน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มทั้งหมดของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้
 ระหว่างเรียนทุกกิจกรรมร่วมกัน

1.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum X_2}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X_2$ แทน คะแนนรวมของแบบประเมินความสามารถในการฟังและ
 การพูดหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 B แทน คะแนนเต็มทั้งหมดของแบบประเมินความสามารถในการ
 ฟังและการพูดหลังเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ค่าเฉลี่ย (ปกรณ์ ประจัญบาน, 2552, น. 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตร (ปกรณ์ ประจัญบาน, 2552, น. 228) ดังนี้

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ SD	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum x^2$	แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
$(\sum x)^2$	แทน กำลังสองของคะแนนรวม
N	แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4

แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมือง จังหวัดตาก จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 75 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนผดุงปัญญา แผนการเรียน ไทย-สังคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน โดยการสุ่มแบบง่าย (Sample Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ตัวแปรตาม คือ

1. ความสามารถในการฟังภาษาเขียนมา
2. ความสามารถในการพูดภาษาเขียนมา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเขียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเขียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความสามารถในการฟังภาษาเขียนมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้านสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นำมาตรฐานและตัวชี้วัดมากำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดทำโครงสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถฟังภาษาเมียนมา

1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถฟังภาษาเมียนมา

1.3 สร้างตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถฟังภาษาเมียนมา

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาเมียนมา โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	ผลการเรียนรู้	องค์ประกอบการฟัง				รวม (ข้อ)
			การรู้ความหมาย	ความเข้าใจ	การจับใจความสำคัญ	การปฏิบัติตามคำสั่ง	
6. ประเพณีสำคัญของประเทศไทยเมียนมา	1. ประเพณีสงกรานต์	1. สามารถฟังบทสนทนาภาษาเมียนมาที่เกี่ยวข้องกับประเพณีสงกรานต์ของประเทศไทยเมียนมาได้ 2. เข้าใจและสามารถตอบได้เมื่อฟังบทสนทนาเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์ของประเทศไทยเมียนมาได้	1(2)	1(2)	1(2)	1(2)	4(8)
	2. ประเพณีรดน้ำดำหัว	1. สามารถฟังบทสนทนาภาษาเมียนมาที่เกี่ยวข้องกับประเพณีรดน้ำดำหัวได้ 2. เข้าใจและสามารถตอบได้เมื่อฟังบทสนทนาเกี่ยวกับประเพณีรดน้ำดำหัวได้	1(2)	1(2)	1(2)	1(2)	4(8)

ตาราง 6 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	ผลการเรียนรู้	องค์ประกอบการฟัง				รวม (ข้อ)
			การรู้ความหมาย	ความเข้าใจ	การจับใจความสำคัญ	การปฏิบัติตามคำสั่ง	
3. ประเพณี จุดประทีป		1. สามารถฟังบทสนทนาภาษา เมียนมาที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ประเพณีรดน้ำต้นโพธิ์ได้ 2. เข้าใจและสามารถตอบโต้เมื่อฟัง บทสนทนาเกี่ยวกับประเพณี ประเพณีรดน้ำต้นโพธิ์ได้	1(2)	1(2)	1(2)	1(2)	4(8)
4. ประเพณี ทอดกรฐิน		1. สามารถฟังบทสนทนาภาษา เมียนมาที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ประเพณีทอดกรฐินได้ 2. เข้าใจและสามารถตอบโต้เมื่อ ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับประเพณี ทอดกรฐินได้	1(2)	1(2)	1(2)	1(2)	4(8)
5. ประเพณี แต่งงาน		1. สามารถฟังบทสนทนาภาษา เมียนมาที่เกี่ยวข้องกับประเพณี แต่งงานได้ 2. เข้าใจและสามารถตอบโต้เมื่อฟัง บทสนทนาเกี่ยวกับประเพณี แต่งงานได้	1(2)	1(2)	1(2)	1(2)	4(8)
		รวม	5(10)	5(10)	5(10)	5(10)	20(40)

หมายเหตุ: 1(2) หมายถึง 1 คือ จำนวนข้อสอบที่ต้องการ 2 คือ จำนวนข้อสอบที่ออก

1.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการฟังภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามตารางวิเคราะห์แบบทดสอบได้ข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบแบบ
4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้จริง 15 ข้อ และข้อสอบฟังเพื่อปฏิบัติตาม
คำสั่ง จำนวน 10 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อสอบที่ใช้จริง 5 ข้อ รวมเป็นข้อสอบที่ใช้จริงจำนวน 20 ข้อ โดย
การทดสอบจะกำหนดเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบ ประกอบด้วย ประเพณีสำคัญของประเทศ

เมียนมา กำหนดแนวทางการตอบคำถามของแต่ละข้อ โดยให้ 1 คะแนน เมื่อตอบถูก และ 0 คะแนน เมื่อตอบผิด

1.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา ที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบวัด ซึ่งพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อสอบที่มีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ หากมีค่าต่ำกว่า 0.50 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ต้องตัดทิ้ง หรือนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา พบว่า แบบประเมินมีค่าความสอดคล้อง 1.00 จำนวน 31 ข้อ

1.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ทดลองใช้ในชั้นตอนต่อไป

1.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาไปให้อาจารย์ชาวเมียนมา มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นผู้บันทึกเสียง เพื่อนำไปเปิดประกอบการวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา

1.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน การวัดความสามารถในการฟังใช้เวลา 60 นาที นักเรียนจะได้ฟังคำถาม บทสนทนา บทความสั้น ๆ เป็นภาษาเมียนมา ซึ่งแต่ละข้อ นักเรียนจะสามารถฟังได้ 2 ครั้ง และเลือกตอบจากตัวเลือก 4 ข้อ คือ A B C D ซึ่งแต่ละข้อนักเรียนสามารถเลือกตอบได้เพียงข้อเดียวเท่านั้น และนักเรียนมีเวลาเลือกตอบข้อละ 30 วินาที ส่วนข้อสอบฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง ครูจะให้นักเรียนแต่ละคนฟังคำสั่ง จำนวน 2 ครั้งและมีเวลาปฏิบัติตามคำสั่งข้อละ 1 นาที

1.10 นำผลคะแนนการทดสอบที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (B-Index) โดยผู้วิจัยกำหนดจุดตัด 50% ดังนั้น คะแนนจุดตัดอยู่ที่ 20 และนำมาวิเคราะห์คะแนนเพื่อหาผู้รอบรู้และไม่รอบรู้ พบว่า มีผู้รอบรู้จำนวน 6 คน และผู้ไม่รอบรู้จำนวน 3 คน ได้ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.33 - 1.00

1.11 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังที่มีค่ายอมรับได้ไปวัดความสามารถในการฟัง เพื่อนำไปหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับของโลเวลต์ (Lovelt) พบว่า แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมามีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.96 จากนั้นเลือกจัดทำแบบทดสอบ

ความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาฉบับสมบูรณ์จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้านสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นำมามาตรฐานและตัวชี้วัดมากำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดทำโครงสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดภาษาเมียนมา

1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดภาษาเมียนมา

1.3 สร้างตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถการพูดภาษาเมียนมา

ตาราง 7 แสดงผลการสร้างวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เนื้อหา	ผลการเรียนรู้	สถานการณ์	รวม (ข้อ)
		ข้อสอบวัดความสามารถในการพูด รูปแบบเชิงสถานการณ์	
1. ประเพณีสงกรานต์	สามารถสนทนาเกี่ยวกับ ประเพณีสงกรานต์ของ ประเทศเมียนมาได้	1(2)	1(2)
2. ประเพณีรดน้ำต้นโพธิ์	สามารถสนทนาเกี่ยวกับ ประเพณีรดน้ำต้นโพธิ์ เป็นภาษาเมียนมาได้	1(2)	1(2)
3. ประเพณีจุดประทัด	สามารถสนทนาเกี่ยวกับ ประเพณีจุดประทัด เป็นภาษาเมียนมาได้	1(2)	1(2)

ตาราง 7 (ต่อ)

เนื้อหา	ผลการเรียนรู้	สถานการณ์	รวม (ข้อ)
		ข้อสอบวัดความสามารถในการพูด รูปแบบเชิงสถานการณ์	
4. ประเพณีทอดกฐิน	สามารถสนทนาเกี่ยวกับ ประเพณีทอดกฐิน เป็นภาษาเขียนมาได้	1(2)	1(2)
5. ประเพณีแต่งงาน	สามารถสนทนาเกี่ยวกับ ประเพณีแต่งงาน เป็นภาษาเขียนมาได้	1(2)	1(2)
	รวม	5(10)	5(10)

หมายเหตุ: 1(2) หมายถึง 1 คือ จำนวนข้อสอบที่ต้องการ 2 คือ จำนวนข้อสอบที่ออก

1.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดภาษาเขียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามตารางวิเคราะห์แบบทดสอบได้ข้อสอบทั้งหมด 10 สถานการณ์ ซึ่งเป็นข้อสอบเชิงสถานการณ์ ซึ่งจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้จริง 5 สถานการณ์ โดยการทดสอบจะกำหนดเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบ ประกอบด้วยสถานการณ์เกี่ยวกับประเพณีสำคัญของประเทศไทยขึ้นมา นักเรียนจะเลือกเพียง 1 สถานการณ์ด้วยวิธีจับสลาก นักเรียนมีเวลาเตรียมตัวเพื่อซักซ้อมก่อนเริ่มสอบ 10 นาที โดยมีการกำหนดเวลาพูดตามสถานการณ์ คนละไม่เกิน 3 นาที หากนักเรียนคนไหนที่ทำแบบทดสอบเสร็จแล้ว ครูซึ่งเป็นผู้วิจัยจะแยกนักเรียนที่ทำแบบทดสอบเสร็จแล้วออกมาเพื่อไม่ให้พบกัน และเพื่อป้องกันการสอบถาม ซึ่งทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการทำแบบทดสอบ

1.5 สร้างเกณฑ์การประเมินแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาเขียนมา (ดูตาราง 2 แสดงระดับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด หน้า 36)

1.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเขียนมา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเขียนมา ที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบวัด ซึ่งพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อสอบที่มี

ความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ หากมีค่าต่ำกว่า 0.50 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ต้องตัดทิ้ง หรือนำมาปรับปรุงแก้ไข ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา พบว่า แบบประเมินมีค่าความ สอดคล้องอยู่ระหว่าง 1.00 จำนวน 9 ข้อ

1.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยเรียนเรื่องประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา ในปี การศึกษา 2562 จำนวน 9 คน เพื่อนำเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด จากกรรมการทั้ง 2 ท่าน ได้แก่ ผู้วิจัย และครูนิสิตฝึกสอนภาษาเมียนมา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ 1 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นระหว่างกรรมการ (Inter – rater Reliability) ซึ่งผลการประเมิน ของกรรมการทั้ง 2 ท่านพบว่า มีค่าความเชื่อมั่น 0.99 ซึ่งถือว่าคุณภาพน่าเชื่อถือของผู้ประเมินมีความ สอดคล้องกันในระดับดีมาก จากนั้นทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาฉบับ สมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบการวิจัยกลุ่มเดียว (One Group Pretest-Posttest Design)

ตาราง 8 แสดงรูปแบบการทดลองโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการ พูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

T ₁	X	T ₂
สอบก่อน	ให้ตัวแปรทดลอง	สอบหลัง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

T¹ แทน การวัดครั้งที่ 1 หรือวัดครั้งแรก (Pretest)

X แทน การให้สิ่งที่จะทดลองแก่กลุ่มทดลองโดยผู้วิจัย (Treatment)

T² แทน การวัดครั้งที่ 2 หรือวัดครั้งหลัง (Posttest)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

1. นักเรียนโรงเรียนผดุงปัญญา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้มาแบบสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 25 คน ทำการชี้แจงและทำการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา

2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้มาจากการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 25 คน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเป็นเวลา 12 ชั่วโมง

3. เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรม จำนวน 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบDependent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา มีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ปกกรณ์ ประจัญบาน, 2552, น. 214) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตร (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, น. 228) ดังนี้

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนรวม
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและ
 ความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา ดังนี้

2.1 การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและจุดประสงค์ (IOC)
 (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, น. 60-62)

$$IOC = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา โดยใช้สูตร P (ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ, 2538, น. 179)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบแต่ละข้อ
R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบนั้นถูก
N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากตั้งแต่ .20 - .80 ไปใช้ในแบบทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา

3. การวิเคราะห์ t-test (Dependent samples) ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, น. 148)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

t	แทน	การทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
D	แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบหลังเรียนกับก่อนเรียน ของนักเรียนแต่ละคน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนทุกคน
D^2	แทน	ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง
$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนทุกคนยกกำลังสอง
$n \sum D^2$	แทน	จำนวนนักเรียนคูณผลรวมของความแตกต่างของคะแนน ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดำเนินการวิจัยของกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาผลการใช้ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง

မြန်မာ့့ထင်ရှားတဲ့ရိုးရှားပွဲတော်များ (ประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา) โดยแบ่งเป็น 5 ประเพณีสำคัญ ดังนี้

၁၁ကြိမ်ပွဲ	"งานสงกรานต์"
ညောင်ရေသွန်းပွဲ	"งานรดน้ำต้นโพธิ์"
မီးသွန်းပွဲ	"งานจุดประทีป"
ကထိန်ပွဲ	"งานกฐิน"
ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပွဲ	"งานแต่งงาน"

โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

2.1 ขั้นทำงาน (Task)

2.2 ขั้นวางแผน (Planning)

2.3 ขั้นรายงาน (Reporting)

ขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus)

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)

3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice)

1.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง และแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและ ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมิน ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและ
 การพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญ
 ทั้ง 3 คน

รายการประเมิน	N = 3		ระดับความ เหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)			
1. สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเตรียมคำศัพท์ สำนวน วลี รูปแบบภาษาเมียนมาที่เกี่ยวข้องกับภาระงานที่ต้อง ปฏิบัติได้เหมาะสม	4.33	0.58	มาก
2. สามารถกระตุ้นให้นักเรียนฝึกฟังและพูดประโยคต่าง ๆ ที่จะใช้ในสถานการณ์จริงได้เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)			
2.1 ขั้นทำงาน (Task)			
3. สามารถกระตุ้นให้นักเรียนลงปฏิบัติภาระงานที่ได้รับ มอบหมาย มีปฏิสัมพันธ์กับชาวเมียนมาในสถานที่จริง และสรุปประเด็นได้เหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2 ขั้นวางแผน (Planning)			
4. สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเตรียม พร้อมสำหรับการ นำเสนอใช้ภาษาได้ถูกต้อง สรุปประเด็นได้เหมาะสม	4.33	0.58	มาก
2.3 ขั้นรายงาน (Reporting)			
5. สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกการนำเสนอผลการปฏิบัติ ภาระงานหน้าชั้นเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนแก้ไขผลงาน ได้เหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
ขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus)			
3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)			
6. สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์ อภิปรายและสรุป เกี่ยวกับคำศัพท์ รูปแบบประโยคภาษาเมียนมาที่ใช้ใน สถานการณ์จริงได้เหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	N = 3		ระดับความเหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
3.2 ชั้นฝึกฝน (Practice)			
7. สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกฝน การฟัง-พูดคำศัพท์ และประโยคใหม่ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง/ บริบทจริง/ ปัญหาจริง จนเกิดองค์ความรู้ที่ถูกต้องได้อย่างเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
8. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา	4.67	0.58	มากที่สุด
9. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ ผู้เรียน เกิดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.63	0.46	มากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่า ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยภาพรวมของกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายขั้นตอนพบว่า ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) แบ่งชั้นย่อยได้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นทำงาน (Task) ขั้นวางแผน(Planning) และชั้นรายงาน (Reporting) มีความเหมาะสม 4.56 อยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) แบ่งชั้นย่อยได้ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และชั้นฝึกฝน (Practice) มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 10 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการแบบเน้นภาระงาน
 ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและ
 การพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญ
 จำนวน 3 คน

รายการประเมิน	N = 3		ระดับความ เหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
ผลการเรียนรู้			
1. ต้องเป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติได้และระบุนความรู้ที่ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการฟังและการพูด	5.00	0.00	มากที่สุด
สาระสำคัญ			
2. เขียนสาระสำคัญถูกต้องตามประเด็นของเรื่องในภาพรวม	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.87	0.29	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้			
3. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้อง กับสาระสำคัญ	4.67	0.58	มากที่สุด
4. สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
5. ครอบคลุมด้านความรู้ เจตคติและทักษะปฏิบัติ	5.00	0.00	มากที่สุด
6. มีความชัดเจนครอบคลุมสาระ การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.78	0.38	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้			
7. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
8. สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67	0.58	มากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้			
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถทางการฟังและการ พูดภาษาเมียนมาได้	4.67	0.58	มากที่สุด
10. สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
11. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	4.00	0000	มาก
12. ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดกระบวนการ การฝึกฝนทักษะการ สื่อสาร (ความสามารถด้านการฟัง-พูด)	4.33	0.58	มาก
13. มีความหลากหลายของกิจกรรม และสามารถปฏิบัติได้จริง	4.67	0.58	มากที่สุด
14. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ โดยลงมือปฏิบัติ	5.00	0.00	มากที่สุด
15. เน้นให้ผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนรู้ ไปปรับใช้ได้จริง	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.57	0.29	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	N = 3		ระดับความเหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
สื่อและแหล่งเรียนรู้			
16. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา	4.33	0.58	มาก
17. เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ และส่งเสริมให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ	4.67	0.58	มากที่สุด
18. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
19. มีความหลากหลายของสื่อในด้านต่าง ๆ	3.67	0.58	มาก
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
20. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา	4.67	0.58	มากที่สุด
21. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวิธีวัด	4.33	0.58	มาก
22. เกณฑ์การประเมินเหมาะสมกับผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.44	0.51	มาก
เฉลี่ยรวม	4.56	0.31	มากที่สุด

จากตาราง 10 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ เสริมสร้าง ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จาก ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยภาพรวมของกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.56 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบด้านผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านจุดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.78 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านสาระสำคัญมีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้าน สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.57 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.44 อยู่ในระดับมาก และองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมต่ำที่สุดคือองค์ประกอบ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.25 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีดังต่อไปนี้

กิจกรรมขั้นก่อนปฏิบัติงาน ครูควรยกตัวอย่างการกำหนดภาระงานที่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไขการยกตัวอย่างภาระงานให้ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนไม่หลงประเด็น ขั้นปฏิบัติงาน ครูควรระบุให้นักเรียนมีส่วนร่วมสร้างแบบสัมภาษณ์ด้วยตนเอง รวมถึงแนะนำวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ปรับปรุงปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมให้ชัดเจน ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีดังนี้

ผลการทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ที่มีระดับผลการเรียน สูง ปานกลางและต่ำ อย่างละ 1 คน มีผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังตารางที่ปรากฏต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน

จำนวนคน (N)	ร้อยละคะแนนระหว่างเรียน (E ₁)	ร้อยละคะแนนหลังเรียน (E ₂)
3	66.67	70.00
ประสิทธิภาพบทเรียน (E ₁ /E ₂)	66.67/70.00	

จากตาราง 11 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 66.67/70.00 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ หลังจากการทดลองผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 3 คน และพบปัญหาการเรียนด้วยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปรับปรุงดังนี้

ตาราง 12 แสดงข้อเสนอแนะของนักเรียนและการปรับตามข้อเสนอแนะของนักเรียนในด้านความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา

ปัญหา/ข้อเสนอแนะ	ปรับปรุง
1. เวลาที่ให้นักเรียนเตรียมคำศัพท์ ประโยค วลี เพื่อลงมือปฏิบัติภาระงานน้อยเกินไป	ปรับเวลาเตรียมตัวในการปฏิบัติภาระงานให้มากขึ้น ครูควรมีเวลาให้นักเรียนปรึกษากันในกลุ่มมากขึ้น
2. เสียงของเจ้าของภาษาบางครั้งฟังไม่ชัดเจนและพูดสื่อสารค่อนข้างเร็ว	ครูให้เจ้าของภาษาช่วยพูดบางประโยคซ้ำอีกครั้ง

ตาราง 13 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน

จำนวนคน (N)	ร้อยละคะแนนระหว่างเรียน (E_1)	ร้อยละคะแนนหลังเรียน (E_2)
9	77.67	78.52
ประสิทธิภาพพบทเรียน (E_1/E_2)	77.67/78.52	

จากตาราง 13 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.67/78.52 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้และสามารถนำไปใช้ได้

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาผลการใช้ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ปรากฏดังตาราง 14 ดังนี้

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยใช้ t-test Dependent Samples

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _D	t	p
ก่อนเรียน	25	20	8.76	1.09	6.68	1.41	23.76*	0.0000
หลังเรียน	25	20	15.44	1.29				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า ความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย 8.76 คะแนน และ 15.44 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผลปรากฏดังตาราง 15 ดังนี้

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษา เมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t	p
ก่อนเรียน	25	16	8.92	1.35	4.72	1.79	13.17*	0.0000
หลังเรียน	25	16	13.64	1.58				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย 8.92 คะแนน และ 13.64 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ก่อนการวิจัย

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.1 การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) มี 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 2.1 ขั้นทำงาน (Task) 2.2 ขั้นวางแผน (Planning) 2.3 ขั้นรายงาน (Reporting) และขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) มี 2 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และ 3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice)

1.2 การพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน พบว่า ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) แบ่งขั้นตอนย่อยได้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นทำงาน (Task) ขั้นวางแผน (Planning) และขั้นรายงาน (Reporting) มีความเหมาะสม 4.56 อยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) แบ่งขั้นตอนย่อยได้ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และขั้นฝึกฝน (Practice) มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยภาพรวมของกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน พบว่า องค์ประกอบด้านผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านจุดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.78 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านสาระสำคัญมีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านสาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.57 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.44 อยู่ในระดับมาก และองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมต่ำที่สุด คือ องค์ประกอบด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.25 อยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมของกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.56 อยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ที่มีระดับผลการเรียน สูง ปานกลางและต่ำ อย่างละ 1 คน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 66.67/70.00 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ขณะที่ ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คนที่มีระดับผลการเรียน สูง ปานกลางและต่ำ อย่างละ 3 คน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.67/78.52 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

2. การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 8.76 คะแนน และคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย 15.44 คะแนนตามลำดับ เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนไปทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test Dependent Samples พบว่า ค่า t จากการคำนวณมีค่า 23.76 สรุปว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 8.92 คะแนน และมีเฉลี่ย 13.64 คะแนนตามลำดับ เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนไปทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test Dependent Samples พบว่า ค่า t จากการคำนวณ

มีค่า 13.17 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.0000 สรุปว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาเมียนมาสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่สำคัญที่ค้นพบมาอภิปรายผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. จากการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4.63) และเมื่อนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.67/78.52 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน โดยเริ่มจากศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและการนำไปใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน ศึกษาหลักการหาประสิทธิภาพของ รัตนะ บัวสนธ์ (2552) อีกทั้งศึกษาแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ตามแนวคิดของ วิลลิส (Willis, 1998) และการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง မြန်မာ့ဝတ်စုံများ (หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา) จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการนำไปหาประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยนำมาหาประสิทธิภาพของนักเรียน 3 คน พบว่า มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 57.50, 63.33, 66.67, 69.17 และ 76.67 ตามลำดับ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 66.67 และมีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 70.00 นั่นคือ กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 66.67 / 70.00 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ จึงได้นำกิจกรรมไป

แลกเปลี่ยนความหมายเพื่อสร้างองค์ความรู้ มีการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นและเข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้ ทั้งนี้เห็นได้จากชั้นก่อนปฏิบัติงาน นักเรียนได้ช่วยกันเตรียมคำศัพท์ สำนวน วลี รูปแบบประโยค จึงช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนและสร้างความคุ้นเคยกับคำศัพท์ ประโยค วลีที่จะใช้ในการปฏิบัติภาระงาน และช่วยทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาของตนเองมากขึ้น ชั้นที่ 2 ชั้นปฏิบัติงาน ชั้นที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติภาระงาน ในสถานที่จริงกับเจ้าของภาษา ซึ่งนักเรียนก็จะใช้คำศัพท์ สำนวน วลี และประโยคที่เตรียมมาในสถานที่จริงและกับชาวเมียนมา เมื่อนักเรียนสนทนาและเกิดการติดขัด นักเรียนก็จะพยายามแก้ไขปัญหาในการสื่อสารหลาย ๆ ครั้ง จนสามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจและบรรลุภาระงาน จากนั้นขั้นตอนที่นักเรียนนำเสนอผลการปฏิบัติภาระงานที่หน้าชั้นเรียน และช่วยกันวิเคราะห์ อภิปรายสรุปคำศัพท์ และรูปประโยคที่ได้จากสถานการณ์จริง รวมทั้งเปรียบเทียบกับสิ่งที่ตนได้จัดเตรียม และฝึกฝนการใช้คำศัพท์และประโยคที่ได้จากสถานการณ์จริงอีกครั้ง จนนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ในการใช้ภาษาแบบองค์รวม ซึ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เหล่านี้ จึงช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติกานต์ อิงชัยภูมิ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ Torky (2006 อ้างถึงใน ณัฐรัตน์ แยมฉาย, 2559, น. 67) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน พบว่าคะแนนการพูดหลังเรียนของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มควบคุมโดยมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งยังสอดคล้องกับนรินทร์ชัย สະภูริวัฒน์ (2555) ที่พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี และพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับศิลา แชมมณี (2545) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการดำเนินการช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรู้ในเนื้อหาวิชาและใช้การคิดในการเชื่อมโยงประสบการณ์และการเรียนไว้ด้วยกัน โดยการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการให้ผู้เรียนเข้าไปเผชิญสถานการณ์จริง ปัญหาจริงในบริบทจริง พบว่าความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาของนักเรียนที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ก่อนการประเมินและหลังการประเมินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05 โดยนักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งความสามารถในการฟัง

และการพูดสูงขึ้นยังสอดคล้องกับศิริวิรัตน์ เดชะอังกูร (2562) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน และสอดคล้องกับ พัชราภรณ์ ธนาไพศาลสิทธิ์ (2562) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการพัฒนาดีขึ้น และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการพูด รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง และทักษะการเขียน ตามลำดับ และ 2. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาได้ และผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ๆ จึงควรเลือกภาระงานที่เป็นเรื่องที่น่าสนใจ มีความท้าทาย เหมาะสมกับวัยและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน

1.2 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถยืดหยุ่นเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม โดยขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้สอน คำนึงถึงข้อจำกัดด้านเนื้อหา ความยากง่าย และความพร้อมของผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าการใช้ภาษาเขียนมาในการปฏิบัติภาระงานของนักเรียนในช่วงแรก นักเรียนไม่ค่อยมีความมั่นใจ มีความกังวลและไม่กล้าที่จะพูดสื่อสาร แต่เมื่อครูได้สร้างเงื่อนไขให้นักเรียนใช้ภาษาไทยให้น้อยที่สุดหรือเท่าที่จำเป็น ในขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานและการรายงาน นักเรียนจะมีความตั้งใจในการพูดและตั้งใจที่ฟังมากขึ้น ในแต่ละกลุ่มจะพบเพื่อนประมาณ 2-3 คนที่พยายามพูดอยู่เสมอ และครูได้ปล่อยให้นักเรียนได้ปรึกษาหารือกันในแต่ละ

ขั้นตอนทำให้เพื่อนที่พูดสื่อสารได้ดีช่วยเหลือเพื่อนที่ไม่ค่อยกล้าพูดให้ กล้าพูดมากขึ้น โดยเริ่มจากการตอบคำถามสั้น ๆ พูดคำศัพท์ แม้ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่สามารถสื่อสารได้

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้ข้อ จำกัดของสถานการณ์ป้องกันโรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019 ผู้วิจัยควรต้องมีการวางแผนให้รัดกุมมากขึ้น เพื่อให้การทำวิจัยเป็นไปอย่างราบรื่น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งต่อไปควรนำแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ไปใช้เสริมสร้างความสามารถอ่านและเขียนภาษาเขียนมา

2.2 ควรนำแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงไปใช้เสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน ภาษาจีนกลาง เป็นต้น

2.3 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรับใช้กับผู้เรียนระดับชั้นอื่น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความสามารถในการฟังและการพูดที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการค้าต่างประเทศ. (2564). ข้อมูลการค้าชายแดนและผ่านแดนปี 2564. สืบค้น 6 พฤษภาคม 2564, จาก shorturl.asia/uChds
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชน สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2554). การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ: สหมิตรพรินติ้งแอนด์พับลิชชิง.
- ณัฐณี แยมฉาย. (2559). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาความสามารถการพูด นำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ. (2562). การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทิตนา เขมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ธวัชชัย รัตตัญญู. (2557). การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนกับการศึกษาไทย. ใน เอกสารประกอบการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นรินทร์ชัย สะภูริวัฒน์. (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดเรียนรู้แบบ เน้นงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลักการทักษะ และการปฏิบัติการ. วารสารวิชาการ ปีที่ 5(7), 52-70.

- ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2563). *ส่องคำขายแดนไทยปี'63 แม่สอด-กาญจน์ ชบ "แม่สาย-มุกดาหาร-ช่องจอม" ยอดค้าพุ่ง* (prachachat.net). สืบค้น 6 พฤษภาคม 2564, จาก <https://www.prachachat.net/local-economy/news-583490>
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พัชรภรณ์ ธนาไพศาลสิทธิ์. (2562). *ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ระพีพรรณ จันทร์ตาพันธ์. (2559). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้สภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์. (2554). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวความคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยบรมราชชนนี สุพรรณบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สุพรรณบุรี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2542). *พลังแห่งการเรียนรู้กระบวนการทัศน์ใหม่*. กรุงเทพฯ: เอส อาร์ ปริ้นติงค์.
- วิภาดา เชื้อดี. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ตามสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์และความตระหนักถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้ทางสถิติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิทยาลัยชุมชนตาก. (2560). *หลักสูตรประกาศนียบัตร ภาษาพม่าเพื่อการค้าขายแดน*. ตาก: วิทยาลัยชุมชนตาก.
- วิวัฒน์ ชิตียะมาน. (2546). *การนำเสนอปฏิบัติการทางเลือกของการเรียนการสอนตามสภาพจริง ในวิชาหลักสูตรและการสอนทั่วไป สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์. (2560). *การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่เน้นภาระงาน*. *Panyapiwat Journal*, 9(2), 260-271.

- ศิริรัตน์ เดชะอังกูร. (2562). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สิริวรรณ สุวรรณอาภา. (2544). *เอกสารและการสอนคณิตศาสตร์*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมิตรา อังวัฒณกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษาครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- หริศศักดิ์ พลตรี. (2559). ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา. *Veridian E-Journal, Silpakorn University. ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 9(3), 1108-1123.
- อาภรณ์ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- อัจฉรา วงศ์ไธธร. (2544). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bartz, W. (1979). *Language in education: Theory and practice*. VA: The Centre for Applied Linguistic.
- Branden, K (Ed.). (2006). *Task-Base Language Education: From theory to practice*. Cambridge: Cambridge University press.
- Carroll, B.J. (1982). *Testing Communication Performance*. London: Pergamon Press.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Harris, D. (1988). *Testing English as a second language*. NY: McGraw-Hill Book.
- Morse, J. (1997). *The Assessment Of authentic performances and products in middle school classroom [CD-ROM]*. Abstract from: Masters Abstracts International: 36-01
- Rost, M. (2002). *Teaching and Researching Listening*. Harlow: Pearson Education.
- Taylor, A. (1996). *Communication*. New York: Prentice Hall.

Thornbury. (2011). *ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ*. สืบค้น 10 มกราคม 2564, จาก
<https://massupha.wordpress.com>.

Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Harlow: Longman Pearson
Education.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ราชานามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จักรกฤษณ์ จันทะคุณ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการศึกษา สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
2. นายวิจิตร ศรีเสถียร ตำแหน่งอาจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาพม่าศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
3. นายกฤษณะ โชติสุทธิ ตำแหน่งอาจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาพม่าศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
4. Mr.Hsoug Oo ตำแหน่งอาจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาพม่าศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ภาคผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้
ตามสภาพจริง
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น

ภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายการประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 รายการประเมินความเหมาะสมกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความเหมาะสมกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังต่อไปนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 1

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องประเมินความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) 1. สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเตรียมคำศัพท์ สำนวน วลี รูปแบบภาษาเขียน มาที่เกี่ยวข้องกับภาระงานที่ต้องปฏิบัติ ได้เหมาะสม						
2. สามารถกระตุ้นให้นักเรียนฝึกฟังและพูด ประโยคต่าง ๆ ที่จะใช้ในสถานการณ์ จริง ได้เหมาะสม						
ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) 2.1 ขั้นทำงาน (Task) 3. สามารถกระตุ้นให้นักเรียนลงปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายมีปฏิสัมพันธ์กับชาว เมียนมาในสถานที่จริง และสรุปประเด็นได้เหมาะสม						
2.2 ขั้นวางแผน (Planning) 4. สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเตรียมพร้อมสำหรับการนำเสนอ ใช้ภาษาได้ถูกต้อง และสรุปประเด็นได้เหมาะสม						
2.3 ขั้นรายงาน (Reporting) 5. สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกการนำเสนอ ผลการปฏิบัติภาระงานหน้าชั้นเรียนได้						

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
เหมาะสมและกระตุ้นให้ผู้เรียนแก้ไขผลงานได้เหมาะสม						
ขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) 6. สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์อภิปรายและสรุปเกี่ยวกับคำศัพท์รูปแบบประโยคภาษาเขียนมาที่ใช้ในสถานการณ์จริงได้เหมาะสม						
3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice) 7. สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟัง-พูดคำศัพท์ และประโยคใหม่ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง/ บริบทจริง/ ปัญหาจริงจนเกิดองค์ความรู้ที่ถูกต้องได้อย่างเหมาะสม						
8. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียน เกิดความสามารถในการฟังภาษาเขียนมา						
9. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียน เกิดความสามารถในการพูดภาษาเขียนมา						

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ค แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถใน
การฟังและการพูดภาษาเขียนมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้
ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมาของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง
และการพูดภาษาเขียนมา โดยผู้ที่ทำการวิจัยจะได้นำผลการประเมินความเหมาะสมไปใช้ในการ
ปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา
แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของ
ท่าน โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
ผลการเรียนรู้							
1.	ต้องเป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติได้และระบุนความรู้ที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการฟังและการพูด						
สาระสำคัญ							
2.	เขียนสาระสำคัญถูกต้องตามประเด็นของเรื่องในภาพรวม						
3.	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
จุดประสงค์การเรียนรู้							
4	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้						
5	ครอบคลุมด้านความรู้ เจตคติ และทักษะปฏิบัติ						
6	มีความชัดเจนครอบคลุมสาระการเรียนรู้						
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
8	สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
กิจกรรมการเรียนรู้							
9	ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาเมียนมาได้						
10	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้						
11	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม						
12	ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดกระบวนการฝึกฝนทักษะการสื่อสาร (ความสามารถด้านการฟัง-พูด)						
13	มีความหลากหลายของกิจกรรมและสามารถปฏิบัติได้จริง						
14	นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติ						
15	เน้นให้ผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปรับใช้ได้จริง						
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
16	ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถการฟังและการพูดภาษาเมียนมา						

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
17	เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้และส่งเสริมให้ กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ						
18	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						
19	มีความหลากหลายของสื่อในด้านต่าง ๆ						
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้							
20	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและ การพูดภาษาเมียนมา						
21	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ วิธีวัด						
22	เกณฑ์การประเมินเหมาะสมกับผู้เรียน						

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ง ตัวอย่างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้
ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียน
มาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนผดุงปัญญา

รายวิชาภาษาเมียนมาเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา ต31202 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ၵုၵ်ႈမၢၵ်ႈဝၵ်ႈႁူၵ်းဝဲၵ်ႈႁူၵ်းပွၵ်ႈဝတ်ႉမူၵ်း จำนวน 12 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ၵုၵ်ႈမၢၵ်ႈဝၵ်ႈႁူၵ်းဝဲၵ်ႈႁူၵ်းပွၵ်ႈဝတ်ႉမူၵ်း เวลา 3 ชั่วโมง
ผู้สอน ครูโสภิต คริสเตียร โรงเรียน ผดุงปัญญา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ผลการเรียนรู้

1. ฟังและพูดสนทนาภาษาเมียนมาในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน สถานที่
สำคัญ วันสำคัญและวัฒนธรรมเมียนมา
2. ให้ข้อมูลหรืออธิบาย บรรยายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง ชีวิตความเป็นอยู่
และประเพณีของเมียนมา
3. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรม
เมียนมา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีสำคัญของเมียนมาได้อย่างถูกต้อง
(K)
2. ฟังภาษาเมียนมาเรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมาได้อย่างเข้าใจ (P)
3. พูดภาษาเมียนมาเรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมากับผู้อื่นได้ (P)
4. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน (A)

สาระสำคัญ

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับประเพณีสำคัญของเมียนมา ผู้เรียนต้องเตรียม
คำศัพท์ จำนวน วลี รูปแบบประโยคภาษาเมียนมาที่เกี่ยวข้องกับประเพณีสำคัญของเมียนมาเพื่อ
ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน โดยใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาเมียนมากับชาวเมียนมา

สาระการเรียนรู้

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับประเพณีสำคัญของเมียนมา ผู้เรียนต้องเตรียม คำศัพท์ สำนวน วลี รูปแบบประโยคภาษาเมียนมาที่เกี่ยวข้องกับประเพณีสำคัญของเมียนมา ได้แก่

သကြိန်ပွဲ ၊ ညောင်ရေသွန်းပွဲ ၊ မီးထွန်းပွဲ ၊ ကထိန်ပွဲ ၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ၊ ရေပက် ၊ ရေသပ္ပာယ် ၊ ခေါင်းလျှော်၊ ဘုရားဖူး၊ ပိတောက်ပန်း ၊ ပွင့် ၊ ရေအိုး ၊ သွန်း ၊ ပန်းကပ် ၊ အလှူလုပ် ၊ ဆွမ်းကပ် ၊ သံဃာဆွမ်းဒကာ ၊ ဒကာမ၊ ဆွမ်းကျွေး ၊ ဆီမီးခွက် ၊ ဖယောင်းတိုင်၊ ထွန်း၊ မီးပုံ ၊ ရှမ်း ပြည်နယ် ၊ ရှမ်းလူမျိုး ၊ မသိုသင်္ကန်း ၊ ပဒေသာပင် ၊ ကထိန်လှည့် ၊ သီချင်းဖွင့် ၊ အလှူခံ ၊ သတို့သား ၊ သတို့သမီး ၊ ဆွေမျိုး ၊ လက်စွပ်၊ ပန်းကုံး ၊ ရေခဲမုန့် ၊ ဒန်ပေါက် ၊ အအေး

- ประโยค A: ဘာပွဲလဲ။ B:.....ပါ။
- A: ဒီပွဲမှာ ဘာလုပ်လဲ။ B:.....ပါတယ်။
- A: ဒီပွဲကို ဘယ်လမှာ ကျင်းပသလဲ။ B:..... ပါတယ်။
- A: ဒီပွဲကို ဘယ်နှစ်ရက် လုပ်သလဲ။ B:..... ပါတယ်။
- A: ဒီပွဲကို ဘယ်မှာလုပ်လဲ။ B:..... ပါတယ်။
- A: ဒီပွဲကို ဘယ်လိုလုပ်သလဲ။ B:..... ပါတယ်။
- A: ပျော်လား။ B:..... ပါတယ်။

เพื่อใช้ในการปฏิบัติภาระงาน โดยใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาเมียนมากับชาวเมียนมา

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร (ฟังและพูดสนทนาภาษาเมียนมาเรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมา)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีความมุ่งมั่นในการทำงาน
- มีความรับผิดชอบ

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre Task) 180 นาที

1. ครูแจกบัตรสีให้นักเรียนเขียนชื่อคนละ 1 ใบ โดยครูกำหนดว่าใน 1 กลุ่มจะต้องมีสีแดง 2 คน สีเหลือง 2 คน และสีเขียว 1 คน ให้นักเรียนจับกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. ให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่ม เลือกผู้นำกลุ่ม
3. ครูแจกกระดาษให้กลุ่มละ 1 ใบ
4. ครูฉายภาพการ์ตูนเกี่ยวกับประเพณีสำคัญในประเพณีมาให้ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำศัพท์ที่เห็นจากภาพลงในกระดาษ ครูจับเวลาโดยกลุ่มไหนเขียนคำศัพท์ได้มากที่สุดกลุ่มนั้นชนะ
5. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับภาพการ์ตูนประเพณีสำคัญในประเพณีมาและตั้งคำถาม คือ จากภาพนักเรียนคิดว่าเป็นประเพณีอะไร โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถาม
6. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปรึกษาและเลือกประเพณีสำคัญในประเทศเมียนมาจากภาพที่ครูฉาย
7. ครูกำหนดภารกิจพานักเรียนออกไปสื่อสารกับชาวเมียนมาในตลาดเช้าวังหิน อำเภอเมืองตากโดยให้แต่ละกลุ่มสอบถามชาวเมียนมาเกี่ยวกับประเพณีที่แต่ละกลุ่มได้เลือก
8. โดยครูแจกบทสนทนาเรื่อง ဘုရားပွဲ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบคำศัพท์ สำนวน วลี ประโยคภาษาเมียนมาที่จะนำไปสัมภาษณ์ชาวเมียนมาที่ตลาดเช้าวังหิน
9. ครูแจกกระดาษบรูฟแผ่นที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดออกแบบคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับประเพณีที่กลุ่มสนใจ
10. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอคำศัพท์ในกระดาษบรูฟแผ่นที่ 1 ให้เพื่อนในห้องฟัง และครูช่วยตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์ โดยเปิดโอกาสให้เพื่อนในห้องช่วยกันเพิ่มเติมคำศัพท์
11. ครูแจกกระดาษบรูฟแผ่นที่ 2 โดยให้นักเรียนช่วยกันคิดประโยคคำถามที่จะนำไปสัมภาษณ์ชาวเมียนมา เกี่ยวกับประเพณีที่แต่ละกลุ่มได้เลือก
12. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอประโยคที่จะนำไปสัมภาษณ์ชาวเมียนมา โดยครูสมมติตนเองเป็นชาวเมียนมา เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกฟังและพูดกับครู โดยครูตรวจสอบความถูกต้อง
13. นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปประโยคที่จะเตรียมใช้ในการสัมภาษณ์ลงในใบกิจกรรมที่ 1
14. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทสนทนาของแต่ละกลุ่ม

สื่อการเรียนรู้ประเภทอุปกรณ์

1. ภาพการ์ตูนเกี่ยวกับประเพณีสำคัญในประเพณีมา จำนวน 6 ภาพ
2. กระดาษบรูฟ จำนวน 2 แผ่น
3. ปากกาเมจิก จำนวน 12 สี 5 แพนด
4. บทสนทนา เรื่อง วุฏะอู
5. ใบกิจกรรมที่ 1

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน	คะแนนเต็ม (คะแนน)
เข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีสำคัญของเมียนมาได้อย่างถูกต้อง	การทดสอบ	แบบทดสอบเรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมา จำนวน 20 ข้อ	ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 เกณฑ์การวัดแบบ Rubric Score 4 ระดับ 16-20 = 4 = ดีมาก 11-15 = 3 = ดี 6-10 = 2 = พอใช้ 0-5 = 1 = ปรับปรุง	20
ฟังภาษาเมียนมาเรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมาได้อย่างเข้าใจ	ประเมินการฟัง	แบบประเมินการฟังภาษาเมียนมาเรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมา	เกณฑ์การวัดแบบ Rubric Score 4 ระดับ 4= ดีมาก(14-16คะแนน) 3 = ดี (10-13คะแนน) 2 = พอใช้ (7-9 คะแนน) 1=ปรับปรุง(4-6 คะแนน)	16
พูดภาษาเมียนมาเรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมากับผู้ฟังได้	ประเมินการพูด	แบบประเมินการพูดภาษาเมียนมาเรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมา	เกณฑ์การวัดแบบ Rubric Score 4 ระดับ 4= ดีมาก(14-16 คะแนน) 3 = ดี (10-13 คะแนน) 2 = พอใช้ (7-9 คะแนน) 1=ปรับปรุง (4-6 คะแนน)	16
มีความมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตความมุ่งมั่นในการทำงาน	เกณฑ์การวัดแบบ Rubric Score 4 ระดับ	9

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน	คะแนนเต็ม (คะแนน)
	การเรียนรู้ ความมุ่งมั่น ในการ ทำงาน		4= ดีเยี่ยม (7-9 คะแนน) 3 = ดี (4-6 คะแนน) 2 = ผ่าน (1-3 คะแนน) 1=ไม่ผ่าน (0 คะแนน)	
การทำงานกลุ่ม	สังเกต พฤติกรรม การทำงาน กลุ่ม	แบบสังเกตการทำงาน กลุ่ม	เกณฑ์การวัดแบบ Rubric Score 4 ระดับ 4=ดีเยี่ยม (13-16 คะแนน) 3 = ดี (9-12 คะแนน) 2 = พอใช้ (5-8 คะแนน) 1=ปรับปรุง (1-4 คะแนน)	16

กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

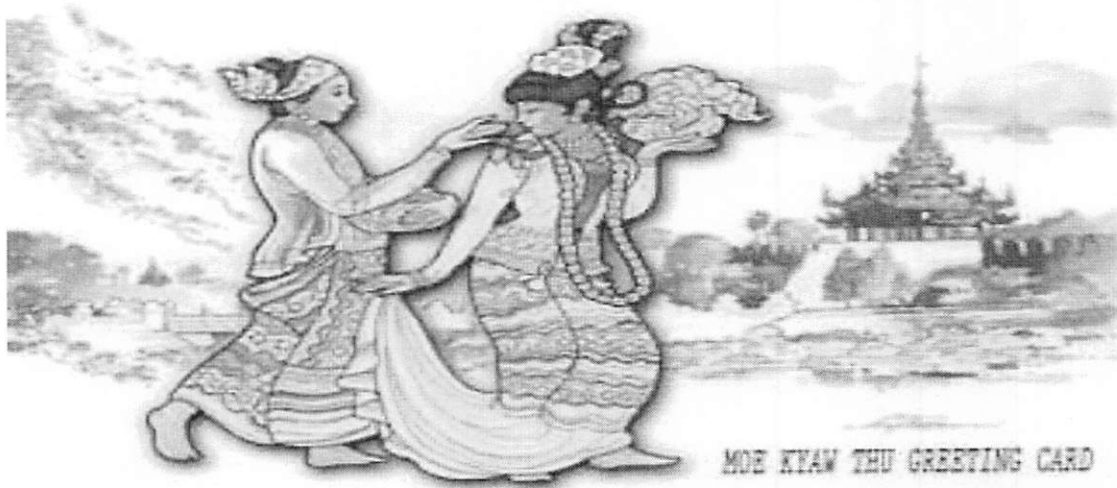
.....

.....

.....

.....

รูปภาพประเพณีที่สำคัญของเมียนมา
သင်္ကြန်ပွဲ

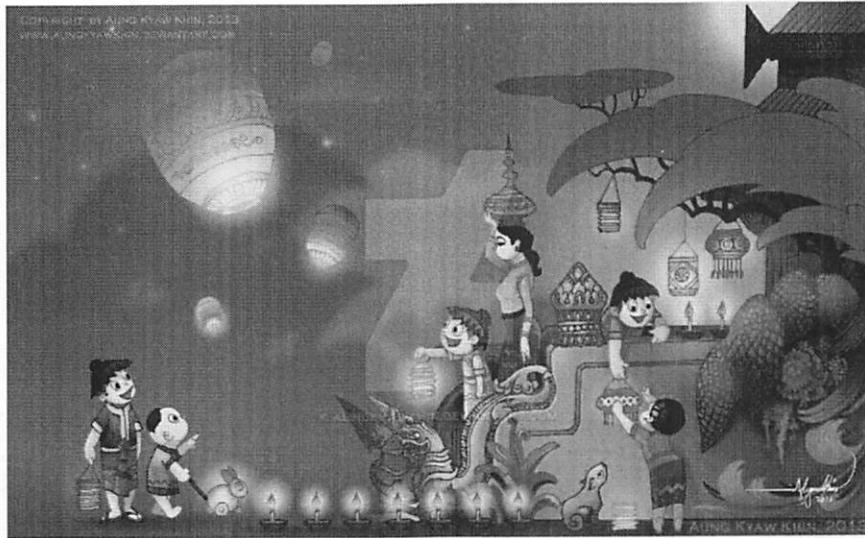
ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/327073991670173998/>

ညောင်ရေသွန်းပွဲ

ဖိုးမား: <https://www.google.com/search?q=myanmar%20festival%20cartoon&tbm=isch&tbs=ring:CUOhm>

မီးထွန်းပွဲ

ဖိမာ: <https://www.google.com/search?q=myanmar%20festival%20cartoon&tbm=isch&tbs=rimg:CUOhmN6Zjst9YexECh53M4p-&hl=th&sa=X&ved=0CBsQuIIBahcKEwjYrJqZ5rvwAhUAAAAAHQAAAAAQXg&biw=1349&bih=657#imgrc=J0NDxXOkmrmMmM>

ဖိမာ: <https://www.facebook.com/1390165907695996/posts/-happy-thadingyut-festival-to-you-allwishing-our-customers-have-a-healthy-happy-/2023355931043654/>

ကထိန်ပွဲ

ທີ່ရင်း: <https://www.facebook.com/MyanmarCitizensBankLtd/photos/a.2205616436121825/2510181238998675/>

ທີ່ရင်း: Starcom Myanmar, Suite 14-13, Level 14, 221 Sule Square, Sule Pagoda Road, Yangon (2021) (findglocal.com)

လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ

ที่มา: <https://www.frontiermyanmar.net/en/myanmar-101-weddings/>

แบบประเมินการพูดภาษาเมียนมา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 การสนทนาภาษาเมียนมา เรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

เลขที่	ชื่อ-สกุล	การออกเสียง	คำศัพท์	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง	รวม	ระดับคุณภาพ	ข้อเสนอแนะ
		4	4	4	4	16		
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การประเมินการพูดภาษาเมียนมา

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1.การออกเสียง	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา	ผู้พูดออกเสียงไม่ผิด ฟังชัดเจน แต่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา	ผู้พูดออกเสียงผิด บ้างในบางครั้ง แต่ยังเข้าใจ	ผู้พูดออกเสียงผิดมาก ทำให้เข้าใจผิด
2.คำศัพท์	ใช้คำศัพท์ ถูกต้อง และเหมาะสม	ใช้คำศัพท์ ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ ถูกต้อง บ้าง	ใช้คำศัพท์ มีข้อผิดพลาดมาก
3.ความคล่องแคล่ว	พูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว สื่อสารได้ชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา	พูดได้คล่อง แต่ยั้งติดขัดความเร็ว ปกติสามารถสื่อสารได้	พูดช้าไม่คล่องในบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำและติดขัดในเรื่องการใช้ภาษาสื่อสาร	พูดช้ามากและตะกุกตะกัก ไม่สม่ำเสมอ สื่อสารไม่ได้เลย
4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด	ท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบเหมาะสมกับสถานการณ์	ท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบเหมาะสมกับสถานการณ์เป็นส่วนใหญ่	พูดโดยมีท่าทางประกอบบ้าง/ น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสม	พูดโดยไม่มีท่าทางประกอบ/น้ำเสียง ไม่เหมาะสม

เกณฑ์การประเมิน

- 14-16 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดีมาก
- 10-13 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี
- 7-9 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้
- 4-6 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

หมายเหตุ: ช่วงคะแนนระดับคุณภาพ ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะพิจารณาตามความเหมาะสม ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบประเมินการฟังภาษาเมียนมา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 การสนทนาภาษาเมียนมา เรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ความเข้าใจ(4)	การรู้ความหมายคำศัพท์(4)	ปฏิบัติตามคำสั่ง (4)	รวม	ระดับคุณภาพ	ข้อเสนอแนะ
		4	4	4	12		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟังภาษาเขียนมา

ระดับคะแนน/ ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
ความเข้าใจ	สามารถตอบ คำถามหลังจากที่ ฟังได้ถูกต้อง	สามารถตอบ คำถามหลังจากที่ ฟังได้เป็นส่วน ใหญ่	สามารถตอบ คำถามหลังจากที่ ฟังได้เล็กน้อย	สามารถตอบ คำถามหลังจากที่ ฟังได้น้อยมาก
การรู้ความหมาย คำศัพท์	รู้ความหมาย คำศัพท์ทั้งหมด	รู้ความหมาย คำศัพท์โดยส่วน ใหญ่และชัดเจน	รู้ความหมาย คำศัพท์เล็กน้อย	รู้ความหมาย คำศัพท์เล็กน้อย และไม่ชัดเจน
ปฏิบัติตามคำสั่ง	ปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ถูกต้องและ คล่องแคล่ว	ปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ถูกต้องแต่ ค่อนข้างช้า	ปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ไม่ค่อยถูกต้อง และค่อนข้างช้า	ปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ถูกต้องน้อย มาก

สรุปเกณฑ์การประเมิน

10-12 คะแนน หมายถึง ดีมาก

7-9 คะแนน หมายถึง ดี

4-6 คะแนน หมายถึง พอใช้

1-3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

หมายเหตุ: ช่วงคะแนนระดับคุณภาพ ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะพิจารณาตามความเหมาะสม
ระดับคุณภาพพอใช้ ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (ความมุ่งมั่นในการทำงาน)

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องตรงกับระดับการแสดงผลพฤติกรรมของนักเรียนตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	3	2	1	0
1. เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย				
2. ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ				
3. พุ่มเททำงาน อดทนไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน				
รวม	9			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (ความมุ่งมั่นในการทำงาน)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				คะแนนรวม
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	ผ่าน (1)	ไม่ผ่าน(0)	
1.เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดีเยี่ยม	เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดี	เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้พอใช้	ไม่เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	3
2.ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ	ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานจนสำเร็จภายในเวลาที่กำหนด	ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ แต่ล่าช้าอยู่บ้าง	ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ แต่ล่าช้ามาก	ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ทำงาน	3
3.ทุ่มเททำงานอดทนไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน	ทำงานด้วยความขยัน อดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมายก่อนเวลาที่กำหนดไม่ย่อท้อต่อปัญหาแก้ปัญหาอุปสรรคในการทำงาน	ทำงานด้วยความขยัน อดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมายภายในเวลาที่กำหนดไม่ย่อท้อต่อปัญหาแก้ปัญหาอุปสรรคในการทำงาน	ทำงานด้วยความขยัน อดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ไม่ย่อท้อต่อปัญหาในการทำงาน	ไม่ขยัน อดทนในการทำงาน	3
รวม					9

เกณฑ์การประเมิน

- 7-9 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม
 4-6 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี
 1-3 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ผ่าน
 0 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ไม่ผ่าน
 ระดับคุณภาพดี ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

เลขที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม				รวม	ระดับคุณภาพ
		ช่วยเหลือด้านกำลังความคิด	การแนะนำ แนวทางโดยการพูดในสิ่งที่เห็นประโยชน์	การพูดในสิ่งที่เห็นประโยชน์พยายามช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม ไม่นิ่งดูตาย	เอาใจใส่กับงาน ร่วมกันแก้ไขปัญหา พยายามทำงานให้สำเร็จ		
		4	4	4	4	16	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินในการสังเกตพฤติกรรม มีดังนี้

คะแนน 13 – 16 ดีมาก

คะแนน 9 – 12 ดี

คะแนน 5 – 8 พอใช้

คะแนน 0 – 4 ควรปรับปรุง

มีเกณฑ์ให้คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรม คือ

เกณฑ์การให้คะแนน 4 คะแนน เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการเป็นประจำสม่ำเสมอ

เกณฑ์การให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการเป็นประจำ

เกณฑ์การให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการค่อนข้างจะสม่ำเสมอ

เกณฑ์การให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการค่อนข้างน้อย

เกณฑ์การให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการน้อย

แบบประเมินผลงานนักเรียน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	รายการประเมิน				คะแนนรวม (12)	ระดับ คุณภาพ
		ผลงาน ถูกต้อง	ความ สะอาด สวยงาม	ทำงาน ตาม ขั้นตอน	ความคิด สร้างสรรค์		
		(3)	(3)	(3)	(3)		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลงาน

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. ผลงานถูกต้อง	ผลงานถูกต้อง	ผลงานถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	ผลงานถูกต้องเป็นส่วน น้อย
2. ความสะอาดสวยงาม	มีความสะอาด สวยงาม เรียบร้อย	มีความสะอาด สวยงาม เรียบร้อยเป็นส่วนใหญ่	มีความสะอาด สวยงาม เรียบร้อยเป็นส่วนน้อย
3. ทำงานตามขั้นตอน	การทำงานมีครบทุก ขั้นตอน	การทำงานไม่ครบทุก ขั้นตอนและผิดพลาดบ้าง	การทำงานไม่มีขั้นตอน มีความผิดพลาดต้อง แก้ไข
4. ความคิดสร้างสรรค์	ผลงานแสดงออกถึง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แปลกใหม่	ผลงานแสดงออกถึง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เกิดจากการเลียนแบบ	ผลงานไม่แสดงออกถึง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

เกณฑ์การประเมิน

- 11-12 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม
- 9-10 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี
- 6-8 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้
- 0-5 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ปรับปรุง
- ระดับคุณภาพดีขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบทดสอบวัดความเข้าใจคำศัพท์ เรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมา
 မြန်မာ့့ထင်ရှားတဲ့ရိုးရာပွဲတော်များအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်သောစကားလုံး
 နားလည်ရန် မေးခွန်းလွှာ

คำชี้แจง จงเลือกคำตอบให้ถูกต้อง

1. သင်္ကြန်ပွဲ တြงกับຂໍဝါ
 က. ဂၢၢ်ရတနာတံၢ်ဖျါစီ ဝ. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ ဂ. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ င. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ
2. ညောင်ရေသွန်းပွဲ တြงกับຂໍဝါ
 က. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ ဝ. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ ဂ. ဂၢၢ်ရတနာတံၢ်ဖျါစီ င. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ
3. ကထိန်ပွဲ တြงกับຂໍဝါ
 က. ဂၢၢ်ရတနာတံၢ်ဖျါစီ ဝ. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ ဂ. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ င. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ
4. မီးထွန်းပွဲ တြงกับຂໍဝါ
 က. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ ဝ. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ ဂ. ဂၢၢ်ရတနာတံၢ်ဖျါစီ င. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ
5. ထိမ်းမြားမင်္ဂလာခေတ်ပွဲ တြงกับຂໍဝါ
 က. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ ဝ. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ ဂ. ဂၢၢ်ဂၢၢ်စီ င. ဂၢၢ်ရတနာတံၢ်ဖျါစီ
6. နံၢ်ခံၢ် ရတနာ တြงกับຂໍဝါ
 က. ဂၢၢ်ရတနာ ဝ. ဂၢၢ်ရတနာ ဂ. ဂၢၢ်ရတနာ င. ဂၢၢ်ရတနာ
7. နံၢ်ခံၢ် ရတနာ တြงกับຂໍဝါ
 က. ဂၢၢ်ရတနာ ဝ. ဂၢၢ်ရတနာ ဂ. ဂၢၢ်ရတနာ င. ဂၢၢ်ရတနာ
8. နံၢ်ခံၢ် ရတနာ တြงกับຂໍဝါ
 က. ဂၢၢ်ရတနာ ဝ. ဂၢၢ်ရတနာ ဂ. ဂၢၢ်ရတနာ င. ဂၢၢ်ရတနာ
9. နံၢ်ခံၢ် ရတနာ တြงกับຂໍဝါ
 က. ဂၢၢ်ရတနာ ဝ. ဂၢၢ်ရတနာ ဂ. ဂၢၢ်ရတနာ င. ဂၢၢ်ရတနာ
10. နံၢ်ခံၢ် ရတနာ တြงกับຂໍဝါ
 က. ကထိန်လှည့် ဝ. ဂၢၢ်ရတနာ ဂ. ဂၢၢ်ရတနာ င. ဂၢၢ်ရတနာ
11. နံၢ်ခံၢ် ရတနာ တြงกับຂໍဝါ
 က. သတို့သမီး ဝ. ဒကာမ ဂ. သံဃာ င. ရှမ်းလူမျိုး
12. နံၢ်ခံၢ် ရတနာ တြงกับຂໍဝါ
 က. သတို့သမီး ဝ. ဒကာမ ဂ. သံဃာ င. ရှမ်းလူမျိုး
13. သတို့သမီး ကျွမ်းကျင်စွာ ပြုစုပေး
 က. ပိတောက်ပန်း ဝ. လက်စွပ် ဂ. ဒန်ပေါက် င. မီးပုံ

สาระการเรียนรู้

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับประเพณีสำคัญของเมียนมา ผู้เรียนได้ลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์ชาวเมียนมาเกี่ยวกับประเพณีสำคัญของเมียนมา โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มมีส่วนร่วมในการสัมภาษณ์ด้วยภาษาเมียนมา ดังนี้

A: ဘာပဲလဲ။	B:.....ဝါ။
A: ဒီပဲမှာ ဘာလုပ်လဲ။	B:.....ဝါတယ်။
A: ဒီပဲကို ဘယ်လမှာ ကျင်းပလဲ။	B:.....ဝါတယ်။
A: ဒီပဲကို ဘယ်နှစ်ရက် လုပ်လဲ။	B:..... ဝါတယ်။
A: ဒီပဲကို ဘယ်မှာလုပ်လဲ။	B:..... ဝါတယ်။
A: ဒီပဲကို ဘယ်လိုလုပ်လဲ။	B:..... ဝါတယ်။
A: ပျော်လား။	B:..... ဝါတယ်။

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร (ฟังและพูดสนทนาภาษาเมียนมาเรื่องประเพณีสำคัญของชาวเมียนมา)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีความมุ่งมั่นในการทำงาน

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

1. ครูพานักเรียนไปตลาดเช้าวังหิน อำเภอเมือง จังหวัดตาก เพื่อสัมภาษณ์ชาวเมียนมาเกี่ยวกับประเพณีสำคัญของเมียนมาที่แต่ละกลุ่มเลือก
2. สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันสัมภาษณ์ชาวเมียนมาด้วยประโยคภาษาเมียนมาที่ได้เตรียมความพร้อมมา พร้อมทั้งให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มอื่นช่วยบันทึกวิดีโอ ขณะสัมภาษณ์
3. เมื่อกลับมาถึงโรงเรียน นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปประโยคสนทนาภาษาเมียนมาที่ได้จากการสัมภาษณ์ ลงในกระดาษรูป แผ่นที่ 3
4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมนำเสนองานเป็นภาษาเมียนมา โดยครูนำตัวอย่างวิดีโอการนำเสนอการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม ณ เมืองย่างกุ้ง เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาการนำเสนอเป็นภาษาเมียนมา

5. ครูชี้แนะและตรวจสอบนักเรียนแต่ละกลุ่ม และให้นักเรียนออกมานำเสนอผลการปฏิบัติงานที่ได้ลงพื้นที่ที่ตลาดเช้าวังหิน

6. ครูแจกใบความรู้ การตัดต่อวิดีโอบนโทรศัพท์มือถือด้วยโปรแกรม KINEMASTER ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาและนำคลิปวิดีโอที่ได้จากการลงสัมภาษณ์มาตัดต่อด้วยโปรแกรม KINEMASTER

7. แต่ละกลุ่มจัดทำวิดีโอเรื่องประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา (นอกเวลาเรียน)

8. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาจัดลำดับการนำเสนอ

9. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอคลิปวิดีโอเรื่องประเพณีที่สำคัญของชาวเมียนมาหน้าชั้นเรียน

10. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ

11. นักเรียนนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงคลิปวิดีโอ และให้แต่ละกลุ่มนำอัฟโหลดลง

Youtube

12. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งลิงค์วิดีโอให้ครู

สื่อการเรียนรู้ประเภทอุปกรณ์

1. โทรศัพท์มือถือ
2. กระดาษบรูฟแผ่นที่ 3
3. ปากกาเมจิก จำนวน 12 สี กลุ่มละ 1 แพค
4. ใบความรู้การตัดต่อวิดีโอบนโทรศัพท์มือถือด้วยโปรแกรม KINEMASTER ของ สุพิชญ

หล้าสกุล

สื่อการเรียนรู้ประเภทสถานที่

ตลาดวังหิน อำเภอเมืองจังหวัดตาก

สื่อประเภทออนไลน์

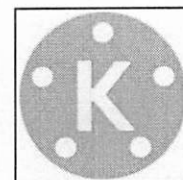
การแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม ณ เมืองย่างกุ้ง

<https://www.youtube.com/watch?v=x449P29EQSM>

โปรแกรมตัดต่อวิดีโอ บนโทรศัพท์ KINEMASTER

การติดตั้งโปรแกรมใน App Store

<https://apps.apple.com/th/app/kinemaster-video-editor/id1223932558?l=th>

การติดตั้งโปรแกรมใน Google Play

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.nexstreaming.app.kinemasterfree&hl=th&gl=US>

วิทยากร

1. นางไอ่ ไม่มีนามสกุล สัญชาติ เมียนมา อายุ 39 ปี อาชีพลูกจ้างร้านขายกระดาษ
2. นางดาว ไม่มีนามสกุล สัญชาติ เมียนมา อายุ 30 ปี อาชีพลูกจ้างร้านส่งภัณฑ์
3. นางสาวเวดิน ไม่มีนามสกุล สัญชาติ เมียนมา อายุ 25 ปี อาชีพลูกจ้างร้านขายของชำ
4. นางสาว ไม่มีนามสกุล สัญชาติเมียนมา อายุ 42 ปี อาชีพเจ้าของร้านขายของเมียนมา

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน	คะแนนเต็ม (คะแนน)
ได้ความรู้ภาษาเมียนมาเกี่ยวกับประเด็นสำคัญเมียนมา (K)	ตรวจกระดาษสรุป	แบบตรวจสอบผลงาน	เกณฑ์การวัดแบบ Rubric Score 4 ระดับ 4 = ดีมาก (11-12 คะแนน) 3 = ดี (9-10 คะแนน) 2 = พอใช้ (6-8 คะแนน) 1 = ปรับปรุง (0-5 คะแนน)	12
นำเสนอผลการปฏิบัติภาระงานเป็นภาษาเมียนมาได้ (P)	ตรวจสอบการนำเสนอ	แบบประเมินการนำเสนอ	เกณฑ์การวัดแบบ Rubric Score 4 ระดับ 4= ดีมาก (14-16คะแนน) 3 = ดี (10-13คะแนน) 2 = พอใช้ (7-9 คะแนน) 1=ปรับปรุง (4-6 คะแนน)	16
มีความมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	แบบสังเกตความมุ่งมั่นในการเตรียมการปฏิบัติการงาน	เกณฑ์การวัดแบบ Rubric Score 4 ระดับ 4= ดีเยี่ยม (7-9 คะแนน) 3 = ดี (4-6 คะแนน) 2 = ผ่าน (1-3 คะแนน) 1=ไม่ผ่าน (0 คะแนน)	9

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน	คะแนนเต็ม (คะแนน)
การทำงานกลุ่ม	สังเกต พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	แบบสังเกต การทำงาน กลุ่ม	เกณฑ์การวัดแบบ Rubric Score 4 ระดับ 4=ดีเยี่ยม (13-16 คะแนน) 3 = ดี (9-12 คะแนน) 2 = พอใช้ (5-8 คะแนน) 1=ปรับปรุง (1-4 คะแนน)	16

กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....

แบบประเมินการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

การสนทนาภาษาเมียนมา เรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

เลขที่	ชื่อ-สกุล	การถ่ายทอดเนื้อหา	การสบตา	การใช้น้ำเสียง	การใช้ภาษากายในการสื่อสาร	รวม	ข้อเสนอแนะ
		4	4	4	4	16	
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การประเมินการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. การถ่ายทอดเนื้อหา ด้วยภาษาเขียนมา	- คล่องแคล่วไม่ ติดขัด ทำให้เข้าใจ ประเด็นได้ง่าย และเร็ว - เน้น สาระสำคัญอย่าง เหมาะสม - ความเร็วในการ พูดอยู่ในระดับที่ เหมาะสม	- คล่องแคล่วไม่ ติดขัด ทำให้เข้าใจ ประเด็นได้ง่าย - การพูดมีการเน้น จังหวะอย่าง เหมาะสม - ความเร็วในการ พูดอยู่ในระดับ เหมาะสม	- ไม่คล่องแคล่ว มี การหยุดชะงักบ้าง - พูดเร็วจนจับ ความไม่ได้หรือพูด ซ้ำเกินไป	- ติดขัดหลายครั้ง ใช้คำว่า เอ่อ อ่า หัวเราะอยู่หลาย ครั้ง - หยุดชะงักใน หลายจังหวะ - พูดเร็วจนจับ ความไม่ได้ หรือ พูดซ้ำจนไม่เข้าใจ
2. การสบตา	สบตากับผู้ฟังอยู่ ตลอด เพื่อดึงดูด ให้ผู้ฟังสนใจใน เนื้อหา	สบตากับผู้ฟัง พอสมควร	สบตากับผู้ฟังน้อย ครั้งมาก	ไม่สบสายตากับ ผู้ฟัง ก้มหน้า อ่านสคิป
3. การใช้น้ำเสียง	- น้ำเสียงเต็ม เปี่ยมด้วยความ มั่นใจ - ความดังของ เสียงเหมาะสม	- น้ำเสียงสะท้อน ถึงความมั่นใจ - ความดังของ เสียงเหมาะสม	- น้ำเสียงสั้นเครือ บ้าง - ใช้เสียงเบาบ้าง ดังบ้างสลับกัน	- น้ำเสียงสั้นเครือ - ใช้เสียงเบา เหมือนกระซิบ หรือดังเหมือน ตะคอกหรือ ตะโกน
4. การใช้ภาษากายใน การสื่อสาร	ใช้ภาษากายอย่าง คล่องแคล่ว เช่น ยกมือ ผายมือ เพื่อดึงดูดให้ผู้ฟัง สนใจ	ใช้ภาษากายใน การสื่อสาร พอสมควร เช่น ยก มือ ผายมือ เพื่อ ดึงดูดให้ผู้ฟังสนใจ	มีการใช้ภาษากาย น้อยครั้งในการ สื่อสาร	ไม่มีการใช้ภาษา กายใด ๆ ในการ สื่อสาร

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลงาน

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. ผลงานถูกต้อง	ผลงานถูกต้อง	ผลงานถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	ผลงานถูกต้องเป็นส่วน น้อย
2. ความสะอาดสวยงาม	มีความสะอาด สวยงาม เรียบร้อย	มีความสะอาด สวยงาม เรียบร้อยเป็นส่วนใหญ่	มีความสะอาด สวยงาม เรียบร้อยเป็นส่วนน้อย
3. ทำงานตามขั้นตอน	การทำงานมีครบทุก ขั้นตอน	การทำงานไม่ครบทุก ขั้นตอนและผิดพลาดบ้าง	การทำงานไม่มีขั้นตอน มีความผิดพลาดต้อง แก้ไข
4. ความคิดสร้างสรรค์	ผลงานแสดงออกถึง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แปลกใหม่	ผลงานแสดงออกถึง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เกิดจากการเลียนแบบ	ผลงานไม่แสดงออกถึง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

เกณฑ์การประเมิน

- 11-12 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม
- 9-10 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี
- 6-8 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้
- 0-5 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ปรับปรุง
- ระดับคุณภาพดีขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

ภาคผนวก จ แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเขียนมาโดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเขียนมา สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง
ภาษาเขียนมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของ
แบบทดสอบ วัดความสามารถในการฟังภาษาเขียนมา

โดยทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์
พิจารณาดังต่อไปนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าสถานการณ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสถานการณ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้
- 1 หมายถึง สถานการณ์นั้นไม่ได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความคำถามข้อที่	ความสอดคล้อง ระหว่าง ข้อความคำถามกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้		
		+1	0	-1
1. นักเรียนสามารถฟัง เกี่ยวกับประเพณี สงกรานต์สำคัญของ ประเทศเมียนมาได้	(การรู้ความหมาย) 1. သကြိန်ပွဲမှာ ဘာပန်းကပွင့်တတ်သလဲ။ က. ပိတောက် ခ. ရွှေပန်း ဂ. ငွေပန်း င. နှင်းဆီပန်း			
	2. သကြိန်ပွဲမှာ မြန်မာလူမျိုးတွေက ဘာမုန့် ကို လုပ်တတ်သလဲ။ က. ဂိတ်မုန့် ခ. မုန့်ဟင်းခါး ဂ. မုန့်လုံးရေပေါ် င. ရေခဲမုန့်			
2. นักเรียนสามารถฟัง เกี่ยวกับประเพณีประเพณี รดน้ำต้นโพธิ์ของประเทศ เมียนมาได้	3. ညောင်ရေသွန်းပွဲမှာ မြန်မာလူမျိုးတွေက ညောင်ပင်ကို ဘာနဲ့ရေသွန်းကြသလဲ။ က. ကရု ခ. ရေအိုး ဂ. ခွက် င. ဖန်ခွက်			
3. นักเรียนสามารถฟัง เกี่ยวกับประเพณีประเพณี จุดประทีปของประเทศ เมียนมาได้	4. ရေသွန်းဆိုတာ ဘာတကားလုံးနဲ့ အဓိပ္ပာယ် တူသလဲ။ က. ရေသောက် ခ. ရေအေး ဂ. ရေလောင်း င. ရေကြီး			
4. นักเรียนสามารถฟัง เกี่ยวกับประเพณีการ ทอดกฐินของประเทศ เมียนมาได้				
5. นักเรียนสามารถฟัง เกี่ยวกับประเพณีการ แต่งงานของประเทศเมียน มาได้				

			<p>၅. သတို့သားက ဘယ်သူနဲ့ လက်ထပ် မလဲ။</p> <p>က. ဧည့်သည် ခ. လူကြီး ဂ. ဘုန်းကြီး င. သတို့သမီး</p>
			<p>၆. သဘာဝအတိုင်းက ဘာလဲ။</p> <p>က. လူချင် ခ. သမီးသမား ဂ. အပျို င. ထွက်</p>
			<p>၇. ကထိန်ဂိုဏ်း မြန်မာလူမျိုးက ဘာပစ္စည်းကို ကပ်ကြသလဲ။</p> <p>က. အပျို ခ. ဧည့်သည် ဂ. ဧည့်သည် င. ဝတ်စုံ</p>
			<p>၈. မွေးထီးပွားပွား ဘယ်သူက ကျင့်ကြသလဲ။</p> <p>က. မတ်လ ခ. အောက်တိုဘာလ ဂ. ဧပြီလ င. ဩဂုတ်လ</p>
			<p>၉. မွေးထီးပွားပွား မြန်မာလူမျိုးက ဘာကို ထွန်းကြသလဲ။</p> <p>က. စက္ကီ ခ. ပန်းဆွဲ ဂ. ဆွမ်းခွက် င. အမိတ်</p>
	+1	0	-1
<p>အမျိုးသမီး အမျိုးသား အမျိုးသမီး အမျိုးသား</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถามข้อที่	ความสอดคล้อง ระหว่าง ข้อคำถามกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้		
		+1	0	-1
	<p>13.ဘာပင်က သာသနာရေးအတွက် အရေးကြီးသလဲ။</p> <p>က. ပိတောက်ပင်</p> <p>ခ. စံကားဖြူပင်</p> <p>ဂ. ကုံကော်ပင်</p> <p>င. ညောင်ပင်</p>			
	<p>14.ညောင်ရေသွန်းပွဲကို ဘယ်လ မှာ ကျင်းပသလဲ။</p> <p>က. အောက်တိုဘာလ</p> <p>ခ. ဒီဇင်ဘာလ</p> <p>ဂ. ကဆုန်လ</p> <p>င. မတ်လ</p>			
	<p>ကထိန်ပွဲတော်ကို တန်းဆောင်မုန်းလမှာ ကျင်းပတတ်ပါတယ်။ မြန်မာလူမျိုးတွေက ပဒေသာပင်ကို လှည့်ကြပါတယ်။ နောက်ဆုံးကထိန်ပွဲတော်မှာ ဘုံကထိန်ပွဲတော်ကို ကျင်းပါမယ်။ မသိုးသင်္ကန်းကို လည်းတစ်ညလုံး ပြီးအောင် ရက်ကြပြီး ဘုရားအား ကပ်ပါတယ်။</p> <p>15.ကထိန်ပွဲတော်မှာ ဘာကို လှည့်သလဲ။</p> <p>က. စပယ်ပန်းပင်</p> <p>ခ. ညောင်ပင်</p> <p>ဂ. စပါးပင်</p> <p>င. ပဒေသာပင်</p>			

ຈຸດປະສົງການເຮັດນັ້ນ	ຂໍ້ຄໍາຄາມຂໍ້ທີ່	ຄວາມສອດຄ້ອງ ລະຫວ່າງ ຂໍ້ຄໍາຄາມກັບ ຈຸດປະສົງ ການເຮັດນັ້ນ		
		+1	0	-1
	<p>အသက်လူကြီးက သတိုးသားသတို့သမီး အား လက်စွပ်နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ပန်းကုံးကို ပေးအပ်ကြသူ ဖြစ်ပါတယ်။ မင်္ဂလာဆောင် ပွဲမှာ လက်ဖက်ရည်၊ ရေခဲမုန့်၊ ရေခဲမုန့်၊ ကိတ်မုန့်နဲ့ ပေါင်မုန့် ညှပ်ကို ကြွေးမွေးတတ်ပါတယ်။</p> <p>19. မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို ဘယ်ကာလမှာ မကျင်းပသလဲ။</p> <p>က. ၀၁ ထွက် ခ. မတ်လ ဂ. မေလ င. ၀၁ တွင်းကာလ</p>			
	<p>20. မင်္ဂလာဆောင်ပွဲမှာ ဘာအစားအစာ မပါ သလဲ။</p> <p>က. ရေခဲမုန့် ခ. ရေခဲမုန့် ဂ. ပလာတာ င. လက်ဖက်ရည်</p>			
	<p>(ຈັບပေးတော်မူပါ)</p> <p>၀၁ ဆိုလမှာ ညောင်ရေသွန်းပွဲ ရှိလို့ ဘုရားဖူး တွေက ဘုရားကို လှူအများကြီးသွားကြပါ တယ်။ ဘုရားကို သွားမယ့်သူတွေက ကားရ ပ်နေရာမှာ စောင့်နေပြီး ဆိုက်ကားနဲ့ လိုက် ပို့ပါတယ်လို့ ရေဒီယိုကနေ ကြေညာပါ တယ်။</p> <p>21. မောင်မောင်က ဘုရားကို ဘာနဲ့ သွား သလဲ။</p> <p>က. လှေနဲ့ စီးတယ်။ ခ. လမ်းလျှောက်တယ်။ ဂ. တက္ကစီနဲ့ စီးတယ်။ င. ဆိုက်ကားနဲ့ စီးတယ်။</p>			

			<p>၁. ငွေငွေထူထူ ၂. ငွေငွေ ၃. ငွေငွေ ၄. ငွေငွေ ၅. ငွေငွေ ၆. ငွေငွေ ၇. ငွေငွေ ၈. ငွေငွေ ၉. ငွေငွေ ၁၀. ငွေငွေ</p> <p>၁၁. ငွေငွေ ၁၂. ငွေငွေ ၁၃. ငွေငွေ ၁၄. ငွေငွေ ၁၅. ငွေငွေ ၁၆. ငွေငွေ ၁၇. ငွေငွေ ၁၈. ငွေငွေ ၁၉. ငွေငွေ ၂၀. ငွေငွေ</p>	
			<p>၁. ငွေငွေ ၂. ငွေငွေ ၃. ငွေငွေ ၄. ငွေငွေ ၅. ငွေငွေ ၆. ငွေငွေ ၇. ငွေငွေ ၈. ငွေငွေ ၉. ငွေငွေ ၁၀. ငွေငွေ</p> <p>၁၁. ငွေငွေ ၁၂. ငွေငွေ ၁၃. ငွေငွေ ၁၄. ငွေငွေ ၁၅. ငွေငွေ ၁၆. ငွေငွေ ၁၇. ငွေငွေ ၁၈. ငွေငွေ ၁၉. ငွေငွေ ၂၀. ငွေငွေ</p>	
			<p>၁. ငွေငွေ ၂. ငွေငွေ ၃. ငွေငွေ ၄. ငွေငွေ ၅. ငွေငွေ ၆. ငွေငွေ ၇. ငွေငွေ ၈. ငွေငွေ ၉. ငွေငွေ ၁၀. ငွေငွေ</p> <p>၁၁. ငွေငွေ ၁၂. ငွေငွေ ၁၃. ငွေငွေ ၁၄. ငွေငွေ ၁၅. ငွေငွေ ၁၆. ငွေငွေ ၁၇. ငွေငွေ ၁၈. ငွေငွေ ၁၉. ငွေငွေ ၂၀. ငွေငွေ</p>	
၁	၀	၁		
၁	၀	၁		

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถามข้อที่	ความสอดคล้อง ระหว่าง ข้อคำถามกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้		
		+1	0	-1
	<p>28. ๑) ပါအတိုင်း မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို ဘယ်မှာ လုပ်ကြသလဲ</p> <p>က. Pullman Yangon entrepoint ခ. Sule Shangri-La Yangon ဂ. The Strand Yangon င. Novotel</p>			
	<p>မနက်ဖြန် မီးထွန်းပွဲတော် ရှိပါတယ်။ မြန်မာလူမျိုးတွေက မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ဖို့ ဖယောင်းတိုင်၊ ဆီမီးခွက်နဲ့ မီးပုံးတို့နဲ့ ကို ထွန်းပြီးပူဇော်ကြပါမယ်။ တစ်ချို့နေရာမှာ မီးထွန်းပွဲတော်ပျော်ရွှင်ဖို့ မီးပုံးပြိုင်ပွဲကို ကျင်းပပါတယ်။</p> <p>29. မြန်မာလူမျိုးက ဘာအတွက် မီးထွန်းပွဲတော်ကို ကျင်းပသလဲ။</p> <p>က. နတ်ကိုပူဇော်ပါတယ်။ ခ. မြတ်စွာဘုရားအားပူဇော်ပါတယ်။ ဂ. လှပအောင် လုပ်ပါတယ်။ င. ခရီးသွားရေးမြို့</p>			
	<p>30. ထိုအချိန်မှာဘာပြိုင်ပွဲကို ကျင်ပလဲ။</p> <p>က. လှေလှော်ပါတယ်။ ခ. မြင်းစီးတယ်။ ဂ. ကားမောင်းတယ်။ င. မီးပုံးပြိုင်ပွဲ ကျင်းပါတယ်။</p>			
	<p>(การปฏิบัติตามคำสั่ง)</p> <p>31. ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေက ဘုရားဖူးပြီး ဖိနပ်ချွတ်ပါလို့ အသံကြားရင် ဘယ်လို လုပ်သင့်သလဲ။</p>			

ภาคผนวก จ ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาโดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

ตาราง 16 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การ
เรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาโดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	1	2	3		
ข้อ 1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	0	0.67	ใช้ได้
ข้อ 6	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 7	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 10	1	0	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 11	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 12	1	0	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 13	1	1	0	0.67	ใช้ได้
ข้อ 14	1	1	0	0.67	ใช้ได้
ข้อ 15	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 16	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	1	2	3		
ข้อ 17	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 18	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 19	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 20	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 21	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 22	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 23	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 24	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 25	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 26	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 27	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 28	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 29	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 30	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 31	0	1	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 32	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 33	0	1	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 34	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 35	0	1	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 36	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 37	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 38	0	1	-1	0.00	ตัดทิ้ง
ข้อ 39	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 40	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 17 แสดงค่าอำนาจจำแนก (B-Index) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง
ภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	B-index	แปลผล	ข้อที่	B-index	แปลผล
1	0.67	ใช้ได้	21	0.67	ใช้ได้
2	0.50	ใช้ได้	22	-0.50	ทิ้ง
3	1.00	ใช้ได้	23	0.67	ใช้ได้
4	0.67	ใช้ได้	24	0.83	ใช้ได้
5	0.50	ใช้ได้	25	0.50	ใช้ได้
6	0.67	ใช้ได้	26	0.17	ทิ้ง
7	0.33	ใช้ได้	27	1.00	ใช้ได้
8	0.67	ใช้ได้	28	0.83	ใช้ได้
9	-0.17	ทิ้ง	29	0.83	ใช้ได้
10	0.67	ใช้ได้	30	1.00	ใช้ได้
11	0.67	ใช้ได้	31	1.00	ใช้ได้
12	1.00	ใช้ได้	32	0.33	ใช้ได้
13	0.83	ใช้ได้	33	0.67	ใช้ได้
14	0.33	ใช้ได้	34	0.67	ใช้ได้
15	0.83	ใช้ได้	35	0.83	ใช้ได้
16	0.67	ใช้ได้	36	0.17	ทิ้ง
17	0.83	ใช้ได้	37	1.00	ใช้ได้
18	0.33	ใช้ได้	38	0.67	ใช้ได้
19	0.67	ใช้ได้	39	-0.17	ทิ้ง
20	0.67	ใช้ได้	40	0.67	ใช้ได้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อสอบแบบอิงเกณฑ์

ข้อสอบ **จำนวน**

ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ 35

ข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 5

รวม 40

Bmin= -0.50

Bmax= 1.00

ค่าความเที่ยงแบบโลเวท 0.9662

ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังมีจำนวน 20 ข้อ ส่วนที่ 1 ข้อ 1-15 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ก อ ง ค นักเรียนจะได้ฟังคำถาม บทสนทนา บทความสั้น ๆ เป็นภาษาเมียนมา ซึ่งแต่ละข้อ นักเรียนจะสามารถฟังได้ 2 ครั้ง และเลือกตอบได้เพียงข้อเดียว ส่วนที่ 2 ข้อ 16 - 20 เป็นข้อสอบฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง ครูจะให้นักเรียนแต่ละคนฟังคำสั่งจำนวน 2 ครั้ง มีเวลาปฏิบัติตามคำสั่งข้อละ 1 นาที โดยให้ 1 คะแนน เมื่อตอบถูก และ 0 คะแนน เมื่อตอบผิด

ส่วนที่ 1

အမှတ် ဣဋ္ဌိ အဝိ မှန်ကန်တဲ့အချက်ကို ရွေးပါ။

1. က. ပိတောက်ပန်း ခ. ရွှေပန်း ဂ. ငွေပန်း င. နှင်းဆီပန်း

2. က. စည်းလုံးညီညွတ်ရေး ခ. ခိုင်မာရေး ဂ. ကုသိုလ်ကောင်းမှု
 င. စားလို့ကောင်းတာ

3. က. ကိတ်မှန် ခ. မှန်ဟင်းခါး ဂ. မှန်လုံးရေပေါ်
 င. ရေခဲမှန်

4. က. ရေသောက် ခ. ရေအေး ဂ. ရေလောင်း င. ရေကြီး

5. က. ပိတောက်ပင် ခ. စံကားဖြူပင် ဂ. ကံ့ကော်ပင် င. ညောင်ပင်

6. က. ကရာ ခ. ရေအိုး ဂ. ခွက် င. ဖန်ခွက်

7.က. စက္ကူ	ခ. ပန်းအိုး	ဂ. ဆီမီးခွက်	င. အမိုက်
8. က. မတ်လ	ခ. အောက်တိုဘာလ	ဂ. ဧပြီလ	င. သြဂုတ်လ
9. က. သတင်း	ခ. သီတင်းကျွတ်	ဂ. ဝါဝင်လ	င. သင်္ကြန်
10.က. ရေခဲမုန့်	ခ. ရေခွေးကြမ်း	ဂ. ပလာတာ	င. လက်ဖက်ရည်
11.က. လမုန့်	ခ. ရေခဲမုန့်	ဂ. မုန့်လင်မယား	င. မုန့်လကဆောင်
12.က. ဝါထွက်	ခ. မတ်လ	ဂ. မေလ	င. ဝါတွင်းကာလ
13. က. စပယ်ပန်းပင်	ခ. ညောင်ပင်	ဂ. စပါးပင်	င. ပဒေသာပင်
14.က. မသုံးသင်္ကန်း	ခ. ပဒေသာပင်	ဂ. ညောင်ပင်	င. စပါးပင်
15.က. ဘုရားဖူးတယ်။	ခ. မသုံးသင်္ကန်း လုပ်တယ်။	ဂ. ရေစက်ချတယ်။	င. အလည်သွားတယ်။

အပိုင်း 2

အခန်း 16 - 20 နှစ်ပတ်လုံးပျော်ပျော်အတိုင်းအတိုင်း
အမိန့်အရလုပ်ဆောင်ပါ။

16. အမိန့် : ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေက ဘုရားဖူးပြီး ဖိနပ်ချွတ်ပါလို့ အသံကြားရင် ဘယ်လို လုပ်သင့်သလဲ။
17. အမိန့် : ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေက လူကြီးကနေ လက်ဆောင်ပစ္စည်းရလာရင် ဘယ်လို လုပ်သင့်သလဲ။
18. အမိန့် : ဆရာက ပဒေသာပင် လှည့်ပေးပါ လို့ ပြောရင် ဘာကို လုပ်ပေးမလဲ။

19. အမိန့် : ညောင်ရေသွန်းပွဲမှာ လူစည်ကားလို့ အသက်ညီတဲ့လူတစ်ယောက်ကို တိုက်မိရင်ဘယ်လို တောင်ပန်းပေးမလဲ။
20. အမိန့် : ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ဆွမ်းကပ်လို့ရပါပြီ လို့ကျောင်းသားကျောင်းသူက ကြားရရင် ဘယ်လိုလုပ်သင့်သလဲ။

အဖြေ ခေတ္တခံအစာအမျိုးအစားစာမေးပွဲ

အဖြေ ၁

1. တစ် ဝ 2. တစ် ဝ 3. တစ် ဝ 4. တစ် ဝ 5. တစ် ဝ
6. တစ် ဝ 7. တစ် ဝ 8. တစ် ဝ 9. တစ် ဝ 10. တစ် ဝ
11. တစ် ဝ 12. တစ် ဝ 13. တစ် ဝ 14. တစ် ဝ 15. တစ် ဝ
16. ဝ
17. ဝ
18. ဝ
19. ဝ
20. ဝ

ภาคผนวก ฅ แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด ภาษาเมียนมาโดยใช้
 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ
 เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของ
 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของ
 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา โดยทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างที่ตรง
 กับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังต่อไปนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าสถานการณ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสถานการณ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้
- 1 หมายถึง สถานการณ์นั้นไม่ได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถามข้อที่	ความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับจุดประสงค์ การเรียนรู้		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถสนทนา เกี่ยวกับประเพณีสำคัญของ ประเทศเมียนมาได้	๑ ๑ ๑ 1. นักเรียนได้มีโอกาสไปเที่ยวประเทศเมียน มาในช่วงเดือนเมษายนซึ่งเป็นช่วงที่มีการ จัดประเพณีสงกรานต์นักเรียนอยากไป ทำบุญและเล่นน้ำสงกรานต์ คำสั่ง : ให้นักเรียนพูดชวนเพื่อนชาวเมียนมา ไปทำบุญและเล่นน้ำสงกรานต์ 2. นักเรียนได้มีโอกาสไปเที่ยวบ้านเพื่อนชาว เมียนมา ในช่วงประเพณีสงกรานต์และไป			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถามข้อที่	ความสอดคล้องระหว่าง ข้อความถามกับจุดประสงค์ การเรียนรู้		
		+1	0	-1
	<p>พบเห็นชาวเมียนมากำลังทำขนม มังโลง เหยป้อ</p> <p>คำสั่ง : ให้นักเรียนพูดถึงวิธีการทำขนมมัง โลงเหยป้อ</p>			
<p>นักเรียนสามารถสนทนา เกี่ยวกับประเพณีสำคัญของ ประเทศเมียนมาได้</p>	<p>๗. ဥပုသ်ဝါ</p> <p>1. ในคาบเรียนเกี่ยวกับประเพณีรดน้ำต้น โพธิ์ ซึ่งเป็นประเพณีสำคัญของชาวเมียน มา</p> <p>คำสั่ง : ให้นักเรียนอธิบายเกี่ยวกับงาน ประเพณีรดน้ำต้นโพธิ์ ว่าประเพณีนี้ มีกิจกรรมอะไรบ้าง</p> <p>2. ในช่วงเดือนกะโลง ชาวเมียนมาจะมี ประเพณีสำคัญคือประเพณีรดน้ำต้นโพธิ์</p> <p>คำสั่ง : ให้นักเรียนชวนเพื่อนชาวเมียนมาไป เที่ยวงานประเพณีรดน้ำต้นโพธิ์</p>			
<p>นักเรียนสามารถสนทนา เกี่ยวกับประเพณีสำคัญของ ประเทศเมียนมาได้</p>	<p>๘. ဝါပုသ်</p> <p>1. นักเรียนได้ไปเที่ยวงานกระทงสายไหล ประทีป ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ประเทศ เมียนมาได้จัดงานจุดประทีป</p> <p>คำสั่ง : ให้นักเรียนอธิบายถึงกิจกรรมที่ทำใน งานประเพณีจุดประทีป</p> <p>2. เมื่อนักเรียนได้ไปเที่ยวงานประเพณีจุด ประทีปแล้วพบว่า มีแสงเล็ก ๆ จาก ประทีปเต็มลานวัด</p> <p>คำสั่ง : ให้นักเรียนอธิบายถึงความสำคัญใน การจุดประทีปของชาวเมียนมา</p>			
<p>นักเรียนสามารถสนทนา เกี่ยวกับประเพณีสำคัญของ ประเทศเมียนมาได้</p>	<p>๘. ကဝိသု</p> <p>1. นักเรียนได้มีโอกาสไปร่วมงานทำบุญฐิน ที่ประเทศเมียนมา</p> <p>คำสั่ง : ให้นักเรียนพูดถึงขั้นตอนการจัด กิจกรรมในงานทอดกฐิน</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความคำถามข้อที่	ความสอดคล้องระหว่าง ข้อความคำถามกับจุดประสงค์ การเรียนรู้		
		+1	0	-1
	2. วันสุดท้ายของการจัดงานประเพณีกรฐิน ชาวเมียนมาจะมีการทอผ้าจลฐินเพื่อ เป็นการถวายแก่พระสงฆ์ คำสั่ง : ให้นักเรียนอธิบายขั้นตอนของพิธีการ ทอผ้าจลฐิน			
นักเรียนสามารถสนทนา เกี่ยวกับประเพณีสำคัญของ ประเทศเมียนมาได้	๑) ဝိဝိဓုဗြာဝဂ်လဘလောဝိပူ 1. นักเรียนได้รับเชิญไปร่วมงานแต่งงานของ พี่สาวเพื่อนชาวเมียนมา คำสั่ง : ให้นักเรียนพูดถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นใน การจัดประเพณีแต่งงาน 2. นักเรียนได้รับเชิญไปงานแต่งงานของ เพื่อนชาวเมียนมา คำสั่ง : ให้นักเรียนพูดแสดงความยินดีกับ เจ้าบ่าวและเจ้าสาว			

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ญ ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาโดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

ตาราง 18 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การ
เรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาโดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	1	2	3		
ข้อ 1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 7	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 10	0	1	1	0.67	ใช้ได้

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาเขียนมาโดยใช้รูปแบบ Rating Scale

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1.การออกเสียง	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา	ผู้พูดออกเสียงไม่ผิด ฟังชัดเจน แต่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา	ผู้พูดออกเสียงผิด บ้างในบางครั้ง แต่ยังเข้าใจ	ผู้พูดออกเสียงผิดมาก ทำให้เข้าใจผิด
2.คำศัพท์	ใช้คำศัพท์ ถูกต้อง และเหมาะสม	ใช้คำศัพท์ ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ ถูกต้อง บ้าง	ใช้คำศัพท์ มีข้อผิดพลาดมาก
3.ความคล่องแคล่ว	พูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว สื่อสารได้ชัดเจน เหมือนเจ้าของภาษา	พูดได้คล่อง แต่ยังติดขัดความเร็ว ปกติสามารถสื่อสารได้	พูดช้าไม่คล่องในบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำและติดขัดในเรื่องการใช้ภาษาสื่อสาร	พูดช้ามากและตะกุกตะกัก ไม่สม่ำเสมอ สื่อสารไม่ได้เลย
4. การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบการพูด	ท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบ เหมาะสมกับ สถานการณ์	ท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบ เหมาะสมกับ สถานการณ์เป็นส่วนใหญ่	พูดโดยมีท่าทาง ประกอบบ้าง/ น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสม	พูดโดยไม่มีท่าทาง ประกอบ/น้ำเสียง ไม่เหมาะสม

เกณฑ์การประเมิน

14-16	คะแนน	หมายถึง ระดับคุณภาพ ดีมาก
10-13	คะแนน	หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี
7-9	คะแนน	หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้
4-6	คะแนน	หมายถึง ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

ภาคผนวก ก แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้มีสถานการณ์ทั้งหมด 5 สถานการณ์โดยให้นักเรียนจับสลากเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์ โดยให้พูดด้วยภาษาเมียนมาประมาณ 3-4 นาที คะแนน 16 คะแนน

1. นักเรียนได้มีโอกาสไปเที่ยวประเทศเมียนมาในช่วงเดือนเมษายนซึ่งเป็นช่วงที่มีการจัดประเพณีสงกรานต์นักเรียนอยากไปทำบุญและเล่นน้ำสงกรานต์

คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดชวนเพื่อนชาวเมียนมา ไปทำบุญและเล่นน้ำสงกรานต์

2. ในคาบเรียนเกี่ยวกับประเพณีรดน้ำดำหัว ซึ่งเป็นประเพณีสำคัญของชาวเมียนมา

คำสั่ง: ให้นักเรียนอธิบายเกี่ยวกับงานประเพณีรดน้ำดำหัว ว่าประเพณีนี้มีกิจกรรมอะไรบ้าง

3. นักเรียนได้ไปเที่ยวงานกระทงสายไหลประทีป ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ประเทศเมียนมาได้จัดงานจุดประทีป

คำสั่ง: ให้นักเรียนอธิบายถึงกิจกรรมที่ทำในงานประเพณีจุดประทีป

4. นักเรียนได้มีโอกาสไปร่วมงานทำบุญกฐินที่ประเทศเมียนมา

คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมในงานทอดกฐิน

5. นักเรียนได้รับเชิญไปงานแต่งงานของเพื่อนชาวเมียนมา

คำสั่ง: ให้นักเรียนพูดแสดงความยินดีกับเจ้าบ่าวและเจ้าสาว

ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบประเมินความสามารถในการพูดในการพูดภาษาเมียนมา

แบบประเมินการพูดภาษาเมียนมา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การสนทนาภาษาเมียนมา เรื่องประเพณีสำคัญของเมียนมา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

เลขที่	ชื่อ-สกุล	การออกเสียง	คำศัพท์	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบการ พูด	รวม	ระดับคุณภาพ	ข้อเสนอแนะ
		4	4	4	4	16		
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ฐ ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 19 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน

รายการ	ผลการสอบระหว่างเรียน					รวม	ผลการสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5		
คะแนนเต็ม(ระบุ)	40	40	40	40	40	200	30
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	3	3	3	3	3		
คะแนนรวมทุกคน	69	76	80	83	92	400	63
คะแนนเฉลี่ย	23.00	25.33	26.67	27.67	30.67	133.33	21.00
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	57.50	63.33	66.67	69.17	76.67	66.67	70.00
E1/E2	66.67						70.00

ตาราง 20 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน

รายการ	ผลการสอบระหว่างเรียน					รวม	ผลการสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5		
คะแนนเต็ม(ระบุ)	40	40	40	40	40	200	30
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	9	9	9	9	9		
คะแนนรวมทุกคน	250	268	280	294	306	1,398	212
คะแนนเฉลี่ย	27.78	29.78	31.11	32.67	34.00	155.33	23.56
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	69.44	74.44	77.78	81.67	85.00	77.67	78.52
E1/E2	77.67						78.52

ตาราง 21 แสดงคะแนนความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนผลต่าง
	20 คะแนน Pre-test	20 คะแนน Post-test	
1	9	14	5
2	9	14	5
3	8	16	8
4	10	16	6
5	9	15	6
6	10	16	6
7	9	16	7
8	8	14	6
9	7	12	5
10	10	14	4
11	10	16	6
12	10	15	5
13	7	15	8
14	9	16	7
15	10	17	7
16	8	16	8
17	8	17	9
18	7	15	8
19	9	17	8
20	7	16	9
21	8	16	8
22	9	14	5
23	10	16	6
24	10	18	8
25	8	15	7

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยใช้ t-test Dependent Samples

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _D	t	p
ก่อนเรียน	25	8.76	1.09	6.68	1.41	23.76*	0.0000
หลังเรียน		15.44	1.29				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 23 แสดงคะแนนความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนผลต่าง D
	16 คะแนน Pre-test	16 คะแนน Post-test	
1	7	12	5
2	8	13	5
3	8	11	3
4	7	12	5
5	8	12	4
6	8	14	6
7	8	16	8
8	7	12	5
9	11	13	2
10	10	14	4
11	7	14	7
12	8	16	8
13	10	14	4
14	9	13	4

ตาราง 23 (ต่อ)

นักเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนผลต่าง
คนที่	16 คะแนน Pre-test	16 คะแนน Post-test	D
15	11	12	1
16	9	16	7
18	9	16	7
19	11	16	5
20	9	15	6
21	10	15	5
22	11	14	3
23	9	12	3
24	10	14	4
25	10	13	3

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t	p
ก่อนเรียน	25	8.92	1.35	4.72	1.79	13.17*	0.0000
หลังเรียน		13.64	1.58				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ฅ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา
ในการประเมินประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)

แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา ในการประเมินประสิทธิภาพของ
ผลลัพธ์ (E2)

.....

1. จงเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุด

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำตอบ d - 8 'ลงในกระดาษคำตอบให้ถูกต้อง

1. သကြိန်ပွဲမှာ ဘာပန်းကို သုံးသလဲ။

- က. ပိတောက်ပန်း ခ. ရွှေပန်း
ဂ. ငွေပန်း င. နှင်းဆီပန်း

2. သကြိန်ပွဲမှာ သုံးဖို့ မြန်မာလူမျိုးတွေ ဘာမုန့်ကို ချက်တတ်သလဲ။

- က. ကိတ်မုန့် ခ. မုန့်ဟင်းခါး
ဂ. မုန့်လုံးရေပေါ် င. ရေခဲမုန့်

3. ဘာပင်က သာသနာရေးနဲ့ ဆိုင်သလဲ။

- က. ပိတောက်ပင် ခ. စံကားဖြူပင်
ဂ. ကုံကော်ပင် င. ညောင်ပင်

4. ညောင်ရေသွန်းပွဲမှာ မြန်မာလူမျိုးတွေက ညောင်ပင်ကို ဘာပစ္စည်းနဲ့
ရေလောင်း ကြသလဲ။

- က. ကရား ခ. ရေအိုး
ဂ. ပန်ကန် င. ဖန်ခွက်

5. မီးထွန်းပွဲမှာ မြန်မာလူမျိုးက ဘာပစ္စည်းကို ထွန်းကြသလဲ။

- က. စက္ကူ ခ. ပန်းအိုး
ဂ. ဆီမီးခွက် င. အမိုက်

6. မီးထွန်းပွဲကို မြန်မာလူမျိုးက ဘယ်လမှာ ကျင်းပကြသလဲ။

- က. မတ်လ ခ. အောက်တိုဘာလ
- ဂ. ဧပြီလ င. သြဂုတ်လ

7. မင်္ဂလာဆောင်ပွဲမှာ ဘာအစားအစာ သိပ်မကျွေးသလဲ။

- က. ရေခဲမုန့် ခ. ရေနွေးကြမ်း
- ဂ. ပလာတာ င. လက်ဖက်ရည်

8. ဘာမုန့်က မင်္ဂလာဆောင်ပွဲမှာ ရှိတတ်သလဲ။

- က. လမုန့် ခ. ရေခဲမုန့်
- ဂ. မုန့်လင်မယား င. မုန့်လက်ဆောင်

9. မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို ဘယ်လမှာ မလုပ်သင့်သလဲ။

- က. ဝါထွက် ခ. မတ်လ
- ဂ. မေလ င. ဝါတွင်းကာလ

10. ကထိန်ပွဲမှာ ရက်တဲ့အထည်က ဘယ်လို ခေါ်လဲ။

- က. မသုံးသင်္ကန်း ခ. ပဒေသာပင်
- ဂ. ညောင်ပင် င. စပါးပင်

11. နောက်ဆုံးကထိန်းပွဲနေ့မှာ ဘာပွဲ ရှိတတ်သလဲ။

- က. ဘုရားပွဲ ခ. မသုံးသင်္ကန်းရက်ပွဲ
- ဂ. ရေစက်ချတယ်။ င. အလည်သွားတယ်။

တစ်ခုနဲ့ 2. ချစ်စရာခံစားမှုအားဖြင့် ခံစားပေးပါ။

Q: ဒီနေ့ အလှူလုပ်ကြမလား။

A:

12. ချစ်စရာခံစားမှုအားဖြင့် ခံစားပေးပါ။

- က. ဟုတ်ကဲ့ အလှူလုပ်မယ်။ ခ. ဟုတ်ကဲ့ ထမင်းစားပါမယ်။
- ဂ. ဟုတ်ကဲ့ ဝယ်ပါ။ င. အလှူပုံး မရှိဘူး။

Q: မီးထွန်းပွဲမှာ ဘာကို ထွန်းသင့်သလဲ။

A:

13. ဇာဂပရိယေ နိဂါတစရဂ္ဂတံစ

က. အိမ် ထွန်းတယ်။

ခ. ဆီမီးခွက် ထွန်းတယ်။

ဂ. ကောက်ရိုးထွန်းတယ်။

င. အင်္ကျီ ထွန်းတယ်။

Q: ဒီနေ့ ပဒေသာပင်ကို လှည့်ကြမလား။

A:

14. ဇာဂပရိယေ နိဂါတစရဂ္ဂတံစ

က. ရပါတယ်။ အင်္ကျီ လဲမယ်။

ခ. ရပါတယ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို လှည့်မယ် နော်

ဂ. ရေပက်မယ်။

င. ဒီနေ့ ကြာသပတေးနေ့ပါ။

**แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา ในการประเมินประสิทธิภาพของ
ผลลัพธ์ (E2)**

คำชี้แจง: แบบทดสอบฉบับนี้มีสถานการณ์ทั้งหมด 5 สถานการณ์โดยให้นักเรียนจับสลากเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์ โดยให้พูดด้วยภาษาเมียนมาประมาณ 3-4 นาที คะแนน 16 คะแนน

1. นักเรียนได้มีโอกาสไปเยี่ยมเพื่อนประเทศเมียนมาในช่วงเดือนเมษายนซึ่งเป็นช่วงที่มีการจัดประเพณีสงกรานต์นักเรียนอยากเล่นน้ำสงกรานต์

คำสั่ง : ให้นักเรียนพูดชวนเพื่อนชาวเมียนมา ไปเล่นน้ำสงกรานต์

2. นักเรียนดูวิดีโอในยูทูปเกี่ยวกับประเพณีรดน้ำต้นโพธิ์ ซึ่งเป็นประเพณีสำคัญของชาวเมียนมา

คำสั่ง : ให้นักเรียนอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมที่มีในงานประเพณีรดน้ำต้นโพธิ์

3. นักเรียนได้ไปเที่ยวเมืองเมียวดีที่เป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ประเทศเมียนมาได้จัดงานจุดประทัด

คำสั่ง : ให้นักเรียนอธิบายถึงกิจกรรมที่ทำในงานประเพณีจุดประทัด

4. นักเรียนได้มีโอกาสฟังเพื่อนที่เคยไปร่วมงานทำบุญอุทิศที่ประเทศเมียนมา

คำสั่ง : ให้นักเรียนพูดถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมในงานทอดกฐิน

5. นักเรียนมีคณงานชายเมียนมาที่ลางาน เพื่อไปแต่งงานที่พม่า

คำสั่ง : ให้นักเรียนพูดแสดงความยินดีกับคณงานชายชาวเมียนมาที่เป็นเจ้าบ่าว

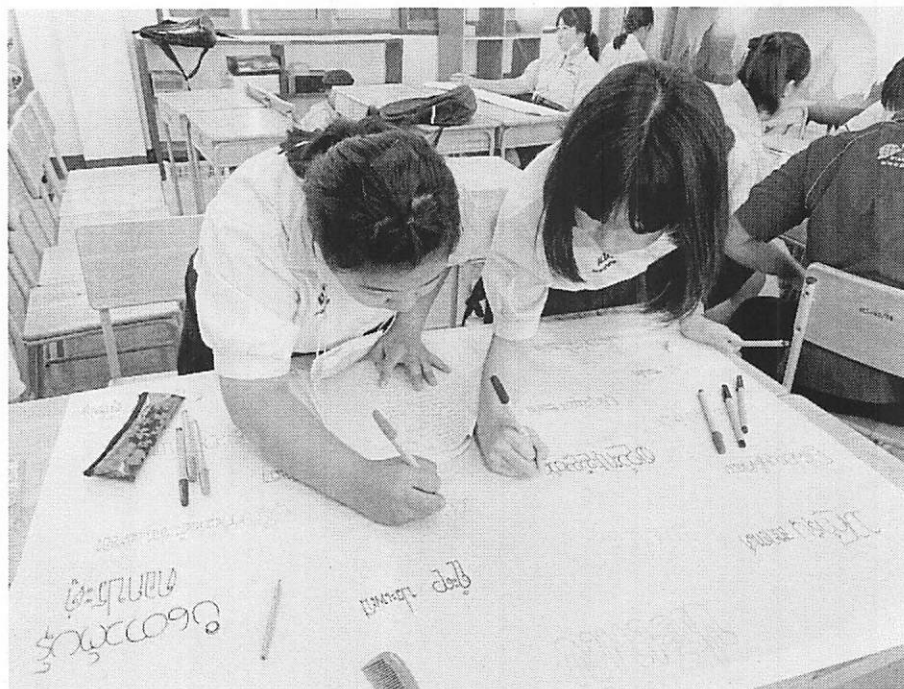
ภาคผนวก ณ ภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รูปภาพแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนผดุงปัญญา

ภาพ 2 ชั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task)

รูปภาพแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนผดุงปัญญา

ภาพ 3 ชั้นปฏิบัติงาน (Task cycle): ชั้นปฏิบัติงาน (Task)

รูปภาพแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนผดุงปัญญา

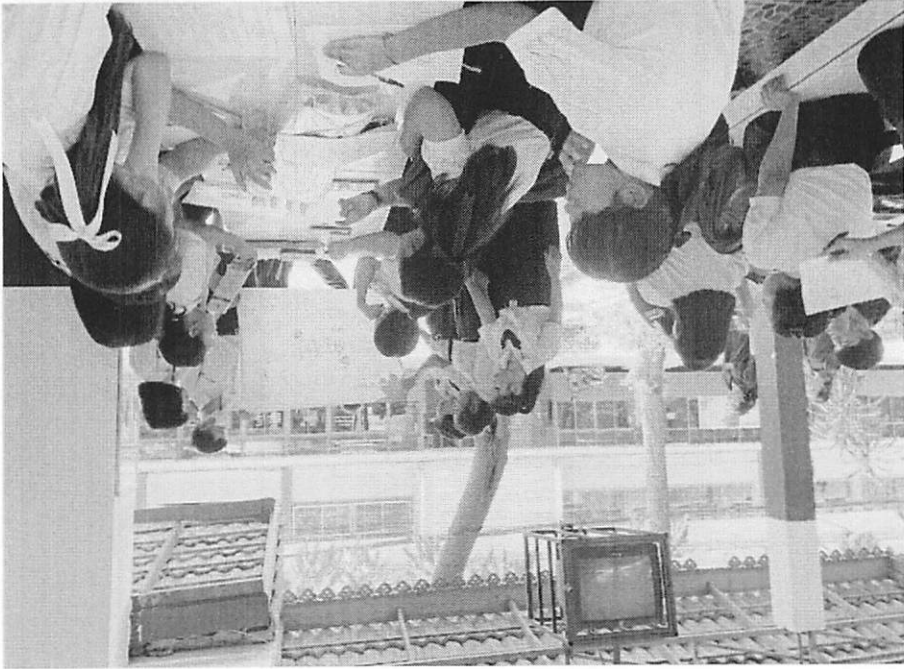
ภาพ 4 ชั้นปฏิบัติการงาน (Task cycle): ชั้นปฏิบัติการงาน (Task)

รูปภาพแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนผดุงปัญญา

ภาพ 5 ชั้นปฏิบัติการ (Task cycle): ขั้นวางแผน (Planning)

รูปภาพแสดงกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนรู้สถานการณ์จำลองเกี่ยวกับสถานการณ์สุขภาพ
จริง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนหนองบัวพิบูลย์

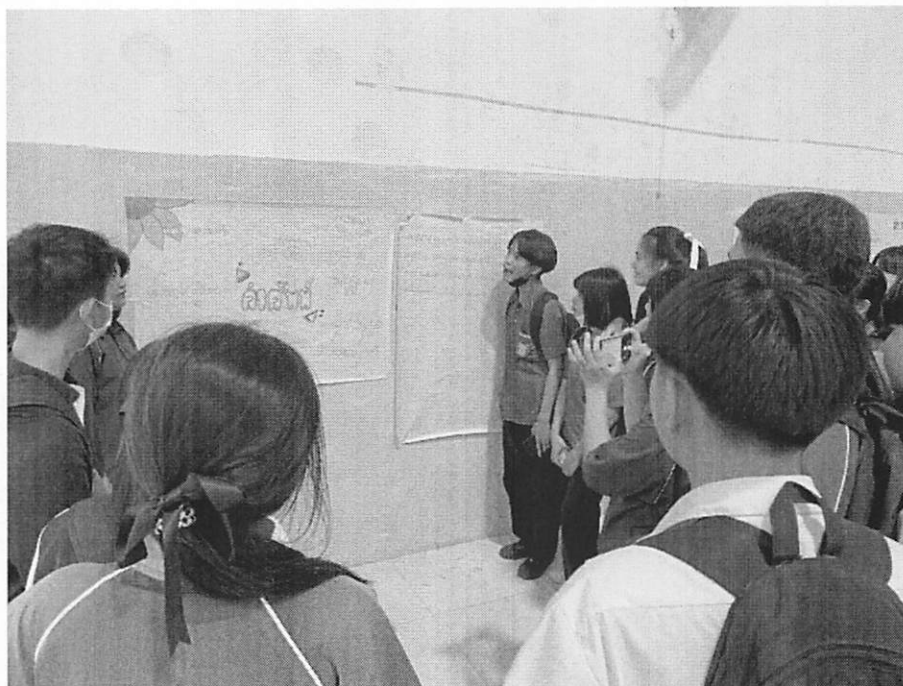
ภาพ 6 ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Task cycle): ขั้นตอนรายงาน (Reporting)

รูปภาพแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนผดุงปัญญา

ภาพ 7 ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus): ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)

รูปภาพแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนผดุงปัญญา

ภาพ 8 ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus): ชั้นฝึกฝน (Practice)

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	ไศภิต ตรีเสถียร
วัน เดือน ปี เกิด	27 ตุลาคม 2527
ที่อยู่ปัจจุบัน	55/36 หมู่ที่ 3 ตำบลหัวรอ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนผดุงปัญญา 151 ตำบลไผ่งาม อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก 63000
ตำแหน่งปัจจุบัน	ข้าราชการครู คศ.1
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	ศศ.บ.(พม่าศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร
พ.ศ. 2553	ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา